



Edebiyat Defteri

Sabri BAZANCİR **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
17 Şubat 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ÇIRAMIM

On sekizinde savda yaşım
Sevgi seline koydum başım
İsyanım zamana değildir
Sensizliğindedir savaşım

Tabiata gelince bahar
Masum aşkın, eder beni har
Hiçbir durak beklemeden
Vücudumun hepsini sarar

Bahar güzelliği, sendendir
Asaletin de genindedir
Yapındaki mutluluk, neşen
Ruhunun inceliğindedir

Senle, yeşillenir yaylalarım
Seninle ancak, ben de varım
Şu dünyayı ve âlemini
Yok isen, kökünden yakarım

Hayatın çekirdeği sensin
Hayata devam, sen nerdesin
Göründü hayatımın sonu
Son bulmazsa gelmez misin

Özledim senin endamını
Duyurdum bütün meramımı
Herkes duydu, sen duymadın
Duyup da yaksana, çıramı

Hayatım hayallerle geçti
Dünya'da tek seni seçti
Hiçbir zaman vazgeçmeden
Kalbimin içine yerleştirdi

Adın yüreğimin derinliğinde
Konuşmaların halen dillerimde
Seninle geçen dakikamı, anımı
Yaşıyorum hep dizelerimde

Sende kaldı, hayatımın yarısı
Senle dolu, ilhamımın kasası
Silinse de yeryüzü bilgileri
Boşalmaz aşkımızın hafızası

Hani beşer hep unutturdu
Ya da başkasınca uyutulurdu
Aşkımız o kadar canlı ki
Bizi can evimizden vurdu

30.12.2017-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1136456/ciramim.html>

SEYYAHIM

Seyyahım bu fani Dünya'da
Çantam elimde, gezmekteyim âlemi
Evde olsam bile görmekteyim rüyamda
Gurbetin sarmaladığı her yerimi

Gezerim diyarımı, ülkemi karış karış
Görürüm her taşını, toprağını ayrı güzellikte
Nerede hâkim ise özgürlük, barış
Ruhumu dinlendiririm o sessizlikte

Ne insanlarla, ne toplumlarla karşılaştım
Her birinin ayrı dünyası, ayrı âlemi var
Zulmün karşısına hep dikilip savaştım
Ta ki insanlığa buluşuncaya kadar bahar

İnceledim; insanları, çiçekleri, dağları
Hepsi, koduna uygun hareket etmekte
Bazı yerlerin viran olsa da bağları
Yenilenmek için çok mücadele vermekte

Bir coğrafya, benzemez başka bir yere
Ovası, deresi ayrı, tepesi ayrı
İnsanlarını sarar doğası, çepeçevre
Uydurur birbirine, aşağı yukarı

Nice kıvrımlı, sarp yollardan geçtik
Çöllerden, yaylalardan, bağlardan
Cana can katan buz gibi sularını içtik
Kayalardan, kumsallardan, dağlardan

Yeşil giyimli, beyaz başlı dağlardan
Mütevazı derin vadilere girdik
Kartal misali süzülerek göklerden
Koyu bulutlarla yerlere indik

Dolaşırken Anadolu'yu bir baştan bir başa
Arkadaş olduk her zerresiyle
Olana, biteni anlattık, asıl sırdaşa
Eksik bırakmadık kötülüğüyle, güzelliğiyle

Anadolu'nun dağları, görkemli, çalımlı
Ovaları ise alçakgönüllü, cömert
Tarlaları, yeni gelin misali alımlı
Bağ ve bahçeleri tıpkı bir cennet

İşte bu mecralarda, ben seyyahım
Doyamam tabiatın cazibesine
Duacıyım insanlığa, asla yok ahım
İnerim hep toprak, su mesabesine

Sabri BAZANCİR
31.12.2017-Ankara
[ikiyanayasa][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1136599/seyyahim.html>

KÖY HAYATIMIZ

Küçük bir dünyanın çocukları idik
Oynar, zıplardık köy merasında
Allah'ın doğadan bahşettiğini yerdik
Mutluyduk, köyümüzün yaylalarında

Arkadaşlarımız, keçi, inek ve koyun
Bazen de çiçekten çiçeğe konan arıydı
Misafiri olurduk, deredeki suyun
Bu su vücudumuzun şifasıydı

Bıyıklarımız terlemeye başladığında
Koca ağaçlarla boy ölçüşürdük
Arkadaşlarla yan yana geldiğimiz anda
Yeryüzünü delercesine yürürdük

Dünyamız küçük, hayalimiz büyüktü.
Ailemizden aldığımız eğitimler
Aslında bize en büyük yükü.
Onun için gençler köyden giderler

Uğur böceği ile murat arardık
Uçtuğu yöne doğru ufka bakarak
Gizli gizli, içten içe yanardık
İçimizdeki yâri sayıklayarak

Utancımızdan, açamazdık aşkımızı
Ne yârimize, ne de başkalarına
Sarılıp patlardık biz, bazı bazı
Kapanırdık annemizin ayaklarına

Tertemiz ve masum idi sevdamız
Yalan dolandan irak ve de hilesiz
Helal ekmek kazanmak içindi, kavgamız
Hayatımız şeffaf idi, hem de lekesiz

Bilmezdik Dünya'nın bu kadar geniş olduğunu
Ancak görebildiğimiz âlem bizimdi
Varlığından habersiz şeyin bilmezdik yokluğunu
Köyde yetişen ürünler bize yeterdi

Dünya'nın başka yerinde deniz mi vardı
En çok suyu derelerimizde gördük
Kışın her tarafımız metrelerce kardı
Nice hayvanımızı bu kara gömdük

Yine arıyorum, o saf ve temiz hayatı
Kalbimiz kirlendi, beynimiz kirlendi
Günahlara saplandık, bırak sen kabahatı
İnsanlar birbirlerini yedi bitirdi.

Sabri BAZANCİR
01.01.2018-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1136805/koy-hayatimiz.html>

BOŞ YAYLA

Yaylalar insanoğlunun dünyadaki geçici mekânı
Belli bir süreden sonra asıl mekâna dönülür
Yaylaların çiçekle, çimenle, kaplı her yanı
Hepsi muayyen bir süreden sonra toprağa gömülür

Dünya için, “bir oyun, eğlence” deriz ya
Çoğu zaman resimlerimizle de belli ederiz
Hangi peygambere, filozofa kalmış bu dünya
Hepimiz, bize belirlenen süre kadar gezeriz

Cazip olur dünya malı ve dünya sevgisi
Celbeder bizi bazen, kendimizden geçeriz
Sersemleştirir bazen kuşun, arının rüzgârın sesi
Kendimizi bu geçici zevke, bazen feda ederiz

Mal kavgası, ırk kavgası, toprak kavgası
Dünyalık, enaniyet için mücadele ederiz
Kalp ağrısı, baş ağrısı, göz ağrısı
Bütün ağırları bünyemize çekeriz

Yeryüzünün tek kutsal binası olan insanı
Yıkar, kırar, döker, vurur, öldürürüz
Allah’ın bizlere sunduğu bu güzel mekânı
Birbirimize mezar ve zindan olarak görürüz

Güçlendiğimizde, güç zehirler bizi
Kendimizi, Dünya’nın hâkimi ilan ederiz
Dünya’nın meşakkatleri ile yorarız çenemizi
Emellerimiz uğrunu birbirimizi yeriz

Yeryüzüne inen ilahi, ulvi mesajı
Kendimizin, toplumumuzun çıkarına indirgeriz
Hatalarımızdan çark etmemiz gereken virajı
Başkalarının hayatına tarnsfer ederiz

İbret almayız, yeryüzünde olup bitenden
Hafıza-i beşerimizden hemen sileriz
Güçlü, saldırmaktadır gücü yetenden
Bize dokunulmadığı müddetçe hep seyredemiz

Sanki terk etmeyecekmişiz çıktığımız yaylayı
Bizden önce yaşayanlardan ibret almayız
İnsan ne zaman yaşamış, hayat boyu balayı
Dünya rahatlığını hiç kimseye kapmayız

Ey insanoğlu, yaratıldığın ahval üzere devam et
Faydalı ol kendine, toplumuna, insanlığa
Kâinatta olup bitenleri, ibretle seyret
Heva ve heveslerin uğruna düşme asla boşluğa

Sabri BAZANCİR
09.01.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138405/bos-yayla.html>

KARANLIK GECELER

Ah karanlık geceler ah!
Saklayamazsın kötülükleri
Bak yine oldu sabah...

Niye kötü ruhlular hep seni seçer
Atı alan Üsküdar'ı niye seninle geçer

Zifiri karanlığın, günahları örtemez
Şafakla varlığın kaybolacağından
Kimse, "örtünü kaldır" demez

Sende avlamaya başlar çakallar
Sende avlanır yabani hayvanlar
Gizli emelleri olan insanlar
Senin en karanlık anını arar

Aydınlıktan kaçan gelip sana sığınır
Karanlığın hiç bitmeyeceğini sanır
Hep yıldızsız, mehtapsız anların kollarını
Güneş çıkmasın diye balçıkla sıvazlanır

Seni fırsat diye beller hasta ruhlular
Kendilerinin görülmeyeceğine inanırlar
İlahi güçten habersiz bu budalalar
Belalarını tan yerinin ağarmasıyla bulurlar

Oysa gözler en çok sende dinlenir
En güzle ninniler sende söylenir
Koyu karanlığın ardından aydınlık gelir
Sora da inşirah rüyaların söylenir

Kötü düşüncelerin hepsini yap tornistan
Düşüncelerin tamamı oluversin hastan
Hiçbir kimse seni görmesin asla, yastan
Güler yüzünü göster, hep görünme kabristan

Erit, sende zuhur eden tüm kötülükleri
Seni sığınak olarak kullanmasın serseri
Sadece, içinde sakla temiz kalpli neferi
Ve yok ediver içindeki bütün gamı kederi

Sana gelenler sende bulsunlar kalibresini
Hiç çıkarmasın o çirkef seslerini
Kursaklarında bırak kötü heveslerini
Ta ki insanlar koruyabilsin, yeni neslini

Ey karanlık gece, asıl fitratına dön
Kötü niyetliler asla bulamasın yön
Tüm pandora kutuları sende toplandığında,
Hepsini yakıp bitirdikten sonra sön...

13.01.2018-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1139192/karanlik-geceler.html>

GURBETİM

Gönül dağımın volkanı sönmüyor
Söndürebilirsen, sen söndür Gurbet
Dünyam bile sensiz dönmüyor
Döndürebilirsen, gel de sen yönet

Nedir memleketin ahvali, hali
Gökyüzü yine sisli mi! Gurbet
Fitne, fesattan kaç oradan bari
Var ise sende, iyi bir niyet

Sevgisiz çiçek, susuz ağaç yaşar mı?
Kaçınıcı çiçeğin, ağacındır kurudu. Gurbet
Çölün ortasında sümbül açar mı?
Kaçıp da şu gönül bahçemi fethet

Yeşeren doğamız çorak oldu mu?
Hiç yağmur uğramadı mı, Gurbet
Mahmurlaşan dünyamız harap oldu mu?
Bırakıp da gel, gölüme hükmet

Ne kederler, ne acılar çektik
Sadece kemiğin kalmadı mı, Gurbet
Mecburen sevgimizi başka yere ektik
Gel de tarlamızı, yakından seyret

Ahu zar etmenin faydası yoktur
Tükenmedi mi gözyaşların, Gurbet
Fitneyi başlatanlar orada çoktur
Tüm fitnecileri etrafından defet

Olmadığımız yerlerde baykuşlar uçsun
Sonsuzluğa bağrımızı açalım, Gurbet
Hesabımız bütün âleme sorulsun
Tüm âşıklar oluncaya kadar serbest

Yarsız âşıklar divane gibi
Meczupluğu hiç bitmez, Gurbet
Firkatindendir meczupluğun sebebi
Vuslata er de, bu ayrılığı yok et

Hangi ayrılık yapmaz ki tarumar
Ayrılıkta rahmet olur mu, Gurbet
Aşk yaşamayan ayrılıktan ne anlar
Davranışlarıyla fesatçıları, gebert

Dünyada ne fesat insanlar varmış
Herkesi kendimiz gibi bildik, Gurbet
Candan seven ancak, gerçek sararmış
Uyanık ol da, aşkımıza etme ihanet

Gurbette hapsolmuş seni beklerim
Son nefesimi sana bıraktım. Gurbet
Dünyanın diğer ucunda olsan gelirim
Yeter ki artık bitsin, bu hasret

Kavuşmamızla rahatlasın bu dünya
Otursun çarkları yerine, Gurbet
Gözlerimizi açtığımızda bitsin bu rüya
Ahirette buluşuncaya kadar sabret...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1139682/gurbetim.html>

SEVDAGÜLÜM

Midem açtır, yemek yemez
Beynim şunu ye diyemez
Sen yok iken can sevgilim
Lokma boğazımdan geçmez
*

Gurbet eldeyim tek başıma
Selam gönderdim gökten sana
Duyduğun an sevda gülüm
Haykır, çıkiver karşıma
*

Duygu yüklü iken, uzuvlarım
Tükendi bir bir kaldı yarım
Zihnimden çıkmayan hayalini
Her sabah baştan sararım
*

Yaşasam da gurbet elde
Aklım fikrim yine sende
Uzaya götürülsem de
Ararım seni her bir yerde
*

Her tarafım olmuş yara
Ya Rab gönder beni yara
Bu ayrılık öldürecek
Götürür ömür boyu dara

Sabri BAZANCİR
26/07/2013 Ankara

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1140123/sevdagulum.html>

İNSAN OLABİLMEK

Dünya'nın genişliği, darlığı ne ki
Dost, ahbabın olmayınca
Dağlar, ovalar senin mi sanki
Tepe tepe kullanmadıkça

En ırak mesafe kafamızda
İletişim kurmadıkça
Kardeş bile yabancımız
Kendisine varmadıkça

Hayvana bile yaklaşılmaz
Sevgi ile bakmadıkça
Kim güvenebilir sana
Sen gönlünü açmadıkça

Mahsul verir mi hiç ağaç
Ona bakım yapmadıkça
Hangi ilme ulaşılır
Alından ter akmadıkça

Her insanda gurur aynı
Akıl baştan çıkmadıkça
Kendini beğenir, herkes
Beyni tam yıkanmadıkça

Allah'ın halifesi; insan
Doğru yoldan çıkmadıkça
Eşrefül mahlukattır o
Yanlış yola sapmadıkça

Her insan hür yaratılmış
Başkasına kanmadıkça
Esareti asla bitmez
Eğilmeyip dik durmadıkça

Kalp kötülüğe meyil etmez
Kirli kanla dolmadıkça
Her fert insandan sayılmaz
İnsanlığı olmadıkça

Mundar et yenir mi hiç
Zaruret hasil olmadıkça
Müstakim sıradan sapılmaz
O meluna uymadıkça

Yararı dokunmaz hiç kimsenin
Kamil insan olmadıkça
Ot gibi yaşar, ölür gider
Hakka teslim olmadıkça

Nankör olur, insanoğlu
Ölümü, hatırlamadıkça
Topluma uyum sağlayamaz
İnsana sarılmadıkça

Kendini kaybeder insan
Öz benliği kaybolunca
Canavarlaşır zalim olur
Fitratını unutunca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1143027/insan-olabilmek.html>

SON DURAK

Hayatım boyunca çok badireden geçtim
En parlak ışıkları belirleyip seçtim

Zamanla bu ışıkların hepsi söndü
Beni de en son durağa kadar götürdü

Durak mı dayanır gençliğin azgınlığına
Sürükleyip götürür, hayatın çılgınlığına

Koyuverir en kötü cenderelere
Yuvarlar uçurumlardan en bulanık dereye

Her durağın izi var bende, bir bir
Neler çektiğimi bir ben, bir de kalbim bilir

Gönül dinlemez ise beyin organını
Harap edip zehirler bütün anını

Her durağın farklıdır, gülü, lalesi
Her birinin vardır bin bir çilesi

Kimisi insana hayat dersi verir
Kimisi de hayatın kapısından çevirir

Her durağın bal alınabilecek çiçekleri vardır
Her bir çiçeğin değeri dünya kadardır

Bu değer korunabilirse önem arz eder
Yoksa ömür her gün biraz daha olur heder

Aşk duraklarının hepsini bir bir geçtim
Şerbetlerinin hepsinden birer tas içtim

Her birinin tadı, çilesi farklı farklıydı
Hepsi masum, berrak ve şeffaflıktan yanaydı

Ama uymazsa kişilik, huy ve karakter
Hepsi görülebilir şeytandan beter

Aynı dil değil, aynı duygu paylaşılmadan
Birlikteliğin sağlanması muhal olur anlaşılan

Son durak kaderin tecilligâhı
Son durakta biter âşıkların ahı

Son durak ümitsizliğin çarmıhı
Son durakların berrak olur sabahı

Son durak tekâmülün, deneyimin zirvesi
Son durakta biter hamların, hantalların sesi

Son durakta kilitlenir fesatların çenesi
Son durakta neşvunema bulur herkesin neşesi

Mayıs 2013-Ankara (arşiv)
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145638/son-durak.html>

DOĞAYLA CANLANIRIM

İlkbaharla birlikte yeşerince doğamız
Tazelenir ruhumuz, temizlenir kanımız
Doğadan tüm vücuda pompalanan enerji
İnsanı ayağa kaldırır, koşturur bu sinerji

Gelinler düğünlerde, doğa ise baharda
Güzel süslenir iken, biz kalırız arada
Ağaçların çiçekleri, en mükemmel gelinlik
Bundan daha iyi acep var mı esenlik

İlkbaharda açar doğa, muhteşem sevgisini
Beğendirir insana her çeşit yerlerini
Bunlardan bir kaçıdır nehirler ve de göller
Yeşillikle birleşen o masmavi denizler

Hangi çiçek okşamaz ki insanların ruhunu
Hangi kaynak esirger, şerbet gibi suyunu
İnsanlarla konuşur dereler, şelaleler
Kuşlar ve arılar bize doğru gelirler

Kucaklar doğa bizi, hiçbir zaman ret etmez
Cömertlik çizgisinden asla geri dönemez
Tıpkı bir ana gibi, hatta kardeş ve bacı
Hepimiz ona dostuz, hangimiziz yabancı

Doğada bulurum kendimi, hem de asıl yerimi
Ondan esinlenerek paylaşırım sevgimi
Saygımı ve sevgimi yaparım karşılıksız
Ta ki mihenk taşı olsun, kim ne kadar hayâsız

Ben bir insanoğluyum, doğayla canlanırım
Doğanın her zerresini, canım ile sararım
Doğa ile ruhum geçmiştir hep, iç içe
Daima götürmüştür beni, ömür boyu sevince

07.04.2018-Düzce

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1157048/dogayla-canlanirim.html>

DÜZCE

Bilmezdim bu kadar mütevaziliğini
Öğrendikçe cezp oldum, Düzce'm
Bilmem ki tarif edeyim hangi yerini
Artık parçamın biri sende, senle yüzecem

Akçakoca, Çilimli, Cumayeri, Yığılca
Buralara ne kadar nimet verilmiş bolca
Kaynaşlı, Gümüşova, Gölyaka
Var mı bu kadar güzellik, Düzce'den başka

Çimenle bütünleşmiş Eferi Gölü
Bir başka öter güzel bülbülü
Kucaklaşmış adeta, göl ile doğa
Tıpkı insan gibi kalkar ayağa

İnsanlığa seslenir Güzel Dere Şelalesi
Mest etmek üzere çağırır herkesi
Hastalıkları giderir, şırıltısıyla
Canlıların şifa kaynağıdır bu yayla

Yeşilliğin zirvesi Topuk Yaylası
Yeryüzündeki yaylaların hem de en hası
Beyaz, yeşil, maviliğin birleştiği yer
Görenleri efsunlaştırıp kendine hayran eder

Saman Dere Şelalesi doğanın kalbinde
Kendini gösterir tabiatın her zerresinde
Yayılr Dünyaya doğal müzüğünü
İnsan fitratına uygun bu büyü

Durguna durgun, hırçına hırçındır Melen Deresi
Yatağı tıpkı cennet mezasının karesi
Yeşil ağaçların gölgesinde akar da gider
Herkesi kendine bağlayıp eder seferber

Fakıllı Mağarası, Kardüz Yaylası
Emsallerinin önündedir, bunların sırası
Yayılmış her yerine İlahi güzellik
Güzellikle birlikte yiğitlik ve de cömertlik

Bir tarafında Kara Deniz, birinde rafting
Hatta dört tarafının tümü, romantik
Doğasında bulunur tüm ana renkler
Bütün insanlar, beni görsün diye bekler

İşte yeryüzünde cennet gibi yer
Her türlü takdire, övülmeye değer
Ovaları alçakgönüllü, dağları yüce
Çok sevdim ben seni yeşilim DÜZCE

14.04.2018

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158496/duzce.html>

YAYLAMIZA GEL CANAN

Yaz gelende kavrulunca illerin
Serin yaylalarımıza gel, Canan
Yanmasın güneşte, o ince nazik tenin
Bir ömür boyu adımla adınla an

Korur seni yaylamız güneşten ve nemden
Sakındırır her türlü sıkıntıdan, kem gözden
Zırh olup engeller incitici sözlerden
Mutlu olmak için yaylamıza gel Canan

Doğal yapın ile doğamıza dal
Hayat boyu böyle nazlı, kibar kal
Bir doğayı dinle, bir de sadece kaval
Bozulmasın fitratın, yaylamıza gel Canan

Çiçeklere karış, seni çiçek sansınlar
En güzel çiçek diye, tarihlere yazsınlar
Gözleri kamaştır ki çiçekleri bozamasınlar
Çiçekleri yaşatmak için yaylamıza gel, Canan

Kartal gibi mavi göklerde süzül
Kıskansın seni dertli, kederli bülbül
Gülücükler dağıtsın sana tabiattaki her bir gül
Hayat vermek üzere yaylamıza gel, Canan

Yeşillikler olsun, doğal örtün
Kucaklasın seni doğa, her şeyiyle bir bütün
On sekizde bıraksın doğadan gelen sütün
Gençliğini durdurmak için yaylamıza gel, Canan

Koyunlar, kuzular beklemekteler seni
Alageyik seni görmek için, buradaydı yeni
Bir tek sensin bütün canlıların seveni
Firkati sona erdirmek için yaylamıza gel Canan

Gel ki, derelerimiz şırıl şırıl aksın
Sana hasret kalan gözler, doya doya baksın
Hiçbir canlının içinde tek bir ukde kalmasın
Doğanın korunması için hayat suyu ver, Canan

29.04.2017-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1161576/yaylamiza-gel-canan.html>

KÖYÜMÜZÜN ÇİFTÇİSİ

İmsak ile kalkardı köyümüzün çiftçisi
Karanlıkken çıkardı, karasabanıyla, öküzleriyle
Güneşin şavkıyla başlardı çift sürmeye
Tarlının bir başından diğer başına gidip gelmeye
Her gün aynı kararlılık ve sabırla ilerlemeye

Güneş, yerküreden birkaç arşın uzaklaşınca
Hanım ve gelinin elinde yemek tabağı, biraz da yonca
Gelirler tarlaya, çiftçiye yardım etmeye
Aynı zamanda tarlayla, taşla, toprakla eğlenmeye

Çiftçi yemeğine başlar, öküzler de yonca yemeye
Hanım ve gelin de başlar tarlayı temizlemeye

Öğleye doğru gelirler çocuklar ve de torunlar
Hepsi de ya taş toplar, ya da yabani otlar
Bazen kediler ve tavuklar da bu şenliğe katılırlar
Böylece içlerinde tamamen bütünleşip kaynaşırlar

Daha sonra sıra gelir yorgunluk çayını içmeye
Sonra tekrar başlarlar birlikte, aynı işi görmeye

Eve dönülmeden toplanılır çeşit çeşit otlar
Bu otlardan da yemek pişmeye başlar
Sofraya oturur karı koca, küçük büyük kardaşlar
Birlikte olmanın mutluluğunu hep birlikte yaşarlar

En büyük zevkleri toplu oturmaktır yemeğe
Böylece de birbirlerini daha fazla sevmeğe

En güzel tarzda masalları anlatır büyük baba ve anne
Zaman öyle geçer ki, saat sanki saniye
Masalların ısını, evin her tarafına yayar şömine
Nakış nakış işler onu, mevcut bütün zemine

Çoluk çocuk herkesin uykusu başlar gelmeğe
Gönül huzuru içinde yatağa başlarlar yürümeğe

Masallar gibi uyunur sabaha kadar
Şömine sönmez, masallarla birlikte yanar
Çay demlikleri közde fokur fokur kaynar
İşte budur özlenmesi gereken asıl bahar

Bu atmosfer içinde herkes uyanır sehere
Böyle devam eder hayat, binler ve milyon kere

Gözü yok köylünün, yatta ve maddiyatta
Kanaatkârdır, huzur ister bu kâinatta
Hayatını idame eder, değişmeyen suratta
Yaşantısını tazeler her gün ayrı ayrı vuslatta

Her gün mutluluğu, sevinci götürür ayrı yere
Düğüne gidercesine ailece çıkar, her gün ayrı sefere

Doğa dostudur, her şeyini ondan ister
Ailesini, doğanın bahsettiklerinden besler
Daima el emeği ve helal kazancından yer
Bunu tüm komşu ve dostlarına tavsiye eder

Her işinde başlar Allah'a şükretmeye
Sonunda elde eder en büyük manevi sermaye

06.05.2019-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1162870/koyumuzun-ciftcisi.html>

DEĞDİ Mİ?

Canım kadar seni sevdim
Kadir, kıymetim bilmedin
Ciğerimi hançerledin
Beni param parça ettin

Değdi mi buna sevgilim
Hiç vicdanın yok mu senin

Bu dağların maralıydın
Gönlünden hep yaralıydın
Kendin karar vermeyince
Muradını alamadın

Değdi mi buna sevgilim
Aklın, zekân yok mu senin

Karşıma hep çıkıverdın
Beni sahiden delirttin
Melek miydin, ecel miydin?
Kanıma nasıl giriverdin

Değer miydi bu, sevgilim
Aşkın böyle miydi, senin

Nasıl biter bu sevdalar
Ağlaşsınlar dağlar, taşlar
Erisin bütün kayalıklar
Ölüversin tüm âşıklar

Değer mi bu can sevgilim
Hiç insafın yok mu senin

Günler geçti ömür bitti
Gönlüm senden vazgeçmedi
Adın dilimden düşmedi
Kalbime gömülüverdi

Değerliydin sen sevgilim
Ama kıymetin bilmedin

Zaman tersine dönmez mi?
Gözüm seni hiç görmez mi?
Bu dünyada ayrılanlar
Ahirette görüşmez mi?

Nerde kaldın sen, Sevgilim
Bu son nefesimdir Benim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1163435/degdi-mi.html>

ANNECİĞİMİN SON NEFESİ

Haziran ayının beşi, saat iki buçuk sularında
Büyük kıyametin koptu yanibaşımızda
Kıyamet Seni alıp aramızdan götürdü
Bizim de bütün organlarımızı söktürdü

Sen nefesini vermeden ben zaten ölmüştüm
Ahiret alemi, Sen'den önce görmüştüm
Sonra kendime geldim, ama baygın ve sersem
İflas ettiğinden taşıyamıyordu beni cüssem

Anne, hayatının güzelliği kadar ölümün de güzeldi
Diğer güzel hasletlerin gibi o da Sana özeldi
Yüzünün nuru beyaz kefenine yansımıştı
Seni gören ölü değil, daha diri sanmıştı

Haberin çabuk yayıldı Bingöl'de, Türkiye'de
Herkes bizi sorar iken, biz sürünüyorduk yerde
Çünkü dün var olan Annem, bugün artık yoktu
Hepimizin beli tam orta yerinden kopmuştu

Sen ölünce tüm ilaçlar, serumlar eczanede kaldı
Dünyanın son suyu ile de miden yıkandı
Senin ölümünle birlikte Dünya da son bulmuştu
Zaten gömüldüğün gün güneş başka doğmuştu

Anne, dünyayı terk etmen ile hastaneler de boşaldı
Uzman doktorların birçoğu boşa kaldı
Meğer dünyanın bütün hastalıklarını taşıyormuşsun
Hem de içine hapsederek onlarla boğuşmuşsun

Anne, kabrin aynen bir cennet bahçesi
İçindeki ses, Hz. Ayşe'nin, Hz. Fatma'nın sesi
Hani o gördüğün Cennetül Baki, Cennetül Mualla
Tıpkı onun gibi, yanında sönük kalır bu Dünya

Anneciğim, "annesizlik" yeryüzündeki acıların en acısı
Bu acıyı vermez yeryüzündeki toplam acıların sayısı
Onun için anneler hep başa taç edilmiş
Dünya kurulduğundan beri bu adet devam etmiş

Anneciğim, Sen bizim her şeyimizdin
Evimiz, barkımız, aşımız, ciğerimizdin
Onun için Sen olmadan yaşayamıyoruz
Allah'a duamız, her gün rüyamıza gir diyoruz

Anne, sensiz dünya malını neydeyim
Sıkıntımı, kederimi kiminle paylaşayım
Kaybettim yolumu, pusulamı
Kimden yardım isteyip bulmaya çalışayım

Anneciğim, bütün sıkıntılarda başta koşardın
Ne oldu diye detaylı sorardın
Tam öğrenip çözüm bulmadan
Gece sabaha kadar uyuyamazdın

Senin hapsirman bizim hastalığımızdı
Senin hastalığın bizim ölümümüzdü
Senin ölümün kâinatın sonuydu
İşte böylece her şey sönüp yok oldu

Anneciğim, mezarına geldim, bana hiç ses vermedin
"Üzülme! Bak artık iyileştim" demedin

Oysa son nefesine kadar bize hep seslenirdin
"Üzölmeyin, "bakın Ben çok iyiyim" derdin

Anne, gözlerine, kulaklarına toprak doldu mu?
Başına koyduğumuz taş Seni yordu mu?
Hani Sen karanlığı aydınlık kadar severdin
Kabrinin karanlığını da sevip uyudun mu?

Dünya sıkıntılarını üzerinden atan vücudun artık rahat mı?
Mezarındaki güllük-gülistanlık tamam mı?
O çok sevdiğin peygamberler, ashaplar
Gelip kabrinde oturdular mı?

Anneçğim, nereye baksam hep Seni görüyorum
Tabiatın bütün olaylarında Seni izliyorum
Hayatının filmi zihnimde dolaşsa da
Seyretmeye asla doyamıyorum

Anne, Sen rahat et ebedi istirahatgahında
Ben sürünmeye devam edeyim bu Dünya'da
Çok büyük sıkıntılar yaşadığımda
Yüzüstü bırakma gel yine imdada

Ey merhume annem, anneçğim
Ben bundan böyle her gün öleceğim
Bu fani Dünya yüzüme gülse de
Artık hiçbir zaman içten gülemeyeceğim

Ahret hayatından bazen selam gönder, emi
Sıkıntılarını giderip deşarj et kalbimi
Dünya'nın tüm nimetleri önüme serilse de
Vermez, verdiği hazzın binde birini

Ya Rabb! Ahirette Anamla buluşmayı nasip eyle
Bu mesajımı tüm Nebilere, Peygamberlere söyle
Kıyamet günü olan roj-i mahşerde
Cümlemizi merhamet edeceğin kullarından eyle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164157/annecigimin-son-nefesi.html>

MEDENİ (!) VAMPİRLER

Şu güzel cennet dünyayı,
Zindana çevirenler var içimizde
Geleceğe yönelik tatlı rüyayı,
Zehir edenler var bahçelerimizde

Kötü, iğrenç manzaralara artık bakamıyorum
Baktıkça da insanlığımdan utanç duyuyorum

Dünyamızı cehenneme çeviriyor bir avuç insan
Hümanist sanırsın, beyanlarına bakarsan
Mikroplar bulaştırır bu tipler, eğer sokulursan
Her gördüğüm yerde yüzlerine tükürüyorum
Yoksa insanlığımdan utanç duyuyorum

Ne dünya umurlarında, ne çoluk çocuk
Sesleri cehennem zebanileri misali, boğuk
Zahiren şirin görünmeye çalışsalar da içleri soğuk
Bu zelil yaratıkları gördüğümde, iğreniyorum
İğrenmezsem insanlığımdan utanç duyuyorum

Sıkılıyorum bunlarla aynı gezegende yaşamaktan
Miden bulanıyor, görsem bile uzaktan
Ömür boyu şahit oldum kurdukları tuzaktan
Demokrasiden bahsettiklerinde adeta çıldırıyorum
Tepki göstermezsem insanlığımdan utanç duyuyorum

İyi insanlar seyrettikleri müddetçe, kötüler cirit atar
Yaptıkları kötülüklerin üzerine, köpekler gibi yatar
Bu çirkeflikleri bana, hançerler gibi saplar
İnsan müsveddesi olan bu canileri tel' in ediyorum
Yoksa insanlığımdan büyük utanç duyuyorum

Dünyamızın başına beladır bu medeni (!) vampirler
İt gibi kemiklerin başına birlikte üşüşürler
Genç, ihtiyar, çocukları ayırt etmeyecek kadar vahşiler
Yaptıkları mezalime tanık oldukça, lanet ediyorum
Lanet etmezsem insanlığımdan utanç duyuyorum

Münkiri el, dil veya kalp ile mahkûm etmek lazım
Bir insan olarak direneceğim, çıkıncaya kadar avazım
İnsanların ortak mayasından, sadır etmiş mizacım
Yapılan tüm kötülüklere karşı, set olup duruyorum
Durmazsam, yaşantımdan, insanlığımdan utanç duyuyorum.

15.05.2018-Ankara

[ikiyanayasla][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164661/medeni-vampirler.html>

GURBETTE BAYRAM

Bir namazda insanları gördüm, sonra boş ev
Oturdum evimin bir köşesine
Hayal ettim eski ihtişamlı bayramlarımı
Ve Mevla'm ile konuştum, tüm hallarımı

Önce köyümdeki bayramları hatırladım
Sonra da beynimde canlandırdım
Her aile yemekleriyle köy odasına gelirdi
Hoş sohbet içinde oturup, birlikte yedi

Sonra mezarlığa gidilirdi, böreklerle, çöreklerle
Çocuklar şeker toplarlardı, gezerekten el ele
Gidilirdi köyün her hanesine baştanbaşa
Dışarıdan gelenlerle kaynaşılır, yapılırdı temaşa

Çocuklar mantar patlatırdı, bir şölen havasında
Böyle yarışılardı mahalle çocukları, aralarında
Tüm yaşlı ve hastalar ziyaret edilirdi, bir bir
Birlikte kılınan namazda tek sesteki tekbir

Manevi bir hava basardı tüm köyü
Her yaştan insanı etkisine alırdı bu büyü
Köy, sanki tek aile olurdu, kardeşcesine
Bu enerji yayılırdı herkesin, bütün senesine

Rengârenge giysileri ile çocuklar ellerinde poşetleriyle
Şeker toplarlardı emsalleriyle, bazen ebeveynleriyle
Şeker kâğıtlarıyla dolardı evler, sokaklar
Bu kâğıtlarla halılar yapardı, maharetli bayanlar

Yetişkinlerde de olurdu, her renkten elbiseler
Doğanın tüm renklerini taşırlardı, giysiler
Kimi ciyak giyerdi, kimi sade, kimi başka renk
Her şey birbirini tamamlardı, her şey birbirine denk

İşte bütün bunları düşünerek, daldım geçmişe
Gençliğim bir anda bitti, girdim yetmişe
Nerde bayram, nerde din, nerde İslamiyet
Ne inanç kalmış, ne adap, ne de kemiyet

Bırak komşunun komşuyu sormasını
Karşılaştığında, bilmez selam vermesini, almasını
Ben asla alışkın değilim, bu sefil hayata
Bu hayvani yaşantıya isyan etmekteyim, adeta

Bayramı hak etmeyenler, tatile çevirmişler
Tüm dini değerleri, dejenere etmişler
Bunların içerisinde, nasıl kutlanır bayram
Ben burada kaldıkça, her gün açılır yaram

Bayramlaşıyoruz aile ferleriyle, çekirdek yuvamızda
Sanki bizden başka yaşayan yok, şu gök kubbe altında
Gurbet kasveti acımasızca binmiş, durur sırtımda
Yaşatmıyor bayramı, tam bayram havasında

Özlenir sıra, akrabalar, dost ve ahbab
İçini dökmek için, bulunmaz hiç muhatap
İşte ahir zamanda böyle yaşanır, ruhsuz bayramlar
Deniz kıyılarında iç içe girip, eğlenirler şeytanlar

Gurbetteyim ama yaşıyorum köyümdeki bayramı
Hasretle, muhabbetle selamlarım sılama

Siz, siz olun, hiçbir zaman çıkmayın sılanızdan
Asla elinizden tutan olmaz, ne yakın ne uzaktan

Ya Rab! muhafaza et bizi ruhsuzluktan, yansızlıktan
Fitneler kuşattı bizi, görünse de ıraktan
İnsanı teslim etme asla, hiçbir insana
Yoksa erişmez hiç kimse, gerçek kâmil imana

Ah! şu bayramlar, bayram gibi kutlansa
Tüm insana, insanlığa gerçek kardeşliği sunsa
İnsanlar; zalimleri, despotları, terk ederek
Sadece bir tek yüce Mevla' ya kul olsa

15.06.2018-Ankara
[ikiyanayasa][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170761/gurbette-bayram.html>

ÖMÜR ELBET BİTER BİR GÜN

Sorardık yaşlılara, -nasıl geçti ömür?
Bize söyledikleri; sanki göz açıp, kapama
Hayat bazen beyaz kar, bazen simsiyah kömür
Ömür her an bitebilir, yarın bitmeyeceğini sanma

Çocukluk, gençlik ve yaşlılık derken
Ellili yaşlardan çıkıp, atmışa doğru giderken
Mecalimin her gün tükendiğine şahidim ben
Ölümü her çağımda gördüm, sinsi sinsi gelirken

Her şey çürümekte, insan, ağaç, taş ve toprak
Sekiz ayda sararıp toprağa düşer yaprak
Simsiyah iken tüylerimiz her gün daha da olur ak
İnsana zindan olur, gireceği her tapınak

Öyle bir gün gelir ki, ayaklar yerden kesilir
Etin, kemiğin hepsi tekrar geri çekilir
Elden bir şey gelmez, adeta ölüm beklenir
Toprak tohumu olan insanoğlu, tekrar ona serpilir

Vücudun kusurlarını ancak toprak eder settar
İnsan ya Hizbullah'a, ya da hizbi şeytana taraftar
Kamil insan her daim tüm işlerinde fedakâr
Sağını, solunu tanı, kendinden geçen ey barbar!

Görmez misin serpilen yeri, yükselen dağı
Bak sen de çukura girecek kadar yaşlandın bayağı
Sürekli sol gösterip, daima vurma sağı
İnsanlar da melekler de tükürür nerde bulsa sapığı

Darlığa düşen insana bak, ne kadar aciz
Allah'a teslim olan kul, ne kadar aziz
İkisinin arasındaki fark ne kadar bariz
Anla işte insanoğlu, bizler ne kadar cahiliz

Sen kendini değıştirmezsən, değıştirmez ki Allah
Asla mutlu olmazsın ibadet için kalkmazsın sabah
Niyetin Allah içinse her şeyin olur mubah
Kendini bilenlerle ol, yanaşmasın cahil cühela

Ne kadar başarsam da hep kendimi başarısız saydım
Başarılarımın da ötesinde hep başarı aradım
Bazen derin denize, bazen sonsuza daldım
Beni her gün tatmin eden dini Mübine bandım

Baksana kainatta, bulur musun eğrilik
Hangi inanç ve felsefede var, bu kadar birlik, dirlik
Daima ilerleme ve gelişme var, yoktur asla gerilik
Hiç beli bükülür mü, asıl ve saf olan çelik

Her gün yaklaşmaktasın biraz daha ölüme
Mesut olmak için bağlan peygamberler sözüne
Emin ol günden ki, kim kime...
Allah dışında dayanma hiçbir beni âdeme

Ağaca dayanma çürür, insan dayanma ölür
Hak ve hukukun dışına çıkanlar tam batağa gömülür
Hakka bağlı olanlarsa yedi köyden sürülür
Dünya işleri böyle, her gün baştan görülür

Kime mal mülk olmuş ki, bu Dünya

Hangi insanı ömür boyu, mutlu etmiştir rüya
Hani Müslümanlar kardeşlerdi güya
Kardeşin açlıktan ölürken niye yerleştin saraya

30.08.2018-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187390/omur-elbet-biter-bir-gun.html>

KIYMETİNİ BİL

Ey insanoğlu, ihtiyarlığa varmadan
Kıymetini bil yaşının
Sana zehir olmadan
Kıymetini bil aşının
Düşünme yetin var iken
Kıymetini bil başının

Götürebiliyorsa ayakların istediğin yere
Ta Dünyanın öbür ucunda olacak sefere
Gelecekler yakındır, hazır ol mahşere
Akla uymayan her türlü melanetle savaşın

Sağlığın yerinde iken vücudunun
Aklın hasar görmemiş iken şuurunun
Muhakeme yapabilir iken hak yolunun
Önemini anlayarak yaşayın

Hayırla geçir gençliğini, ihtiyarlık çökmeden
Gecelerde tam dinlen, sabah şafağı sökmeden
Muhasebeni yap, vücut toprağa girmeden
Dünya evinizi, Ahirete taşıyın

Gözler seyrederken, hem güneşi hem ayı
Bir de şu yeşil ve masmavi Dünyayı
Vedalaşmadan bu görkemli sarayı
Gerçek manasıyla anlamaya çalışın

Düşünün kâinatı ve de ötesini
Ayrı ayrı inceleyin, mevcudatın her birisini
Her varlığın ayrı özelliğini ve farklı sesini
Tüm bu hakikatlerle kaynaşarak, tanışın...

Hiçbir şey sonsuz değil evrenimizde
Başboş olan ne var ki çevremizde
Ölüme yaklaşıyoruz her nefes verişimizde
Aklınızı kullanarak kendinizle barışın

08.10.2018-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192439/kiymetini-bil.html>

AŞIĞIN DÜNYASI

Sensizliğı her sabah yaşarım ilk günkü gibi
İlk ayrılığın verdiği büyük bir hüsrarla
Kimler ise bu ayrılığın asıl sebebi
Hayat boyu yaşasınlar hep belalarla

İlk gün ışığı Dünyamızı aydınlatırken
Ben de buluşmak ümidiyle kalkarım erken
Bütün canlılar yeni bir şafağa sevinirken
Ben ise uzaktan seyredip kalırım ahlarla

Her gün yenilenir ayrılığın acısı
Dünyada hiçbir şeyin olmaz böyle sancısı
Firkatin Hayatta yok ki kazası
Her zamanım, her anım geçer vahlarla

Ufka bakarım, ışıklar buruk
Âşıkları incelerim, yaşantıları savruk
Tazedir aşk yarası bağlamaz kabuk
Geçer hayat böyle ahu zarlarla

Dünya gülmez yüzüme asla, hiçbir dem
Sevgin bırakmadı hiçbir canlıyı sevem
Dokunmayın benim dünyama, Kirvem,
Hayatım akar gider en bulanık sularla

Hangi akıllı sürmüş bu dünyada zevki sefa
Gamsız, kedersiz insanlarda, var mı ki kafa
Âşık her gün ölür, hem de birkaç defa
Mücadele eder hep, tüm hain insanlarla

Ağlamasa da âşık, gönlü hep hüzün
Herkes yazı yaşarken, o yaşar güzün
Aşk yarasına bulunmaz ki hiç çözüm
Ancak ilkbaharla birlikte erir karlarla

Virandır aşığın hayatı, dünyası
Ne ince yaşantısı vardır, ne de kabası
Gırtlığına kadar sarmış, bırakmaz cefası
Hep ölümler güruhunda, bazen sağlarla

Gönlünü açmış ama hep kazık yemiş
Kendini hep içten içe kemirmiş
Daima sevmiş ama hiç sevilmemiş
Asıl iletişimi bütün yarlarla

İşte ben de bu âşıklar güruhundanım
Hayatımın yarısı ben, yarısı yardımım
Her aşığın ayrı ayrı ruhlarındanım
Yaşıyorum ölümü ölümsüzleştirip yaşayanlarla

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1193996/asigin-dunyasi.html>

SARÉ GELİN

Asil, saf Zaza kızı
Görmedin ki hiç Yazı

Boyun eğmek yok tarihinde
Sonucunda ölüm gelse de

Köyünde masum, özgür yaşarken
Zalimler seni buldular erken

Temiz ruhun kallesliğı yapmazdı
Hayatın, ihaneti kaldıramazdı

Doğmuştun, suçlu bir coğrafyada
Ezilmeliydin ömrünün baharında

Hesaplayamadılar vakurunu, mağrurluğunu
Namusu olmayanlar nerden bilsinler bunu

Sen ki özgürlüğünü kır çiçeklerinden almıştın
Mahrem kişileri görmemiş, tanımamıştın

Bilmezlerdi senin kişiliğini, karakterini
Kendi kişiliksizlikleri ile eş gördüler seni

Sen, ailen ve çevrenin iffet timsali
Sen Hazreti Sara'nın gerçek misali

Kalp gözü ile görmeyen seni anlamaz
Senin gibi dünyaya asla bakamaz

Masum dağ köyünün gerçek meralı
Sen doğarken, doğmuşsun yaralı

Yok sayılmış, unutulmuşsun dağ başında
Sürülmüşsün, ölmüşsün kimin umurunda

Seni tutsak edemez insan yilkısı
Uyuşmaz kültürüne, düşüncene yapısı

Seni senden almaları ne mümkün
İşte bu Dünya'da halen geçiyor hükmün

Gidemezdin zaten o insan müsveddeleriyle
Olamazdın onların kızları gibi, erkelerle el ele

Onlarla kalmaktansa, su daha aziz, daha güzeldi
Bak, Murat'ın suyu sana nasıl kol, kanat gerdi

Yankılanır sesin halen sudan doğaya, ebedi
İşte gür çıkan sesinle bütün hainler geberdi

Anlatsın seni tarih, bütün asra, çağlara
İffet, namus konusunda asla vermesin ara

İnsanlığa ders verdin, iffetli Zaza kızı
Kışlar sizlere hastır, yaşayamazsınız Yazı

Masumiyetin, zarafetin kaplamıştır fezayı
O özgür ve hür düşüncen, titretmekte Dünya'yı

09.12.2018-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202836/sar-gelin.html>

ASI'NİN MÜLAYİM İNSANLARI

Limaniyla, coğrafyasıyla güzel İskenderun
Adı anıldıkça azıcık bekleyin, durun
Akdeniz'in nefes aldığı o ince burun
Dünyayı görmek isteyenler, İskenderun'a buyurun

Ey Asi Nehri'nin mülayim insanları
Hatay demek; insanlık anıları
Belli, dinlemişsiniz Habib-i Necar 'ı
Burada yaşayanların, kalmamış efkârı

Cennetin bir parçasıdır, Harbiye Vadisi
Buradan duyulur, medeniyet tarihinin sesi
Ayırmaz insanları, kucaklar herkesi
Bu duruşu ile Dünya'ya verir dersi

Tarih ile yaşıttır, Musa Ağacı
Belli ki rahat yaşamış, görmemiş acı
Bütün ağaçlar O'na, kardeş, baci
İnsanlığı kemiren hastalığın burada ilacı

Mürşidi kâmilidir, Bayezid-i Bistami
Düşünceleri, iyilik timsalidir daimi
Uğrayanları olgunlaştırır, bırakmaz acemi
Derin ilme dalanları buraya getirir gemi

Lezzetlerin doruğu, Belen tavaşı
Tepsi kebabı da, kebapların hası
Künefesi tatlıların hep ilk sırası
Leziz yemeklerin buradan alınmış mayası

Amik Ovası; yeryüzü bereketi
Soğukluk, Nergizlik dünya cenneti
Çataloluk, Kocadüz yeşillik serveti
İnsanları da candandır, sevmez hiç ihaneti

Narenciye merkezidir, Dörtyol ilçesi
Özeldir; portakalı, limonu, kivisi
Doyurur, patlıcanı, biberi herkesi
Her yönüyle zengindir, Hatay'ın kapasitesi

01.12.2018-Hatay-Ankara Yolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203055/asi-nin-mulayim-insanlari.html>

MÜSLÜMAN KİŞİLİK

Haksızlığa boyun eğemem, zalimi alkışlayamam
Haksızlık konusunda, kimseye demem tamam

Tüm güzel vasıflarla mücehhez edilen insan
Adalet söz konusuysa, geri durma hiçbir an

İlahi adalete yapma asla, masiyet
Hakikatten dönmesin, sen var iken cemiyet

Pirim verme asla şeytani şovenizme
Haksızlığı karıştırma kata hiçbir sözüne

Müslümanı değerlendirme mensup olduğu ırkla
Bu iğrenç düşünceyi iblisten bile sakla

Müslümana yakışan muvazeneli bir hayat
Adaletle hükmeder işleri olmaz berbat

O bir dönemin değil, tüm zamanların adamı
En hayırlı şekilde değerlendirir, anını

Ona göre insanlar ya yaratılıştaki eş, ya dinde kardeş
Asla yanaşmaz ona ne bir cahil, ne serkeş

İyi insan yerine, gerçek manada kul ol
Allah'a kul olanlar, zaten hayırlı olur

Gerçek olan adalet, Allah'ın nizamında
Zerre kadar haksızlık görülmez yapısında

İnsan insana kurt değil, insan insana dosttur
İnsana dost olanlara, tüm insanlık hoşnuttur

Müslümanın kalbinde asla olmaz hiç hinlik
Herkesi şefkat eder, düşünmez hiç hainlik

Dünya ve Ahiret düşünülse beraber
İnsanlar, ne fitnelik eder ne de birbirini yer

Soy sop değil, asıl ölçü takvadır
Allah korkusu varsa, bahar havası vardır

Hangi beşeri sistemde var kardeşlik hukuku
Haksız hukuksuz yerde, olur mu hiç mis koku

Huzura götürmez insanı, hiçbir beşeri sistem
Hangi insan tam mutlu, ben de ona yetişsem

Ölülü ve faniden dilenir mi hiç yardım
Vadesi dolan insan ilerler mi hiç adım

Herkes oynar dünyada, yapmacıklı oyunlar
Bu oyunlara kapılır, az akıllı insanlar

Beşer hangi yönüyle güvenebilir beşere
Zira o beşer ile beraber gider mahşere

İnsan zulüm ederken, kader adalet eder
Ne toplum, ne insanı boşuna etmez heder

Herkes ameline göre devamlı işlem görür
Ya arşı alada gezer, ya da yerde sürünür

En güzel meziyetlerle donatılmıştır insan

Eşref'ül mahlûkat diye tanımlamıştır Kur'an

O Peygamberin yeryüzündeki halifesi
Hayırlara vesiledir her aldığı nefesi

Yeryüzünde İslamiyet'tir, insanın hak davası
Bu dava ile şifa bulur, insanlığın yarası

İhanet, hıyanetlere yer yoktur bu davada
İnsan her dakikası saniyesinde işte böyle sınavda

[italik][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1205458/musluman-kisilik.html>

DOĞADIR GERÇEK DOSTUM

Ben yeşilliğin, meşenin çocuğuyum
Alışamadım çöle, çorak toprağa
Doğamın güzelliğinden gelmekte huyum
Dost olamam asla, beton sokağa

Sincapla yaşadım, arıyla uçtum
Çok rahat ulaştım berrak sulara
Doğanın enerjisiyle coştukça, coştum
Asla uğramadım, çirkin barlara

Yarıştım alageyik ile dağ zirvesinde
Bülbül olup kondum yeşil bağlara
Mola verdim bazen aşk tepesinde
Âşık olup meydan okudum bütün çağlara

En çok zevk aldığım şey, doğanın rengi
Tabiat bahşeder bunu her baharında
Coğrafyamın kalbime yüklediği sevgi
Tüm kâinatı sevdirebilir her safhasında

Betonlara feda edemem, yeşil doğayı
Kendimi sokmam, böyle bir cendereye
Kıl çadırım yeter, bırakırım sarayı
Patika yolu tercihimdir, asfalt caddeye

Hangi modern şehir dağım kadar zevk verir
Mis kokulu çiçekleri hangi güç sunar bana
Yeşilliğe hasretimi, hangi kentler giderir
Nasıl hâkim olabilirim, bu şekilde cihana

Ben çimensiz, çiçeksiz yaşayamam ki
Fitratıma terstir, düşünceme ters
İndimde herkes bendir, yoktur asla öteki
Benim için tek ilke, ayrıştırıcı olmayan ses

Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212988/dogadir-gercek-dostum.html>

DÜNYANIN GÜLEN YÜZÜ

Gönlüm yine arzuladı baharı
Yeşil örtüsünü, serin meltemini
Ağaçların tomurcuklarında bulurum yarı
Baharla özdeşleştiririm silüetini

Doğanın sevinçleri ile örtüşür sevinçlerim
Baharla güzelliklerini serper önüme
Kalbim ve ruhumla hep seyredirim
Sonra yârimin hayali, girer gönlüme

Bahar, dünyamızın tam gençlik hali
Doğal makyajı, şık giyimiyle
Güzel görünümün yok ki vebali
Her varlık durur asıl cismiyle

Hangi can, baharda canlanmaz
Kim dayanır, gizem dolu efsununa
Canına kavuşan can, nasıl sarılmaz
Cenneti gören, gider mi meluna

Hangi gelin süslenebilir, bahar gibi
Bahar, gelinin bir önceki aşaması
İşte asıl o dönem, çok zorlar kalbi
Gerisi sadece bir tahta sıçraması

İple çekerim doğadaki baharı
Onunla gideririm yüklendiğim kaharı
Çoğalıp patlayacak hale gelince özlemim
İmdadıma çağırırım, hemen ilkbaharı

Bahar, yeniden doğum, şevk ve heyecan
Küllerinden doğan canlı misali
Herkesin özgüveninin zirvesindeki an
Hem bedenen, hem zihnen aslan timsali

Bahar, dünyanın gelinlik hali
Bütün dikkatleri üzerine toplar
Burada belli olur insan ahvali
Herkes kendini buna ayarlar

Dünya; baharla atar ataletini
Yeni bir yaşama, yeni bir heyecana
İnsan baharla perçinler, metanetini
Yeniden döner kendi dünyana

İnsanlarda gelin, dünyada bahar
Yarışmalar ezelden, ebede kadar
Devam ede durur, bu bitmez yarış
Ta ki kıyamete olunca varış...

16.02.2019- Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216926/dunyanin-gulen-yuzu.html>

BU DÜNYA HEPİMİZİN

Hangi insan, mutlu, mesut, Dünyada
İnsanın cenneti, kendi evi değil mi?
Kaç insan garip değil, yurdunda
İnsanlık sözde mi olmalı, yoksa özde mi?

Kendi vatanında, vatansız anılanlar var
Despot ve zalimlerin baskıları altında
Genişlik mefhumu bazı zihinlerde dar
Ruhları ise sürekli darağacı bandında

Bazı insanlar sam, bazıları tom amca
Mankurtlaştırılan nice insanlar vardır
Servet, sermayeleri belki de tonlarca
Ancak beyinleri, kuşun beyni kadardır

Vatan sınırı ırk ile değil, iman ile olmalı
İnanç kardeşliği ile çizilmeli hududu
Herkes yatağından huzur ile kalkmalı
Unutmamalı kendisini gözetleyen Mabudu

Yaşamalı herkes, canından, malından emin
Güvenmeli, kendisini bekleyen gelecekte
Doğruyu pekiştirmek için, etmemeli yemin
Söyleyeceğini söylemeli içten ve yürekten

Her insanın olmalı, tek bir yüzü
Bu yüzle çıkmalı topluma, cemiyete
Hakkı, hakikatı yansıtmalıdır özü
Sahip çıkmalı her çeşit emanete

Yaşadığından, başkaları rahat etmeli
Neşe, sevinç vermeli, gittiği yere
Allah için buğzedip, Allah için sevmeli
Adaleti yayma uğruna, çıkmalıdır sefere

Hak üzere anlaşmalı, devlet ile milletler
İnkâr etmemeliyiz, Allah'ın verdiği hakkı
Adil olmalı daima, devleti yönetenler
Her tarafa ulaşmalı güneşin gerçek şavkı

İçimde yara olur, gördüğüm her haksızlık
Aylarca, yıllarca rahatsız eder beni
Görürsem hayatta en ufak bir aymazlık
Siper ederim hemen şu koca bedenimi

Sabri'yim ben, tahammülüm yok kem söze
Adamışım kendimi, insanlık yararına
Sarplardan geçerek geldim ben, geniş düze
Işık hızıyla girdim, mazlumlar diyarına

19.02.2019-Ankara

[italik][ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1217532/bu-dunya-hepimizin.html>

CEHENNEM CENDERESİ

Çıkardı, birkaç hafta gurbet ellere
Cennet yuvasına dönmek isterdi sabırsızca
Kurdukları tüm mutluluk hayalleri nafile
Hep bu şekilde yaşardı asırlarca
Mutlu olmak için kurmuştu yuvasını
Eşi, zehir ediyordu ona, ekmeğini aşını

Geçer diye bekledi tam yirmi küsur sene
Her bekleyişte, acıları katlanarak arttı
Bütün acılarını, kederlerini koydu cebine
Çeyrek asır sonra kantarda tarttı
Kantar tartamadı eziyetlerin ağırlığını
Sadece gösterdi ona kötü bahtsızlığını

Cahil değildi ki, bütün köprüleri atsın
Geleceği hesaplardı tam karış karış
Düşünemezdi düzelmeyen şey hemen batsın
Bilirdi kötü ile iyi arasında sürekli vardı yarış
Yapılanlara, daima şahit tuttu zamanı
Ama gittikçe yavaşlıyordu damarındaki kanı

Daraldı, üzüldü her gün, bu hatsız hayatına
Çocuklar vardı ortada, bir de dost, düşmanlar
Oysa girmemişti dünyada kimsenin günahına
Yoktu ki kabahati, yansıtıyordu aynalar
Çok sabretti dağılması için, dumanı
Bu yolda tüketti büsbütün argümanı

Ne gün gördü, ne mutluluk, ne de eğlence
Yaşantısı, baştan sona tam bir sefalet
Ne gündüzü gündüz oldu, ne gecesi gece
Her şey sanki kâbus misali birer hayalet
Bulunmadı dünyada dertlerinin dermanı
Her nesne kendisi için tam bir ölüm fermanı

Güldüğü, sevindiği hiçbir günü olmadı
Her anı huzursuzluk, her anı bir ıstırap
Gittikçe zayıfladı, hiç takati kalmadı
Berrak su diye baktığı yerlerin hepsi serap
Yosunlar kapladı hep, derenin kenarını
Tatmin olmak için kaptı dertli sazını

Tüm hayatını döktü, sazın ince teline
Çünkü dertlerini bir tek o anlıyordu
Kurguladığı yârinin o incecik beline
Ancak hayal âleminde sarılabiliyordu
Anlayamadı dünyada çektiklerinin sebebinin
Boşaltdı beyninden geçenlerin hepsini

Yeni bir güne yeni bir hayata gözlerini açtı
Ama ömrünün de artık ahir zamanıydı
Yırttı kabuğunu, etrafa ışık saçtı
Olmadı hiç faydası zaten güneş batmaktaydı
Miras bıraktı, ibret dolu düşüncelerini
Uyardı tekrar, bütün insanlık âlemini

İnsanın her anında her saatinde dersler vardır
Bu ibretlerin her biri Kaf dağları kadardır
Alınmazsa yaşantıdan, dersler, ibretler
İnsanlığı asla bırakmaz, ne sıkıntı, ne keder
Bu, dünyada yaşayan tüm insanların serüveni

Her gün yeniden anlamlandırmaktır evreni

Ey insanoğlu! hüzne değmez bu dünya asla
Her bir olumsuzluk, ömrümüzü alır götürür
İnsanların yaraları yok olamaz paspasla
O, ancak gzellekle, hoşgörü ile üzülür
Öyleyse iyiliği besle, ldr içindeki kinini
Küllerinden doğ, yaşat canlıların her birisini

03.03.2019-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220676/cehennem-cenderesi.html>

BAHARIN SİHRİ

Bahar hangi aşığı mest etmez ki
Kucaklayan güneşi, ısıtan havasıyla
Çiselerken tomurcuklarda, yağmur tanesi
Öpücükler dağıtır çiçekler, birer birer sırayla
Ben de sevmiş idim bir ilkbahara günü
Halen unutmadım yârimin güzel yüzünü

Güneşin şavkıyla başka efsunludur bahar
Arısıyla, böceğiyle, neşelidir her canlı
Sirayet etseydi baharın getirdiği kibar
Bütün insanlar, sürekli olurdu şanlı
Bir yılıma yeter, ilkbaharın ilk günü
Unuturum ben kalbimdeki sürgünü

Gülen topraktan, yeşillikler fışkırır
Ağaçlar, otlar, çiçekler rengârenk
Canlıların neşesinden, göğüsleri kabarır
Her nesnede bir düzen, her cisimde bir ahenk
Karamsarlık içinde yaşıyor iken dünü
Yok etti bu vesveseyi, baharımın ilk günü

Yıllık muhasebemi hep baharda yaparım
Baharın, ruha, cesede, kattığı ferasetle
Baharın melteminde olgunlaşıp yanarım
Doğanın bağrından çıkarım, olmam asla nefretle
Kendimi yeniden bulurum bir ilkbahar günü
Daima ilkbaharda belirlerim bütün yönümü

Sular coşar, çimen coşar, aşk coşar
Sevinçlidir, tabiatın her bir zerresi
Her canlı cazibesini bu mevsimde yaşar
Bu mevsimde yaşanır, aşkın tepe zirvesi
Hayatı eskitir, her geçen günü
Yeniden filizlenir, ilkbahar günü

Ben, bahar çocuğuyum, bahar ile yaşarım
Yakmayan güneşiyle, çağlayan deresiyle
Tabiatın güzelliğine durmaksızın koşarım
Bütünleşirim herkesle, çiçeğin sevgisiyle
Sabri'yim ben, tutarım her sözümü
Doğumumdan bu yana, kaybetmedim özümü

09.03.2019-Ankara
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221268/baharin-sihri.html>

İNSANLIK TARİHİNİN ANATOMİSİ

Tarihin derinliklerine indim, gezindim
Ne zulümler, ne kıtaller, ne işkenceler
O derinlikten çıkıp, günümüze geldim
Aynı düşünceler, aynı tavırlar, aynı ahvaller
Bu tablodan büyük dersler çıkardım
Budana dolayı hiç kimseye kanmadım

Yamyamlığın sadece şekli değişmiş
Megaloman, narsist düşünceler aynı
Zalimler, atalarının yolunu hiç değiştirmemiş
Mazlumlara halen birleştirmemiş çabasını
Bu durumdan bir insan olarak utandım
Bazen kendimi de yamyama yandaş sandım

Kim demiş, medeniyetin zirve yaptığını
İnsanlık, sadece bilimde ilerlemekte
Her gün akmakta, masumların kanı
Çoğu insanlar bunu zevkle seyretmekte
Totaliter insanlara, hep yandan baktım
Bunun için genellikle arafta kaldım

Şovenizm, İslam'ın önüne geçmiş
Böyle parçalanmış, İslam Ümmeti
Bu düşünceler, İslam diye lanse edilmiş
Çürütmüş ruhlara, bu batıl illeti
Hangi ümmetten olduklarını insanlara sordum
İrkin ön plana çıktığını her aşamada gördüm

Niye hisse çıkarmaz insanlar, yaşadıklarından
Ders alınsaydı, tarih tekerrür eder miydi?
Akıllanmazlar mı, ölüm gelip çatmadan
Dünya'nın akıllıları şimdiye kadar nerdeydi
Tüm bilim adamlarını, düşünürlerini sorguladım
Kötülerin daha çok kenetlendiği sonucuna vardım

İyilikle, kötülük savaşır kıyamete kadar
İmtihanımızın sırrı da burada yatar
Yapılan her şeyi, çekmekte ilahi radar
Görülecektir, kim kendini ne kadar satar
Münafıklığın da müminin de vasıflarını öğrendim
Beşeriyetten, insanlığa bu şekilde yükseldim

13.03.2019-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222134/insanlik-tarihinin-anatomisi.html>

ADALET İSTERİM

Adalet isterim ÷lkeme ve de Dünyama
Herkesin eşit ve hür yaşadığı bir Dünya
Mazlumun ahının yerde kalmadığı bir anayasa
Hâkim olsun yeryüzünün bütün insanlarına

Bütün haksızlıkları bertaraf eden ilahi adalet gibi
Hor görülmesin ne bir zümre, ne de bir kişi
Huzurlu yaşasınlar toplumlar hep gür çıksın sesi
Güvenle baksın geleceğe malın, mülkün sahibi

Tehditle yönetenler alaşağı edilsin...
“Senden çoban bile olunmaz” denebilsin
Diktatörlerin hiç biri ayakta tutulmasın, devrilsin
Akıbetleri olsun tıpkı nemrutlar, Firavunlar gibi

Bitsin artık zorbalara, tek taraflı dayatmalar...
Bıraksalar taban, tavandakiler birbirlerini kollarlar
El üstünde tutulmasın, şovenizmi savunanlar
Taraflısız olsun tıpkı Hazreti Mevlana gibi

Kırılmasın, rencide edilmesin insanların onuru
Yayınlanmasın tek taraflı insan hakları raporu
Ey insanoğlu! Gerçek yaratılış amacını koru
Tıpkı insanlığı koruyan Hazreti Aliler gibi

Her insan dünyada yaşayanlar arasında biricik
Kişiliğine karakterine hâle gelsin istemez zerrecik
Asla bulaşmasını istemez hiç kimseye menenjit
Kendini insanlığa adayan filozoflar gibi

İnsanlık, başkalarının haklarını korumada saklı
Adaletin yerine gelmesini isteyen her insan haklı
Kötülüğü öne çıkarmayan tüm düşünceler sağlıklı
Kendini feda etmeye hazır Hazreti Ebubekirler gibi

09.05.2019-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1238652/adalet-isterim.html>

HAYALDİ

Hayaldi kollarına girip gezdiğim
Hayaldi ellerinden tutup dağların zirvesine çıktığım
En yüksek tepelerden derin vadilere indiğim
Soğuk kaynak sularda saçlarının raks ettiği, hayaldi

Hayaldi çocuklarımızı birlikte okula götürdüğümüz
Sana benzeyen kızımızın sarı saçlarını ördüğün
Yiğit çocuğumuzun dağları deldiğini seyrettiğimiz
Başımı ayağına koyup gökyüzünü seyrettiğim
Seni her cismin silüetinde gördüğüm
Doğanın her çeşit tonundan sana elbise giydirdiğim
Hayaldi sevgilim, hem de boş bir hayal...

Hani ormanın içindeki berrak kaynaklara gidecektik
Dağların çiçeklerini toplayıp içine gömülecektik
Uçan kuşların kanatlarından tutunup uçacaktık
Dünya'nın merkezine aşkımızı ekecektik
Hayatımızın sonuna dek hep sevinecektik
Gerçek hayat suyunu bulup, iksirle içecektik
Yeryüzüne gerçek enerjiyi, biz verecektik
Şahinler ile uçup, balıklar ile yüzecektik
Şeytanı kovalayıp, meleklerle yüzleşecektik
Ne olursa olsun birbirimizden vazgeçmeyecektik
Hayaldi Sevgilim, ütopyacı bir hayal...

Hayaldi odana girip seninle baş başa oturduğum
Her sesini duyduğumda dünyayı unuttuğum
Sesini duyunca da ruhumu coşturduğum
Kalbimin orta yerine cismini oturttuğum
Zarif bir şekilde vücuduna dokunduğum
Ummadığım yerden gelerek gönül bahçeme konduğum
Seni seyrederek açlığima doyduğum
Seninle Dünyayı dolaşarak Evliya Çelebi olduğum
Senin adını zikredip kurda kuşa sorduğum
Seninle birlikte olup mutlu, mesut olduğum
Bir yana Dünya'yı, bir yana da seni koyduğum
Senin için Dünya'yı durduğum
Senden hiç ayrılmayan candan bir eş olduğum
Dünya ve Ahirette sadece seni bulduğum
Hayaldi Sevgilim, ulaşamadığımız bir hayal...

10.08.2019-Ankara[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247533/hayaldi.html>

DÜNYA

Görmedim hiç bir çirkin yanını
Her yerin ayrı bir güzeldir Dünyam
Her tarafın efsunladı aklımı
İhtiyacın yoktur ki seni savunsam

Sabah güneşi çıkarken ufkundan
Dinamik hayatın yeniden başlar
Tüm canlılar kendi mecrasına girerek
Muayyen olan hayatlarını yaşarlar

Mavi renkli gök kubben
Büyüler her gün bizi
Renklerini yansıtarak
Masmavi eder denizi

Şekilden şekle girer, güzel yüzlü ay deden
Bıkmadan insanlardan, güler hep yüzlerine
Zifiri karanlıkları aydınlatarak
Renk katar gecelerine

Dizilir yıldızlar, inci boncuklar gibi
Her gün aynı heyecanla insanlara göz kırpar
Asla somurtmaz, hep gülümseyerek
Her canlının derdine adeta deva katar

Heybetli dağların, mütevazı ovaların,
Çeşit çeşit güzelliklerle donatılmış
En güzel çiçekleri, bitkilerini
İnsanların nazarına bırakmış

Yayvan ve derin vadilerin
Değişik mesajlar verir insana
Taleplerin değişmez, hep aynıdır
Kurulduğundan bu yana

Sürekli akarak, can verir ırmakların
Bereketlendirir, mahmurlaştırır yeryüzünü
Hayat sunar tüm insanlara, hayvanlara, bitkilere
Bu minvalini bozmamış, tutmuştur hep sözünü

Haşmetli ve merhametli okyanusların
İnsanlara cömertçe nimetler sunar
Bununla yetinmez, rahmet olarak
Her canlının başına ayrı ayrı konar

Sayılamaz irili, ufaklı kuşların
Rengârenk ve farklı ötüşleriyle
Raks ederler, uzayın boşluğunda
Her gün zevk ve sefalar sunar bizlere

Şifa dağıtır her sabah, meltemin
İlgıt ılgıt eserek girer odama
Okşar vücudumun her bir zerresini
Hayatiyet kazandırır bize daima

Bir çiçeğin bile yeter, mesut olmama
Mest eder renkleri ve de kokuları
Her tarafını bu çiçeklerin süsler
Bunun için rahattır, bizlerin solukları

Boşuna değil ne arın, ne böceğin
Hepsinde ayrı görev, ayrı sorumluluk

Kimileri uçar, kimileri sürünür
Hiç biri değil kendi başına buyruk

Cennet bahçeleridir platon, yaylaların
Çekiciliği ile görenleri cezbeder
Meleşir koyunu, meleşir kuzuları
Oluşan bu ahenk, tüm zamana hükmeder

Rahmet yağar, gökyüzünden sathına
Ruh katarak canlandırır doğanı
Güneş vurdukça her zerren gülümser
Devam eder, ta ki gelince en son anı

Nankör değil, insanlar dışındaki hiç bir canlı
Hepsi de fitratlarına göre hayatlarını tamamlar
Asla sapmazlar yaşam çizgilerinden
Allah'ın buyruklarına, harfi harfine uyarlar...

10.06.2019-Ankara

[italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248426/dunya.html>

İNSANLIKTAN ÇIKINCA

İnsan, Dünya'da en vahşi yaratık
Geçmişteki hataları için, yeter demez artık
Yoksa ilmi, görgüsü ve de bilgisi
Her kötülük yapmak için dünden satılık

Kendi cinsini heder eden hayvan, pek nadir
İnsan ise her şeye kendisi olmak ister kadir
Aşırı bir hırs, aşırı derecede bir istek
Bazen öz kardeşine bile gösterebilir dirsek

Çoğu zaman uymaz birbirine dakikası, saati
Bazen özründen daha hafiftir kabahati
Ekseriyeti biçilmemiş, yontulmamış
Onun için bilmez pek inceliği, zarafeti

Nankör ve de eblehtir insanoğlu
Sonucu elde etmek için dener her çeşit yolu
Kısır bir döngü içerisinde bocalayınca
Adeta birbirine dolanır eli, kolu

Hakkı güçte düşünmesi hayvani bir davranış
Ne hakikati ister, ne de gerçek bir yarış
Ya gasptır işi, ya da zayıfı sömürü
Fitneyle yatık kalkar olmayınca inanış

27.08.2019-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249660/insanliktan-cikinca.html>

ASLINA DÖN

Nedir bu megaloman, afran tafran
Şu Dünya'ya Allah'ın gerçek kulu yakışır
Yağsa da sağanak yağmur, kar, dolu, boran
İnsan, ancak insanlıkla barışır.

Hırlaşmak, horlanmak hayvana ait
İnsanın görevi, koruma, kollama
Aklını kiraya veren, her şeye müsait
"İnsanım" diyen, olabilir mi çakma

Boşuna mı, Dünya nizamı, insicamı
Niye akletmiyorsun, ey cahil, gafil
Senin varlığın şu Dünya'ya ödül mü, ceza mı?
Niye dikenlesin, görmezsin hiç karanfil

Sahip olduğunun haklar, her insanın hakkı
Hangi zalim, hangi melun kaldı ebedi
Bu Dünya, herkesin evi, barkı
Tüm despotlar sonunda kendi başını yedi

Hangi ırk üstün veya hangi insan
Nereden çıktı bu safsata, hezeyanlar
İnsan, insanlığından geçer mi, olsa da bir an
Nerede bunların esamesi, hani bu budalalar

Her canlının ortak malı, su koskoca kâinat
Her gün yeniden doğarlar, tüm zalimlere inat
Ne zaman görülmüş, ebedi bir saltanat
İnsanlar zavallı varlık olur, getirmesse kanaat

Her insan, insanlığını düşünerek bilmeli
Tüm hayvani vasıflara arkasını dönmeli
Bütün mahlûkatı kendi gibi görmeli
"Nemelazım" diyerek haksızlığa geçit vermemeli

Hor görme hiçbir insanoğlunu
Bu düşünce, hazırlar kâinatın sonunu
Hakikate sarılarak, bıraksana zebunu
Ömrün boyunca sürekli yap, sen bunu

Bu Dünya, hepimiz ile güzel
Yeryüzünde, her canlı ayrı özel
Tabiatın her parçası bir başka gazel
Güzel bakan için her zerresi lalezer

Eşref'ül mahlûkatsın sen, unutma!
Bir saniye bile olsa, çamura yatıp durma
Hayatın saatini, asla tersine kurma
Ta ki adaletin hâkim olsun bütün zamana

14.09.2019-Malatya-Bingöl yolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1254549/aslina-don.html>

NOSTALJİ (Köyüm)

Çocukken yürüdüğüm patika yolları
Tekrar yürüdüm tam kırk yıl sonra
Bastığım her taşı, toprağı
Yaşımın ilerleyişine göre koydum sıraya

Hangi zerresinde yoktu ki anımız
Yokuş, inişinden, düzlüğüne kadar
Çiçeği, arısı, eşeği ile arkadaştık
Tüm dünya bizimdi, yerimiz olsa da dar

Kimlerle yaşamadık ki bu ufacık yerde
Dedeler, nineler, torunlar aynı damda
Sincaplarla tırmanıp, balıklarla yüzmüştük
Ne kadar mutluyduk hepimiz bir arada

Küçük yaşlarda başlardı, burada büyük aşklar
Ufak derelerde, derin vadilerde devam ederek
Ceviz, dut ağaçları verirdi, en güzel haberleri
Meyvelerini olgunlaştırıp, altlarına sererek

Her şey doğaldı, her şey aslına uygun
Doğası ile bir bütündü, gençleri, ihtiyarları
Birlikte çalışır, birlikte kazanır, birlikte yer
Aralarında asla olmazdı hiç ayrı gayrı

Çocuk yaşta başlardı unutulmaz işmarlar
Süslü gezerdi kızlar, renkli çiçekler gibi
Ne nazlar yaparlardı, ne çekici cilveler
Yapmacık değildi davranışları, vardı mutlak sebebi

Ekilen alanları, şimdi olsa da bahçe
Anıları canlıdır, gezip tozduğumuz yerlerin
Ah bir dile gelse de, konuşsaydı bizimle
O zaman anlamını algıladık zerrelerin

Ey fani, yalancı, büyüleyici dünya
Niye benden ayırdın güzel köyümü
Bilmez misin ben ona, o da bana bağlı
Nerede olursam olayım ona çeviririm yönümü

Ne güzel yaşantımız vardı bu küçük köyde
Bütünleşmiştik tam coğrafyasıyla
Saf, temiz, masum düşüncelerimiz
Hâkimdi bize, hem de en fazlasıyla

Sabri der ki; seni unutmam, unutamam
Besinlerin oksijenin var, tüm vücudumda
Nefes alıp verdiğim müddetçe
Daima sen olacaksın hep, yanı başımda

20.11.2019-Bingöl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264599/nostalji-koyum.html>

HİÇ DEĞİŞMEDİM

Aradan geçince tam çeyrek asır
Ne aşk, ne sevgi kırıntısı kaldı beyinde
Her tarafım çıban her tarafım nasır
Koskoca bir çınar oldu yüreğimde

Gelmesek de yanyana, süreç güzeldi
Her şey sanki bana, sana özeldi
Bazen dehlizlerde, bazen cennette gezdirdi
Hem acı, hem sevgi vardı her seferinde

Sen yaşadıkça hiç bitmedi umudum
Senin yanın dışında, asla olmadı yurdum
Gökte de yerde de hep yoluna koyuldum
Can simidim olarak kaldın hep ciğerimde

En zor anlarımda geçmişime sığındım
Hep o tertemiz hayallerimize daldım
Hayatım boyunca bu düşüncemle kaldım
Hayalinle yatıştım, her serzenişimde

O sınısıcak güneşimiz artık batmak üzere
Umutlar tükenince, çıkılmaz ki sefere
Oysa seni görmek için, gittim bütün yerlere
Halen ilk günkü gibi dipdirisin kalbimde

Hani deriz ya “can çıkmadan huy çıkmaz”
Sevgi, asla biten yakıtı yakmaz
Hiçbir şey sevginin yerine konulmaz
Hele ki her nesneyi sen diye gördüğümde

Ben hep böyle yaşadım, ister bil, ister bilme
Kalbimdesin hep benim, ister sil, ister silme
Her tarafındayım Dünyanın, ister gel ister gelme
İşte sende dalmışsın bu engin denizime

Bir gün ölsem de, yaşarım bu Dünyada
Samimi aşkları asla bırakmam darda
Ruhum sürekli gezer Dünyanın bağlarında
Dünyanın ölümüyle biter ve başlar Ahirette

Ey geçici, ey fani olan Dünya!
Biz gafil insanlar ne kadar bağlandık sana
Hap cazibene kandık, yedisinden bu yana
Nasip et ölümümüzü, istikamet üzere

Firkat olsa da, yaşadıklarımın pişman değilim
Güzelliklerle birlikte yaşadım en büyük gerilim
Ben hep seninleyim, asla yalnız değilim
Hep böyle kalacağım, ruh kaldıkça bu tende

22.01.2020-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1276780/hic-degismedim.html>

İNSAN OLARAK GÖREVİM

Fi tarihinde yaşamış şahıslardan biriyim, Arkadaş!
Tarihin derinliğini inceleyip üstüne getiren,
Kokuşmuşluğunu da, mis kokusunu da iyi bilen
En güzel ve çirkin yanını gözler önüne seren
Zalimi de mazlumunu da adalet terazisinde tartan
Hakkı, hukuku süzgeçten geçiren
Sezar'ın hakkını Sezar'a, sairin hakkını saire veren
Zulüm, kimden gelirse gelsin lanetle karşılayan
Adaletle, tüm kalbi ile içten sarılan
İnsanlığa dost olan beniâdem oğluyum arkadaş

Zalime karşı kale duvarı gibi
Mazluma karşı tam merhamet sahibi
Hak sözlerinin gerçek kâtibi
Ezilen gürhunun kurtuluş sebebi
Tüm hastalıkların uzman tabibi
Bütün insanların candan hasibi
Gerçek suçluların yılmaz naibi
Haksızlığa karşı, siper olan çelebi
Yeniden dirilişin ve kurtuluşun mucibi
Hakikati haykırmak için yaratılmışım arkadaş!

Mazlumun ahı, hep ahirete kalmamalı
Zayıf, hakkını alıncaya kadar en güçlü sayılmalı
Allah'ın kulu, başkasına köle olmamalı
İnsanın haysiyeti, dokunulmaz olmalı
Her insan sorumluluğunu çok iyi kavramalı
Hadsiz, haddinin bildirileceğini mutlaka anlamalı
Her ferdin hukuku, mutlaka korunmalı
Yönetici, güçlüyü değil, haklıyı tanımalı
Toplumun her ferdi birbirinden emin yaşamalı
İdareciler, en alt tabakayla aynı safta durmalı
Fertler, ilim ve irfanda yarışmalı
Bireyler, birbirlerine yardım etmekten zevk almalı
Hak ve hukuk kavramı, en zirvede durmalı
Sesiz kimselerin sesi, mutlaka duyulmalı
Güçsüzün hakkı güçlüden, mutlaka alınmalı
Huzurlu bir toplumun inşasını istiyorum arkadaş!

Yeryüzü nimetinin eşit dağıtıldığı,
İnsan onurunun dokunulmaz kılındığı,
Her insanın biricik sayıldığı,
Dostluğun, ahbablığın yayıldığı,
Hakkın, hukukun mutlaka kayıldığı,
Doğrunun, sürekli galebe çaldığı,
Hayır, hasenatın durmadan çoğaldığı,
İdarecilerin, sürekli iyilikle anıldığı
Adaletin, her kesimi kuşattığı,
Kötülerin, rahat bir şekilde dolaşamadığı,
Kimsenin gücünden dolayı baskı kuramadığı,
Herkesin doğrulukta ve güzellikte yarıştığı
Fesatların, göz alabildiğine kaçıştığı,
Barış içinde yaşanılan bir dünya istiyorum arkadaş!.

27.01.2020-Ankara

Kaynak:

ACİZ İNSAN

Bu kâinatın kaidesi, kanunları vardır
Bunlara ihanet eden de sadece insandır
Ey gafil, ey cahil olan kul!
Hakkın, hukukun, niye hep tabuttur

Nerde, yeryüzünde ilahi adalet
Niye her şeye dini edersin alet
Belli değil insanlığın, Müslümanlığın
Bunlar Yahudilerden mi etti sirayet

Terk ettin, insanlık vasıflarını
Hayatından uzaklaştırdın Kuran'ı
Yayınca bu düşünceni yeryüzüne
Allah da böyle verir iste belanı

Zalimin zulmüne seyirci kaldık
Mazlumun ahını yerde bıraktık
O kadar kanıksadık ki bütün bunları
Akıbetimizi hiç hesaplamadık

Yaptıklarımızın kar kalacağını sandık
Gittikçe dünyaya daha çok daldık
Her gün biraz daha, biraz daha batarak
İnsanlığın sonuna bu şekilde vardık

Mahlûkun başıboş yaratıldığını mı sandın
Hangi dinsize, hangi imansıza kandın
Gün geçtikçe daha da azgınlaşarak
Serencamını işte bu şekilde hazırladın

Çok egoist, çok bencil davrandık
İnsanlığı terk edip, ırka sarıldık
Yanı başımızdaki aç komşumuzu
Ne görebildik, ne de tanıdık

İnsanı, ideolojiyi, ilah edindik
İlahi sistem yerine beşeriyeti seçtik
Hep artırdık aramızdaki kini, nefreti
Nefsimize, gururumuza böyle yenildik

Gücümüz, ezme sebebimiz oldu
Atıl düşüncemiz, beynimizi yordu
Uzaklaşınca bizden insani değerler
Bindiğimiz gemiler karaya vurdu

Kâinatta hep düzen, hep insicam vardır
Bizim yaptıklarımız kıt aklımız kadardır
Kendinden aciz olan koruyabilir mi kâinatı
Bu, "kendimi bulurum" dediğin kaçıcı bahardır

Aslında naçiz, bilesiz ve de çaresiziz
Bazen bir sinekle bile baş edemez hiç birimiz
Öyle işe yaramaz patavatlar, hamasetler
Görüyorsun bir virüse bile yenilmekteyiz

Sabri BAZANCİR
29.03.2020-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290250/aciz-insan.html>

ÇİLESİZ AŞK, AŞK DEĞİLDİR

Gönlümün derinliğine o kadar oturdun ki
Filizlenmeye yer bırakmadın başka aşklara
Sana karşı aşkım o kadar sonsuzdur ki
Öyle kolay kolay sığmaz yüce dağlara

Senin dışında kimseyi göremedim Dünyada
Adeta kaplamışsın, yer ile gök arasını
Ama dokunamadım ruhuna, acep nerde firarda
Göster ki boşaltayım, o dert dolu başını

Uçurumlardan gittim, o koskoca dağlara
En güzelinden topladım, laleleri, gülleri
Çiyekeş bülbül gibi, girdim yeşil bağlara
Görmedim, nerelere gittin yine seferi

Yetmişlik dede misali baston ile gezerim
Aramı seni çakılların, taşların arasında
Her geçen gün ilkbahar karı gibi eririm
Belki de bulurum, ömrümün sonbaharında

Ne mecnun benim kadar çekti, ne de Kerem
Ömrümün tamamını bu yolda harcadım
Hiçbir şeyim kalmadı ki, yoluna versem
Bulurum diye sineğin, kelebeğin kapısını çaldım

Nerde saklısın, hangi kuytu, hangi dehlizde
Yoksa ben gündüz ararken, sen gece mi ararsın
Her taraftayım artık, dünyanın her bir yerinde
Görmek için daha hiç bir zahmete katlanmazsın

Nereye bakarsan, nereye basarsan ben oradayım
Benimlesin artık, seni her yerde görmekteyim
Melül gözlüm, güzel sözlüm, ay yüzlüm
Uzaklara bakma artık, işte tam yanımdayım...

06.04.2020-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292012/cilesiz-ask-ask-degildir.html>

MÜPTEZEL

Eşref-i mahlûkat denmişti sana
Kıymetini bilmediğinden oldun müptezel
Devam etti davranışın, Âdemden bu yana
Yaptıklarının ekseriyeti şeytaninkine benzer

Sana bahşedilmişti yeryüzü nimeti
Nankör olan bilmez ki kadir kıymeti
Verilse de sana dünya serveti
İblis ile yoldaşsan sadece kahreder

Hareket halindedir bütün kâinat
Hangi varlık diğerlerine ediyor inat
Ancak insan hakka karşı gider, son surat
Her seferinde bin pişman olana benzer

Her canlı bir amaç için yaratılmıştır
İçlerinden sadece insan, kendini satmıştır
Onun için yerden yere hep çakılmıştır
Çoğu kendini tanımayan berduşa benzer

Hâkim kılmakla görevliyken İlahi düzeni
Hep boş işlerle meşgul eder kendini
Kendisi ile yetinmeyerek bozar çevreni
İnsanlıktan çıkmış kaçkına benzer

Dünya'nın fani olduğunu aptal da bilir
İnsanın çoğu, dünya için yere serilir
Bazen şöhret bazen mal için canını verir
Tıpkı Müslümanım diyen Yezide benzer

Sair yapınca günah, kendisi yapınca mubah
Dünya menfaati için kalkar her sabah
Ancak kendini tatmin için kurar karargâh
Ayakta uyur gezen şapşala benzer

Hep atalarının tarihini tekrarlar durur
Ancak; müsteşriklerin çöplüğünde uyur
Bazen İslam diye küfrü savunur
Tıpkı cahiliye toplumundaki müşriğe benzer

Bir taraftan Müslümanım diye kendini tanıtır
Diğer taraftan şeriat istiyorum diyenleri dağıtır
Hem kendini hem de başkalarını saptırır
Tıpkı görevli olan meluna benzer

İşte bu devre denir, ahir-i zaman
İnsanların çoğu ok gibi çıkar imamdan
Ne insandan utanılır, ne yaratandan
Cehenneme hazırlanan oduna benzer

04.04.2020-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292313/muptezel.html>

TELEF

Azınca insan, çıkarınca isyan
Devam etse bu durum uzun bir zaman
Telef eder elbet, Allah insanı
Baş aşağı eder, zalim sultanı

Ey insan kanından servet kazanan
Ey kâinatın dengesini bozmaya çalışan
Fazlası ile hak ettin, bu çetin azabı
Mazlumun böyle olur, iste cevabı

Gücüne, sermayene fazla güvendirin
Mazlumun ahını, yerlere serdin
Gücün kimde olduğunu gör, ey zalim
Diktatörler, ancak bu şekilde olur mülayim

Bilimin, her sorunu çözeceğini sandın
Kendi adını sürekli, bilimle andın
Bilimin de, kâinatın da asıl sahibi
Mallarına el koydu. Bakma, mal gibi

Hastalık ayırt etmez efendiyi, köleyi
Adil bir şekilde paylaştırır çileyi
Herkesi eşit uygular, ilahi adalet
Beşeri sistem gibi, vermez nedamet

Karun'a, Harun'a kalmayan, sana kalır mı?
Kendi cinslerine, az mı çektirdin gamı
Yaptıklarının, öcü alınmaktadır senden
Nereye kaçarsın, yardım istersin kimden

Senin hesabın varsa, Allah'ın hesabı yok mu?
Ettiklerin ile hazırladın, hazin sonunu
Haydi, güçlüysen bul buna artık çare
Gideceksin cehennem denilen o çukur yere

Yaratan, yaratılanı başıboş bırakır mı?
Yoksa sana mı has, helal etti haramı
İşte şimdi azabı tat, dünyada, ahirette
Artık her dakika her saatte olacaksın zillette

Senin devrin biter, yenedünya kurulur
Her şey, artık ilahi adalete göre olur
Sen mi dünyayı yönetecektin ey müstekbir!
Artık haykıran bir seda vardır, Allah bir

Zulümlerin, kıtallerin tüm insanları etti TELEF
Adil düzende artık sana bulunmaz hiç bir selef
İlahi ceza herkesi kuşatır, edeni de, seyredeni de
Onun için bütün insanlık batmaktadır, aynı gemide...

14.04.2020-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1293512/telefon.html>

TERTEMİZ GEÇMİŞİMİZ

Zalım dersem değilsin, asil, saf ve temizsin
Ne kadar berrak, Őeffafdik, aŐkımızdan bilirisin
Yürüdüğümüz cadde, sokaklar durmasın dile gelsin
Hakkındaki kanaatim Şeytan değil, meleksin...

Ne kadar samimi, içten olduğumuza sokaklar tanık olsun
Seni tanıdığım için, Allah'ıma hamt olsun...
Dilerim Allah'tan, hainler bu dünyada belalarını bulsun
İnanıyorum ki aynı düşünceyi sen de hep demektesin...

Dünyadaki en güzel anılarımı, senle yaşadım
Senin ince ruhunun derinliğine daldım
Senle olduğum zamanlar, koca dünya kadardım
Seni asla kovmadım, canımın içindesin...

Suçlu olduğuna inanmam, günahsızsın, masumsun
Seni "peri" diye tanıdım, asil ruhumda busun
Ruhum yaşadığı müddetçe, ruhum kadar sonsuzsun
Kurumazsın kalbimde, yeşil, taze, filizsin...

Gönül bahçemin kuŐu, kalbime giren huŐu
Sana gelmeyi hayal ederim, yaptığında her koŐu
Hep dolu bardağı düşündüm, görmedin hiç o boşu
Hakkındaki düşüncem, aldatılmış bebedisin...

Nereye gittimse, sen de benimle oldun
Bırakmadın kimseye, kalbimi sen doldurdun
Yanımda olmasan da hayatımda hep boldun
Zehir olmadın asla, sen hayat iksirimsin...

Hayattan zevk almadığım zaman, hep sana sığındım
Cismen uzaklaŐsam da, kalben hep sana kaydım
Senle geçirdiğim zaman için hiç pişmanlık duymadım
Şu koca yeryüzünde asıl sevgilim, sensin...

Seninle beraberim, gönlümdeki sarayda
Seninle olduğum müddetçe, kalmadım asla darda
Seninle hayata bağlandım, hem kışta, hem baharda
Solmaya baŐladığımında, bana hayat verensin...

Yansam da hasretinden, kalsam sadece deri
Hayatın biteceğini bilsem de asla çekilmem geri
Seni görebilmek için, gezerim ben her yeri
İlerlese de yaŐın, hep ilk günkü gibi zarıfsın...

Bizsiz kalan sokaklar, Şimdi ne kadar yoksun
Bizim gezmediğimiz yolları, kimler gidip de sorsun
Hüzünlü, kederli yerlerin, güneşi nasıl doğsun
Sen buraların hem gülü, hem sümbülü, hem lalesisin

Uzattım ellerimi, gel tekrar yürüyelim el ele
Tüm hain insanlara, düşün yine velvele
Çekemeyen soysuzlar kiskançlarından gebere
Tabiatı canlandıran ab-ı hayat gibisin...

Sanma ki; oynayamazsın o eski rollerini
Yanyana gelir isek, buluruz her birini
Kökten söküp atarız, iblisin izlerini
Bertaraf edelim kötülüğü, sen zaten bu güçtesin...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1296477/tertemiz-gecmisimiz.html>

ÇOK SUÇLUYUM

İnce, kibar mesajlarını anlayamadım
Açtın gönlünü ama giremedim, çok suçluyum
Hayatın kısalığını, çeyrek asır sonra kavradım
Sende ufak hatalar vardı ama ben çok suçluyum

Dünya sermayemi saçmalıydım önüne
İnce uzun bir yoldan girmeliydim gönlüne
Olayları yönlendirip, bırakmamalıydım seyrine
Elimdeki fırsatları tam kullanmadım, çok suçluyum

Çevrenden sana çok yüklenildi, biliyorum
Ben ise sadece direnmeni bekliyordum
Seni ayakta tutacak gerçek yardımı vermiyordum
Vicdanım her gün kemiriyor beni, çok suçluyum

Birçok fırsatlar sunduğun halde, kullanamadım
İmkânlarımı seferber edip yanında duramadım
İşi hep oluruna, hep mecrasına bıraktım
Kritik müdahaleleri yapmadım, çok suçluyum.

Hani aşk, dış etkilere tamamen kapalıydı ya
Hani aşka boyun eğmek zorunda kalırdı ya Dünya
Hani sevenlere, samanlık seyran olacaktı ya güya
Bu tür efsanelere inandım için, çok suçluyum

Oysa zalimler, hainler, hep plan kuruyordu
Muradımıza varmamak için, hilelere başvuruyordu
Tıptı su uyur, düşman uyumaz misali tam çalışıyordu
Saflığımın, tecrübesizliğimin kurbanıyım, çok suçluyum

Hayat boyu sıkıntılarla, pişmanlıklarla yaşadım
Her sabah hayaline, sarılı olarak uyandım
Her adımımı, her nefesimi temiz aşkına bandım
Hayatım nedametlerle geçti, çok suçluyum

Genç dimağına büyük sorumluluklar yüklemem hataydı
Hayatımın her anı, her zerresi temiz aşkınla yandı
Ne kalbim, ne yüreğim, yokluğuna hiç alışmadı
Sürekli gönlümdeki közle gezdim, çok suçluyum

Varlığın halen bana sonsuz ümit veriyor
Aşkın, halen beni çepeçevre sarıp sarmalıyor
O ince nazik sesin, beynimde halen zonklıyor
Hiç ferasetli davranmadım, çok suçluyum

Serçe ruhlum, pir nur yüzlüm, meral gözlüm
Tamamen sevgin ile doludur halen gönlüm
Hatalarımı taşıyan belim, şimdi büklüm büklüm
Sorumluluğumun altında eziliyorum, çok suçluyum

İhmallerim, hayatım boyunca yanımdan ayrılmadı
Yapmadıklarımın her biri kalbimde ukde kaldı
Hiçbir organımı sağ bırakmadı, hepsini sardı
Senin de suçun var, ama ben çok suçluyum

Asla af edemiyorum kendimi, hatırladıkça seni
Çeyrek asır önceki olaylar, halen beynimde yepyeni
İhmallerim kâbus olup, sıkıya devam ediyor beni
Adeta teslimim ben, çünkü çok suçluyum

Adın, kalbime yazlı, dilimde pelesenk

Sana yardım etmeliydim, hainlerle de cenk
Görevimi tam yapsaydım, ezmezdi beni felek
İdam mahkûmu gibiyim, çünkü ben çok suçluyum

Şimdi haykırmak, feryat etmek, fayda vermiyor
Sadece çürümemi, çöküşümü hızlandırıyor
Hayatım gün geçtikçe, daha çok yere seriliyor
Bu cezaları çekmem gerekiyor, çünkü çok suçluyum.

Ya Rabbi! çektiklerim, yeryüzünde en büyük eziyet
Cezamı çektğimden, Ahirette verme artık mahkûmiyet
Dünya bitti, cennette bana ver ki öyle bir salahiyet
Yârime orada kavuşayım, ben çok çok doluyum

07.05.2020-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299136/cok-sucluyum.html>

KARDEŞLİK HUKUKU 2

Hiç bir insan iradesi ile gelmedi Dünyaya
Doğa, tüm insanlığın ortak vatani
Her insana ödünç verilmiş muayyen bir süre
Hiç kimse, kimseye kaldıramaz kazanı

Ne kadar yaşanabilir ki, şu fani Dünyada
En güzel haslet, insanca yaşamak değil mi?
Hangi ırk, hangi kabile, üstün olabilir ki
Ne hakla kıyabilir, bir kesim, diğer kesimi

Neticede, Allah'ın yaratığı, Allah'ın doğasında
Yeryüzü malı, mülkü, Mevlana'mızın değil mi?
Doğanın bize bahşettiği her çeşit nimetlerin
Tüm insanlığın faydasına sunulması gerekmez mi?

Kardeş isek, kuralım kardeşlik mizanını
Paylaşımaları, hakka, hukuka uygun yapalım
Bırakalım hamaseti, soyumuzu, sopumuzu
Eğer kardeşsek, onu merkezimize alalım

Bazıları, kendine, ırkına ayrıcalık istiyor
Alet olarak kullanıyor, inancını, dinini
Ayetleri, hadisleri, ırkına yorumluyor
Başkalarını köle görüp, büyütüyor kendini

Allah, Müslüman olmak için zorlamayı yasaklarken
Sen niye insanları ırkdaşın olsunlar diye zorluyorsun
Diğer insanlardan fazla var mı, elin, kolun, ayağın
Hangi yanın ile kendini dev aynasında görüyorsun

Çöplüğe gömülmedi mi, despot, ırkçı budalalar
Almanya'da, İtalya'da ve de Moğolistan'da
Var mı bunların esamisi dünyanın herhangi bir yerinde
Hepsi insanların lanetine uğrayıp, durmuyor mu kenarda

Hani, üstünlük ırkta değildi, sadece takvadaydı
Bu kuralı koyan, senin yaratıcın değil mi?
Niye hakikate gözlerin kapalı, kulakların sağır
Peygamberimiz veda hutbesinde bunu bildirmede mi?

Yıllarca İslamiyet'e ters yetiştirilen nesil
İslamiyet'i yanlış anlatılan şekliyle anlar
Hayattan el çektiler, vicdanlara hapsedilen bir dinin
Kadınları dirilere değil, ölümlere başlarını bağlar

Ey fani, akli kıt, zafiyeti yüksek olan insanoğlu
Sairin kanından, gözyaşından beslenme helal olur mu?
Sana verilen ömür, en fazla yetmiş, seksen yıl iken
Niye hep kötülükle hazırlamaktasın sonunu...

23.08.2020-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319514/kardeslik-hukuku-2.html>

YAZIK OLSUN

Şu koskoca kâinatı
Olup biten her memadı
Dünyadaki mükemmel sanatı
Görmeyene yazık olsun

Kâinattaki insicamı
Müslümandaki güçlü imanı
Peygambere olan selamı
Bilmeyene yazık olsun

Ayı, güneşi, gezegeni
Bak Gökyüzü, hep yepyeni
Kim yaşıyor seni, beni
Anlamayana yazık olsun

Sebepsiz mi, dikilen dağlar
Kendiliğinden mi akar, ırmaklar
Her yıl yeniden gelir bahar
Görmeyene yazık olsun

Nefes ile yaşar, her yaratık
Sebepsiz değildir, hiçbir artık
Düşündükçe, Allah'a vardık
İdrak etmeyene yazık olsun

Rüzgârı, yağmuru, kim gönderir
Su membaimiz, ne zaman sona erir
Tabiattaki değişimi, kim evirir
Düşünmeyene yazık olsun

İnsanı her yıl değiştiren, nedir?
Böyle bir güç kimlerdedir?
Hayati olan şeyler her yerdedir
Tefekkür etmeyene yazık olsun

Hangi kuvvet, Dünya'yı döndürür
Hangi sular, volkanı söndürür
Hangi aşılar, ölümü öldürür
Algılamayana yazık olsun

Baki olan bir şey var mı?
Hülyada mı, rüyada mı?
Kim yok edebilmiş gamı
İtiraf etmeyene yazık olsun

Bil ki bu Dünya da, ölecek
Yepyeni bir hayat gelecek
Yapılanların karşılığı çekilecek
Duyarsız kalana yazık olsun...

Sabri derki; her şey fani
Olunmaz her şeye kani
Bizden öncekiler hani
Uyanmayana yazık olsun...

29.09.2020-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326596/yazik-olsun.html>

AH HAYAT!

Ah! Hayat ah
Neler ektirdin neler,
Ben senle uğraşırken
Geçti koca seneler

Olmadın hiç bana dost
Hep giyindin süslü post
Yedirdin Daima acı rost
Verdiğin sözler, neredeler

Veda etmiştik firkata
Bütünleşmiştik adeta
Sığınmayacaktık zevata
Konuştuklarımız, yerdeler

Nerede, yaptığımız plan, proje
Kalmadı bunlardan hiçbir obje
Hani yerimiz olacaktı beroje
Bu düşüncelerimiz, öldüler

Hayatta, birliktelik zevk verir
Yoksa mutluluk, neşe sürekli erir
İnsanı değersiz nesneye çevirir
İnsanlar Deformasyona böyle girerler

29.10.2020-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1330703/ah-hayat.html>

ACEP NEYİMİZ KALDI

Kuru hamaset ile devlet işi yürür mü?
İlimsiz, irfansız olan, hiç gelişip büyür mü?
Haramzade olanlar kalp gözüyle görür mü?
Bilgi ve görgümüzden acep neyimiz kaldı

Verdiğimiz sözlerde, ahdimizde durmadık
Kaliteli mal deyip, defolu mallar sattık
İlahi fermanlardan, yılanlar gibi kaçtık
Sahte suretimiz dışında, acep neyimiz kaldı.

Aşımıza, ekmeğimize sürekli haram kattık
Doğru diye gösterip, gidip bataкта yattık
Düz olan yolumuza, çokça uçurum kattık
Hilelerimiz dışında, acep neyimiz kaldı

Dünya'nın merkezine, kendimizi oturttuk
En büyük lokmaların, tamamını biz yuttuk
Maddiyat gözü kapatınca, maneviyatı unuttuk
İnsanlığa yakışan, acep neyimiz kaldı

Yüce Dinimizi, emelimiz için kullandık
Sürekli şu Dünya'da yaşayacağımızı sandık
Dünyanın cazibesine, şatafatına kapıldık
Köhne düşünce dışında, acep neyimiz kaldı

İslam kardeşliği deyip, kardeşimizi sömürdük
Haklarını gasp ettik, üzerlerine yürüdük
Hâkimiyetimiz için hepsini bir bir sürdük
İnsanlığımız adına, acep neyimiz kaldı

Başkalarını hor gördük, ırkçılık yaptık
İrkımız, üstün gelsin diye savaştık
Din kardeşlerimizi, düşmanlara sattık
İrkımız dışında, acep neyimiz kaldı

Ahlakımızı, inancımızı, çok dejenere ettik
Mukaddes kitabımıza, fazla ihanet ettik
Kendi kendimizi, yiyip yiyip, bitirdik
Nankörlüğümüz dışında, acep neyimiz kaldı

Yapılan hatalardan, asla hiç ders almadık
Bu hataların çoğunu, çok fazlasıyla yaydık
Gururumuz okşandıkça, daha da çok kabardık
Kuru gururumuz dışında, acep neyimiz kaldı

Kendimizi bulursak, cennet bahçesi olur yerimiz
Adaletle odaklı, vücudumuzdaki her genimiz
Aslında birbirimize, çok da fazla benzeriz
Gelin, gerçek kardeş olarak yaşayalım hepimiz
03.11.2020-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1331780/acep-neyimiz-kaldi.html>

DUA

Ya Rabbim! sana aitiz, sana teslimiz
Bizi musibetlere karşı muhafaza et, Allah'ım
Tertemiz olsun, ruhumuz, bedenimiz
Bizi bize bırakma, sen muhafaza et, Allah'ım

Kendimizi bile idare edemeyen naçiz varlığımız
Gücümüzü, kuvvetimizi artır, Allah'ım
Bazen kendimizden bile, çok çok uzağımız
Bizi, gücüne sığınanlardan eyle, Allah'ım

Yeşilken gelişen, olgunlaşınca çürüyen mahlûkuz
Fitrat üzerine yaşamamızı sağla, Allah'ım
Sen bizim Rabbimiz, bizler senin kulunuz
Kulluğuna uygun yaşamayı nasip eyle, Allah'ım

Bazen haksızlığa, hukuksuzluğa gücümüz yetmiyor
Bizi her haksızlığın karşısında güçlü tut, Allah'ım
Hayatımız, bazen istediğimiz gibi devam etmiyor
Bizi hayatları boşa gidenlerden eyleme, Allah'ım

Zaman zaman, düzen bizi savurur İslam dışına
Bizleri sırat-ı müstakimden ayırma, Allah'ım
Bazen zalim, bazen despotlar çıkarır karşımıza
Zorluğun üstesinden gelmeyi nasip et, Allah'ım

Bazen bukalemunlar, dalkavuklar çevirir bizi
Bizleri bilinçsiz, ferasetsiz bırakma, Allah'ım
Bazen önümüze atarlar çetin cevizi
Sorunlarımıza çözme becerisini ver, Allah'ım

Şeytan öne sürer bazen mal, bazen de makam
İmtihanlarımız için bize şuur ver, Allah'ım
Yapacaklarımız için demeyelim, "bir bakam"
Bizi aldanandan, aldatandan eyleme, Allah'ım

İnsanların çoğu, ya mevkiperest ya putperest
Bizi sadece sana tapanlardan eyle, Allah'ım
Beşeri sitemlerde, insan olmaz ki serbest
Bizleri ilahi nizam ile şereflendir, Allah'ım

Zalime karşı cesaret ver, batıla karşı bilgi
Beynimizi hakikatler ile donat, Allah'ım
Tıpkı Hazreti Ali, Hazreti Ebubekir gibi
Eğilip bükülmeyenlerden eyle, Allah'ım

12.11.2020-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333182/dua.html>

BELKİ SON GÜNÜMDE ANLAŞILIRIM

Ne kadar gayret sarf ettim, şu yalan Dünya'da
Anlayan da, yanlış anladı Beni
Doğruları analiz ettim hayalimde, rüyamda
Anlamadı beniâdem, hiçbir genimi

Gelecek sıkıntılar için çırpınıp, durdum
Duyuramadım, hiç kimseye sesimi
Her gün kendimi son kapasiteye kadar yordum
Kabul ettiremedim kimseye, asıl çaremi

Her gün samimiyetle, adaletle, arkadaş oldum
Sabitledim, değiştirmedim, asıl yerimi
Çamurlu alanları, taşla doldurdum
Hep huzurlu yöne doğru, yürüttüm gemi

Her dakikam, her saniyem imtihanımdı
Hak söz dışında açmadım asla çenemi
Çevremde sürekli mahlûklar vardı
Ancak; kötülerini, çirkefleri sardı çevremi

Ben, kendimi, kimseye anlatamadım
Ne bir kelimemi, ne bir hecemi
Gece gündüz başımı zonklatıp, yardım
Anladım ki, şu Dünya'da herkes acemi

Oysa bu Dünya ne kadar mükemmel
Sadece kendimi inandırdım ben, beni
Aslında her şey toplumsaldır, yoktur kişisel
Eskiye bıraktığın an, kalır mı yeni

Yoksa kardeşlik, olmaz ki huzur
Asıl bunun için parçaladım kendimi
İnsanların ekseriyeti nankör ve muzur
Hep başka türlü anlar, asıl söylemi

Anlaşıldığım gün, öldüğüm gündür
Bundan dolaydır, hep çekerim içimi
Asıl, yazdığım, çizdiğim; ürünümdür
Alıp gidiyorum, hak ile dolu olan cezvemi

07.12.2020-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1337533/belki-son-gunumde-anlasilirim.html>

DÜNYAMIZIN GIDASİ

Hoşamedine geldim, ey sevgili canan!
Asırlar gibidir bana, firkaının yaptığı tarumar
Hoş geldin ey kalbimin derinliğindeki mercan
Senden ayrıldığımdan beri, yaşamadım hiç bahar

Meğer; sevgi bir yana, dünya bir yanaymış
Bunu; insan, ömrünün sonuna gelince anlarmış
Gençlikte “hayat bitmez” gibi bir his vardır
Asıl nedametler, onlarca yıldan sonradır

Ömrün kısalığı, hayatın uzunluğunda gizlidir
Ayrılığın acısı, vücudun tüm organlarında hissedilir
Bir anlık efelenmene yenik düşme, ey gençlik
Bunda ne yiğitlik vardır ne de zerre kadar bir mertlik

Tek başınaysan, anlamsızdır dünya hayatın
Ne beyninde, ne vicdanında olmaz asla rahatın
Araştır, öğren, olup bitenlerden ders al
Hayatın boyunca pişmanlıklara hep olma hamal

Dünyanın zevki sefası, ne şöhrette ne paradadır
Hayatın lezzetini, gönlün inşirahını sağlayan yarıdır
Ey insanoğlu! asıl değerli olan şey para ile satılmaz
Bil ki, kişilik, karakter, sevgi, öyle ele avuca sığmaz

Neşe, sevinç, huzur varsa, dünya bize cennettir
Azap, sıkıntı, meşakkat ise cehennem ile eştir
Dünya’yı cennete, cehenneme çevirmek insanın elinde
Aslında biz dokunmazsak, doğada her şey yerli yerinde

Ruh olmazsa, sadece cisim, posa, neye yarar
Hangi akıllı gidip, cevheri çöplük yerde arar
Yeryüzü cennet mi, cehennem mi biz karar vereceğiz
Yarattığımız cennete, cehenneme de kendimiz gireceğiz

Canlılardan, sadece insan oğlu tabiatı bozuyor
Kötülerin ortaya çıkması için, beyni bile kazıyor
Gittikçe uzaklaşıyor güzel meziyetlerden fersah fersah
Sonunu hazırladığını böyle görür, kalktığında bir sabah

02.01.2021-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343288/dunyamizin-gidasi.html>

İNSAN OLABİLMEK

Bu Dünya, kendini bilen, dik duranların yeridir
Berduşların, sarhoşların, çakalların değil...
Gerçek insanlar; duvar gibi, kale gibi, hisar gibidir
Yapmacık değil, gölgelik değil, karanlık değil...

Samimi insan; yiğit olur, dürüst olur, cesur olur
Bütün rızkını, maişetini öz be öz helalinden bulur
En sağlam, en mazbut, en mümbit yola koyulur
Çürük, kaygan ve uçurumlu yerlere değil...

Dürüst insan; mutlu olur, mesut olur, gamsız olur
Hak için, hukuk için, iyilik için yorulur...
Doğru ve hakikat çizgisi, ancak ölüm ile son bulur
Başlangıçta, yarı yolda, sonlara doğru değil...

Mert insan; hasbi olur, harbi olur, dobra olur
Sıkıntılı, meşakkatli, çözümü zor işlere buyrulur
Faydalı işlerde, güzel işlerde en başlarda bulunur
Çamurda, bataкта, çöplükte yatmakta değil...

Dengeli insan; güven verir, huzur verir, destek verir
Problemleri; aklıyla, ferasetiyle, sezgisiyle giderir
Sorunları, dertleri, kederleri, iyi yöne evirir...
Çözümsüzlüğe, karamsarlığa, umutsuzluğa değil.

Özgür insan; doğal olur, içten olur, kendisi olur
Kaybolan bütün güzel hasletlerin tamamı, ona sorulur
İğretiller, kötülükler, çirkeflükler, şahsiyetinde kaybolur
Tüm zamanın adamıdır o, sadece belli bir zamanın değil...

Bize düşen, yaratılışımıza uygun bir insan olabilmek
Allah rızası için sevmek, Allah rızası için buğz etmek
Yaratılanı, Yaratandan dolayı korumak, sayıp, sevmek
Hakkını yiyerek, horlayarak, yok sayarak değil....

24/01/2021-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347505/insan-olabilmek.html>

YARATILIŞININ FARKINA VAR

Bir gün yeter insanın kendisini bulmasına
Gerek kalmaz aslında dünyanın orasına burasına
Kendisini bulamayana verilen akıl nedendir
Sorumluluğunun başlangıcı niye belli bir süredir

Ey insan, hayatı algılamak için aklını vicdanınla kullan
Yetmiyorsa, yağmurda, denizde, okyanusta durulan
Güneşin gösterdiği tüm cisimleri, bir bir keşfet
Hem kendine hem ailene hem de insanlığa yet

Kendini, aileni, çevreni, bütün kâinatı tanı
Yeryüzünün tamamıdır, Müslümanın vatanı
Kâh yeryüzünde kâh gökyüzünden seyret dünyayı
Gerçeğin ifşası için doğru yerden tutmalısın aynayı

Garip gurebaya karşı alçakgönüllü ol, kol, kanat ger
Bil ki Rabbim tevazuyu, hilmi, cömertliği sever
Kucak aç, açabildiğin kadar dünyaya, içindekilerine
Bin sefer düşsen de yine de kalk, kendi kendine

İnancı sağlam, imanı güçlü insansın sen
Titriyor alçaklar, kararlılığından, cesaretinden
Adil yaşa şu Dünya'da, tek başına kalsan da
Barış tesis etmeye çalış, gözün olmasın asla kanda

Sen, rahmet peygamberinin ümmetindensin
Daima hak uğruna, hakikat uğruna çıkıversin sesin
Eğer Dünya'da yaşıyorsan başkaları da rahat etsin
Ne sekteri ne nobranı kalmasın, tamamı çekip gitsin

Allah'ın yarattığı her canlının payı vardır Dünya'da
Müsaade etme, hakkın kalmasın asla barbarda
Dünyayı kirletmesinler zalimler, müstekbirler
Dik dur ki, zalimler zulümlerine gömülsünler

Budur senin görevin, sorumluluğun ey insanoğlu
Aslında yaratılıştta tüm insanlar aynı derecede soylu
Bak, hür doğanları kimler yapıyor kendine köle
Sen görevini yaparsan düzenleri devam edemez böyle

07.02.2021-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1350323/yaratilisinin-farkina-var.html>

SON PİŞMANLIK FAYDA VERMEZ

Ah! yaşadığım çağları, ölmüş insanları
Çağırıp kendilerine sorsaydım bir bir
Arzularını, beklentilerini dinleseydim
Kim ne kadar özgür yaşadı ne kadar esir

Ah bir fırsat verilseydi de dirilseydi ölüler
Tekrar yaratılsaydılar acaba neler yapacaklardı
Nasıl bir ilişki, nasıl bir yaşantı, nasıl bir düzen
Şeytanları, fitnecileri nasıl kovalayacaklardı

Ey kötülüğe meyleden zavallı insanlar!
Sizde, hiç mi olmayacak kâmil bir iman
Bu inanç, bu değer yargılarıyla nereye kadar
Kullanılmayan akıl, olmaz mı saman

Gerçeği öğrenmek için ölmek mi gerek
O zaman, aklın ne önemi vardır
Eğer insan, gücünü, idrakini kullanırsa
Ancak o zaman kâmil insandır

Tefekkür etmek için tabiat yeter
Düşünüp yaptıktan sonra da tevekkül
Mizacına, fitratına uygun hareket edenin
Hayatı düzenli olur çekmez hiç müşkül

Asıl kodlarına dönmeyen, olur mu rahat
Mecrasına girmeyen su, ne işe yarar
Yapılan işlerde, düzen, tertip olmazsa
Fiillerin tamamı en başa sarar

Sana yüklenen ile görevlisin ey insan
Akıllı, pişmanlığın fayda vermediğini bilir
Eğer sen aklını, başına toplamazsan
Senin yerine daima başkaları sevilir

Biliyorsun, dünyaya tekrar dönme şansın yok
Ebedi hayatta, yaptıkların ile baş başasın
Sana o kadar uyarı, o kadar ikaz yapıldı ki
Tam olarak öğrendiğin gün sen de şaşarsın

Şimdi başını iki elinin arasına al, iyice düşün
Yaşantını, başından sonuna kadar mihvere vur
Bütün bunlara rağmen akıllanıp, uslanmazsan
İşte cennet cehennem neyi istersen oraya buyur

28.02.2021
Sabri BAZANCİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1354872/son-pismanlik-fayda-vermez.html>

YAŞANTIM

Hep arkaya baktım, hiç önüme bakamadım ki
Önüme bakmam için sen yanımda yoktun ki
Ana problem sen olunca, gelmez ki sıradaki
Benim hayatım böyledir, rölantidedir sanki

Uzanınca gökyüzündeki yıldızlara doğru
Karşımda buldum hep batağı, çamuru
Her tarafım ıslandı, hiç kalmadı kuru
Manivela olmadan, geçemedim suru

Geleceği bilmem, ben hep geçmişimle yaşadım
Hayatımın, sonunda yüzüme güleceğini sandım
Onun için geçmişime hep sımsıkı sarıldım
Buluştuğumuz noktada kaldım bir yere varamadım.

Geçmiş kaplayınca beynimi, önümü göremedim
Kendimi hiçbir amaca, hedefe tamamen veremedim
İki adım ileri atsam da üç adım geri geldim
Tüm hatıralarım geçmişte, geleceği sevmedim

Herkes geleceğe kilitli, ben ise geçmişime
Sakın bana; “sen artık bunamışsın” deme
Bütün güzelliklerim geçmişte, gelecekten bana ne
Geçmişin çekiciliği ok olmuş, saplanıyor kalbime

Ellerimi salladığımda, hep arkaya gidiyor
Senin dünyadaki hayatın, burasıdır diyor
Hangi yola girdiysem, hepsi geri dönüyor
Beynim ile kalbim anlaşmış, aynı şeyi söylüyor

Geçmiş, öyle bir zaman ki asla ihtiyarlamaz
Zaten gönlüm de gidip sıradan çürüğe konmaz
Geçmiş ile barışık olmayan asla zaten kazanmaz
Kendisini kaybedenler, başkasını bulamaz

Ey sefil hayatım, beni, geçmişimle bitirdin
Aslında ben de sendeki hayatımı sevmiştim
Ben gelecekteyken, asıl sen benimleydin
Memnunum, hayatımı böyle güzelleştirdin

Aslında sen değil, ben hep borçluyum sana
Kim temiz, mutlu yanını, atabilir ki yabana
Ben senin dünyana girdim, sen de benim dünyama
Armağan olsun yaşantımız, bütün kâinata, cihana

03.03.2021-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1355659/yasantim.html>

NEYİ PAYLAŞAMIYORUZ

Dünya'da insanoğlunun paylaşmadığı ne var ki
Can ve sağlıktan daha kıymetli olan nedir ki

Rabbim herkese vermiş muayyen bir süre
Bunu tam yaşamadan, sakın gitmeyin bir yere

Var mı can kadar mukaddes olan
İnsandır sürekli hak, hukuk koruyan

İnsan, birbirini tamamlayan biricik varlık
Bırak, aydınlık var iken ne diye karanlık

Bir nefes daha kıymetlidir dünyadakilerden
Acaba neler istiyoruz, Dünya'nın neresinden

Nedir bu kadar zulüm, bu kadar acımasızlık
Niye kendimizde ararız sürekli bir noksanlık

Allah yaratmadı mı, tüm insanları, ırkları
Niye gasp etmeye çalışırız, hep başka diyarları

Bırakın suizannınızı, insanlığınızı öne çıkarınız
Eğer gerçekten insanlığınıza güven duyuyorsanız

Dünya despotların, zalimlerin meydanı değildir
Her insanın hakkı, hukuku; Dünya'nın her yeridir

İnsanlık dışında düşündüğüm, hiç bir şey yoktur
Düşünebilme ihtimalim bile bana, büyük bir şoktur

Bir can, aslında tüm Dünya'ya değer
Zaten her insan da, bir dünyaymış meğer

Bırakın insanlar birlikte sevinerek yaşasınlar
Ta ki hep empati kurup, birbirini anlasınlar

İnsanlar olmasınlar bencil, olmasınlar egoist
Herkesi kendileri gibi bilsinler, olmasınlar hedonist

Bırak ey insanoğlu artık, şu kuru hamaseti
İnsanları değerlendireceğin konu, onların ne ettiği

Hiç bir insan, diğerlerinden değildir üstün
Acaba sadece bu duygudan kaç kişi küskün

İnsanca yaşarsan, yaşamazsın asla nedamet
Hayatın güllük, gülistanlık olur, hep demet demet

17.07.2021-Ankara
[ikiyanayasa][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1380110/neyi-paylasamiyoruz.html>

NE KADAR

Ne kadar uzun yaşasan da ebedi değilsin ya
Hangi krala, padişaha, peygambere kalmış ki Dünya

Ne kadar mal düşkünü olup, birikim yapsan da
Karun kadar zengin olamazsın ya dünyada

Ne kadar mülayim ne kadar itaatkâr olsan da
Melek huyunda yaşayamazsın ya küreyi arzda

Ne kadar cömertlik ile tanınıp, nam salsan da
Bir katran bile olamazsın Halil İbrahim sofrasında

Ne kadar affedici ne kadar hoşgörölü davransan da
Zerre bile olamaz ki Allah'ın rahmeti karşısında

Ne kadar sevgi ne kadar şefkat taşısan da
Bir hiçtir bu Resulüllah'ın merhameti yanında

Ne kadar zekân ne kadar bilgin, görgün olsa da
Nokta kadar bile yeri yoktur sonsuzluk dergahında

Ne kadar gücün ne kadar kuvvetin, çevikliğin olsa da
Yok hükmümdedir bu, İlahi hakimiyet karşısında

Ne kadar suni güzellikler için çırpınıp uğraşsan da
Ateş böceği ile güneş misali olur ilahi güzellik yanında

Ne kadar objektif ne kadar adil davransan da
Hardal tanesi bile değildir bunlar ilahi mizanda

Ne kadar mazluma, yetime kol kanat açsan da
Miskal kadar dahi olamaz Allah'ın rahmeti karşısında

Hal budur, ey aciz, ey naçiz, ey gafil olan şaşkın kul
Sen öncelikle hak, hakikat olan meziyetleri ara bul

23.07.2021-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1380825/ne-kadar.html>

DEĞİŞEN DEVİR

Öyle ünlüler gördüm ki devri tersine döndü
Nice sıradan insanlar, alıp alıp yürüdü

Hileli olan düzen, haktan yana göründü
Adil, dürüst insanın defterleri dürüldü

Hakikati savunanlar, başka yere sürüldü
Hakka uymayanlar ise mabetlerde görüldü

Makul cömert insanlar, geriye götürüldü
Nezaketsiz insanlar, en başa döndürüldü

Gerçeği söyleyenler, mahpusta çürütüldü
Boş boş borazanlar, düdüğünü öttürdü

Tüm bu yanlış işlemler, banım çağımda oldu
Her gün her gün yüreğim kara kanlarla doldu

Nerde bir hak gördüysem, yanlışla kardeş olmuş
Tüm doğruların başına, yanlışlar balyoz vurmuş

Hatalar çoğalınca, doğrular dağa kaçmış
Eğri gibi doğrular, yanlışla çok yalvarmış

Şeytanı yetersiz görenler, kendisini uyarmış
İblisin görevini üstlenerek, emekliye ayırmış

Bu çağda Dünya'ya geldim, bu çağda yaşadım
Hak ve hukuk uğruna, tüm ömrümü adadım

Gördüğüm bütün yaraları, şifa bandıyla sardım
Düşürülen davamızı, ellerimle kaldırdım

Çekiliyorum uzlete, köyümün dehlizinde
Temaşa ediyorum, ne varsa yeryüzünde

Bazen de seyre dalarım masmavi gökyüzünde
İlahi güç hissederim, beynimin hücrelerinde

Ya Rabbim sonsuz şükürler olsun sana
Yapmam gerekenler için çok fırsat verdin bana

Senin himmetin ile haykırıyorum cihana
Senin rızan dışında, her şey boşu boşuna

Allah'ın payı varsa, hayatın anlamı vardır
Hakkın hâkim olduğu yer, her insana diyardır

Hukuksuz olan muhit, tüm insanlara dardır
Mutluluk, sevincimiz tam ufkumuz kadardır

20.08.2021-Bingöl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385417/degisen-devir.html>

SENSİZ HAYATIM

Efkarlandı gönlüm yine
Neler çekim, neler diye
Hayatım filmi geçti,
Gözlerimden sene sene

Ne acılar yaşamışım
Ne çok sana bağlanmışım
Üzülmişüm, kahrolmuşum
Tüm dertleri dene dene

Dağları gezerek kartal gibi
Kederlerimin tek sahibi
Ayrılığımızın son sebebi
Olmadan söndüm, söne söne

Yeşil dağlardı canım benim
Bir de sendin tek sevenim
Sana bir gün of demedim
Fesatçıları yine yine

Derin vadilerde, hep aradım
Tüm mağaralara girdim, çıktım
Hiçbir yerde bulamadım
Her tarafı taradım yine yine

Ne gençliğim kaldı ne olgunluk
Sensiz olmadı hiç bolluk
Benimkisi sevgisiz yokluk
İçime çekerim sine sine

En mutlu anım senle oldu
Seninle hayat dopdoluydu
Mutluluğumuzda tek yol buydu
Etrafında döne döne

Ayrılık ile başladı, sefalet
Günbegün tükendi dirayet
Işık yok ki desem sabret
Hicran geldi öne öne

Bu yaşantımıza yaşam denmez
Hayatta, tek başa gezilmez
Tek kanat ile gök süzülmez
Kalmadı bizde çene çene

Yaşanmayan yaşam, eksik
Kısılan ses olur kesik
Dünya ikimize de beşik
Sallanırız hep döne döne

Varlığımızın bitti gayesi
Öyle bir şey ki yok çaresi
Olan sesler, şeytan sesi
Sarp yokuşlardan ine ine

Yapışığım sana, terk edemem
Sen olmazsan, tek gidemem
Tek başıma, hiç bilemem
Birbirimizyiz gebe gebe

Ummadığım gibi oldu hayat

Ne ben söyleyeyim ne sen dayat
Sen olmadan hayat berbat
Her tarafımız kene kene

Sıkıntılarla dönemimiz bitti
Acılar canımıza yetti
Doldu vade ömür gitti
Ahirette buluşalım gene gene

Ne bir sene ne bin sene
Sensiz bir dakika bile sene
Dönemem sensiz hiçbir yöne
Sen de benimle ölsene...

23.10.2021-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395203/sensiz-hayatim.html>

AŞKIN DÜŞMANI; BEKO

Ben seni canımdan öte sevdim sevgilim,
Her gecemde, gündüzümde hasretini çektim
Edebimden, hayamdan pek sana geledim
Sen fitnecileri, fesatçıları niye hepten dinledin

Seni, bir arı misali tüm çiçeklerde aradım
Her çiçeğe ayrı ayrı binlerce dalış yaptım
Dağların zirvesinden, patika yollar açtım
Beko misali fitnecileri niye hepten dinledin

Rüyalarımın tümünde, adını sayıkladım
Adının geçtiği yerde hepten narında yandım
Sensiz geçen saati, bir yılmış kadar saydım
Beko misali insanları niye hepten dinledin

Sevdamızı yazmıştım, kuşların kanadına
Adını duyurmuşum, Dünya'nın her yanına
Hayalimin dışında, ulaşamadım ki sana
Fitneci mahlukları niye kovuvermedin

Ben, Memo misali gibi her gün eriyiverdim
Her gün defalarca tüm sokaklarını gezdim
Bazen uzaktan gördüm ama ekseriyet görmedim
Beko tipli mahluku, niye kapında beklettin

Ben Memo oldum da sen niye Zin olmadın
Aşkımızın yoluna niye hiç taş koymadın
Niye Beko'ya kanıp, beni kalbinden yardın
Asparagas haberlere niye inandın, dinledin

Görmez misin? Aşkından divaneye döndüm
Ektiğim tarlaların tümünü, ikimiz için sürdüm
Dünya'nın neresinde olsam önümü sana döndüm
Fitnecileri aşıp da elini niye bana vermedin

Gezdirirdim ben seni, en güzel yaylalarda
Çiçeklerimiz açardı, en büyük sahralarda
Filizlenirdi sevgimiz, kupkuru olan dallarda
Beko misali insanlara, niye hep kanıverdin

Sensiz avareyim şimdi, dağı, taşı gezerim
Beko zihniyetli insanları, gördüğümde ezerim
Seni, bulutlardan süzülen güneş gibi gözlerim
Sen hayatının dizginini, Beko'ya niye verdin

Ey ruhumu can suyu ile besleyen canan
Malımın, mülkümün tümü sana olsun kurban
Sen yoksan kâinatın her tarafı, ayrı bir hicran
Hayatımızın yularını Beko'ya niye kaptın

Ey insanoğlu! Beko gibi fitnecileri artık tanıyın
Yolunuz nerede kesişiyorsa hemen oradan ayırın
Seven gönülleri araştırın, birleşmeye çağırın
İspyoncuları hayatınızdan uzaklaştırın, çıkarın

26.09.2021-Cizre

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396655/askin-dusmani-beko.html>

MAZİDEKİ AŞKIMIZ

O ne sevdandı ne tutkuydu ne aşkı
Dünya kadar mıknatıs bizi birbirimize çekiyordu
Her zerremizde heyecan, etkileşim, titreşim vardı
Bizleri kalın zincirler ile birbirimize bağlıyordu

Har bir alev yakıyordu vücudumuzun organlarını
Görüşmemiz dışında, ateşimiz asla düşmüyordu
Oktan, oddan farksızdı kalbimize giren sızı
Atan her bir nabzımız, yar yar diye atıyordu.

Sabah erken uyandırır, gece uyutmazdı aşkımız
Dünya ya bir cennet bahçesi ya cehennem çukuru
Bazen hüzün, bazen ferah verir idi sevdamız
Sen olamadan yeşillik bile hep olurdu kupkuru

Doğadaki varlıklarda, nesnelerde seni görürdüm
Adete esirindi hem kalbim hem de beynim
Her dakikamda her saniyemde sana yürürdüm
Sana ayarlanmıştı tamamen neyim varsa benim

Dünyam da hayatım da sen ile anlam bulurdu
Sensiz en görkemli vadiler bile zindan ve dehliz
Olmadığında, zihnim hep uçurumlara savururdu
Yokluğunda olmazdı bende ne bir leziz ne de iz

Kanımız kaynardı, ruhumuz ise kıpır kıpır
Dünya yansaydı içinde hiçbir kılımız olmazdı
Ele gösterdik ama birbirimize gösteremedik sabır
Bu da bizim sevdamızın serencamını hazırladı

Şimdi her birimiz yaşamaktayız ayrı ayrı kulvarda
Bir ömür boyu hüzünlü, yaşlı ve de şevksiz
Hayatımız hep kış oldu, yaşamadık hiç baharda
Hayat ancak böyle olur, eğer yaşarsak sevgilisiz

Kavuşacağız umuduyla tüm gelecek benimdi
Neşe ile sevinç ile bakardım hep atıye
Gecemde de gündüzümde de yerim senin yerindi
Rabbim seni vermişti, en güzel bir hediye

Kısa olsa da beraberliğimiz değdi dünyaya gelmeme
Öyle bir hazdı ki bu, kapsadı tüm ömrümü
Bize sebep olanları Rabbim gönderecek cehenneme
Taze fidandır sevdamız, süsler dünümü, bugünümü

Hasret ile yad ederim, o mutlu geçmişimizi
Gülümsemeni, konuşmanı, zarafetini, yürüyüşünü
Öyle hafiftik ki kimse tutamazdı asla bizi
Hep seyredirdim yüzünü, sen de benim yüzümü

Bir karşılaştık da değerlendirsen bana hayatını
Pişmanlıklarını, mutluluklarını bir bir anlatsan
Fitnecileri, fesatçıları, hatta canını çok sıkandı
Hem kendini hem de beni güzel bir rahatlatırsan

İfşa et her şeyi, kalmasın içimizde hiçbir ukde
Görüyorsun, tamamen bizsiz bitti hayatımız
Bilelim ömrümüzde, kimler dosttu kimlerdi sahte
Bari son demimizde rahatlasın hep sıkılan canımız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398637/mazideki-askimiz.html>

KENDİNİ BİLENLER BAŞKA

Ne anladım ki geçmişimden, anlayayım geleceğimden
Aldatılmaktan, ihanetten, nankörlükten başka
Boynum da belim de büküldü dünyanın dertlerinden
Nasıl geçti koca yarım asır, sanki bir şaka

Hep hayal gibi rüya gibi akıp gitti hayat
Taptaze iken her şey, şimdi tamamen bayat
Yarsız geçen hayatın her aşaması berbat
Dolu dolu geçen cüz-i süreler başka

Hayat memnun etmez ki bazı anlar dışında
Fersah fersah duranlar, bazen durur karşında
Her gün yeniden doğar insan, sabahın şafağında
Dengeli, verimli, mutlu günler başka

Fani insanız; doğar, gelişir, yaşar, gideriz
Zayıfız, muhtacız birbirimize, her birimiz
Bazen sevinçli, neşeli, bazen pejmürde gezeriz
Gününü tam yaşayıp, değerlendirenler başka

Uğraş halindedir insanoğlu sürekli hem cinsiyle
Hatta bazen diğer canlılar, bazen de doğa ile
Bazen kendisiyle bile arasına koyar merhale
Kendi sorumluluğunu, görevini bilenler başka

Dünya bazen koskoca, bazen de ufaktır gözümüzde
Bazıları her şeyi gelişi güzel görür, bazıları yerli yerinde
Bazıları yeryüzünde yaşarken, bazıları yerin dibinde
Ne yaptığı bilen berrak düşünce sahipleri başka

Geneldir bu, her ademoğluna denilir insan
İnsan olmayan o kadar âdemoğlu var ki, inan
O kadar cahil var ki kendini dev aynasında sanan
Olgunluğa, kemale erenler tabi ki başka

Memnun etmez ki kimseyi, dünya hayatı
Çıkarına düşkün olanlar gösteremez ki sebatı
İmanı zayıf olanlar, bilemezler ki sıratı
Ancak kendini bilen kâmil insanlar başka

Kara toprak paklar ancak nankör insanoğlunu
Berduşlar, sarhoşlar düşünemez ki sonunu
İdraksizler, hilebazlar bırakmaz ki oyunu
Şuurlu, samimi olan insanlar ise başka

Şu geçici Dünya'da kim olmuş ki bahtiyar
Bütün insanlarda sıkıntılar, meşakkatler var
Dünyanın gidişatına kim verebilir ki ayar
Gücünü bilen, Rabbini bilenler başka

Ancak özünü bilen, Allah'ını bilirmiş
Ortak akıl her çağda bunu böyle söylemiş
Bazıları hayatı yaşarken, bazıları ot misali geçirmiş
Kendini, doğayı, insanları tanıyanlar bam başka

21.11.2021-Ankara
[italik]

Kaynak:

ÖZÜNE DÖN İNSANOĞLU

Sana verilen emanete sahip çık, insanoğlu
İnsanların bu kelimelerde gizlenmiştir onuru
İnsanın hiçbir canlıya karşı olamaz ki gururu
Sana emanet verilenlere sahip çık, insanoğlu

Geçici olan Dünya'nın, geçici mahlukuyuz
Akılla, şerefle, vicdanla dokuluyuz
Nimetle, külfetle yoğrulan yerde kuruluyuz
İlahi olan hesaba iyi hazırlan, insanoğlu

Ömrün her gün biterken, bir şey gelir mi elinden
Yaşadıklarını tıpatıp yaşayabilir misin yeniden
Ne dünden vazgeçebilirsin ne de bugünden
Kendini yönetemeyen bir mahluksun, insanoğlu

İnsanlığa sığmayan tavırlar, yakışmaz ki sana
Sığ davranışlarınla, sığamazsın ki cihana
Ham düşüncenle, hükmedebilir misin zamana
Aklını kullanmazsan uçurumdasin, insanoğlu

Adalettir; insanı, insanlığı ayakta tutan
İnsan olabilir mi, aklını, vicdanını satan
Hangi dine mensuptur, aşına haram katan
Hakka, hukuka uymaktır ilk vazifen, insanoğlu

Bir daha hiçbir ana asla doğurmaz ki seni
Hukukullah dışında, yorma asla çeneni
Dost edinme, insanlığından vazgeçeni
Tamamen fitrat üzerine yaşa, insanoğlu

Sen yaşadığından, rahat etmelidir canlılar
Sürekli tedirgin olmalı, dünyadaki yamyamlar
Kaygı duymamalı masum, mazlum insanlar
Adaletin kılıcı gibi hareket et, insanoğlu

“At meydanı, yiğit şanını bırakır” deriz ya
Biz adaleti hâkim kılmak için gelmişiz dünyaya
Seslenmez isek koca dağa, coşkun olan deryaya
Asıl o zaman ölmüşüz demektir, insanoğlu

Ne mutlu o insana ki hoş bir seda bırakmış
İnsanlığın en doruğuna en zirvesine ulaşmış
Hak yoldan çıkmamış, yanlış yola sapmamış
Dosdoğru yaşayanlardan ol, insanoğlu

Eğilmeyen, bükülmeyen karakter yakışır insana
İnsan maymunla, bukalemunla gelemes ki yan yana
Unutma, bir daha asla gelemesin bu cihana
İnsanlığa yakışan davranışlarda bulun, insanoğlu

28.11.2021-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401744/ozune-don-insanoglu.html>

GERÇEK DÜNYA

Ne mükemmel ne güzel seni yaratmış Mevlam
Herkes gibi ben de doyamam sonsuz bile yaşasam

Derin vadilerini mi, yüksek dağlarını mı desem
Bilmem sınırsız çiçeklerinden hangisini beğensem

Akar ya derelerin, durmadan şırıl şırıl
Her zerren, her miskalin hepsi de pırlıl pırlıl

İlkbaharda süslenirsin güzel gelinler gibi
Kayıtsız kalamaz sana, asla hiçbir çelebi

Sonuz sayıda canlılar beslenir o güzelliim bağrında
Herkes unutulmaz anılar yaşatırsın kendi çağında

Kimi canlı uçar, kimi sürünür, kimi de yürür
Bazıları öter, bazıları konuşur, bazıları da ürür

Boş değildir hiçbiri, her birinin var görevi
Her canlı sorumludur, eksik olmaz ödevi

Biri çiçek döllerken, biri çiçekten bal yapar
Bazıları dostluklar için birbirine göz kırpar

Her çiçek, her ağaç ayrı nimetler verir
Kimi dimdik dururken, kimi yere serilir

Güneş her gün ısıtır, usanmadan, bıkmadan
Kim görebilir ki olanları, öyle basit sıradan

Rengârenk olan her taraf gözleri kamaştırır
İnsanları en vahşi hayvanlarla bile barıştırır

Koyu yeşil, mavi renkler, hepsi de yaza ait
“Güzelliği del eder” fikri, her insanda sabit

Güneş başka bu mevsimde, gökyüzü masmavi
Düşüncelerin ekseriyeti, bu mevsimde semavi

Tamamen bu mevsimdedir tarif edilen cennet
Her tarafı birer hikmet, her tarafı birer nimet

Doyamaz insanoğlu, bu güzelliim mevsime
Beğenmeyen insanlar gider hep cehenneme

Akıllı olan insan, tartışmaz bu manzarayı
Doğayı sevmeyenler, zaten sevmez sarayı

Anlatmakla bitirilmez ki yaz mevsimi
Güzelliği ile mest eder, deler geçer sinemi

Yeryüzünün gerçek sanatıdır sonbahar
Buradaki sanatı göremeyen, sanatı nerde arar

Yemyeşilken yapraklar, renkten renge bürünür
Nakış nakış işlenen ağaçlar, kilim gibi görünür

Dökülmüşse yapraklar halı serilmişçesine yere
Bil ki birçok sanatlar, kalır başka serefe

Dünyayı tertemiz yapar tatlı yağın yağmurlar
Topraklardan fişkırır güzelim berrak sular

Bazı canlılar göç eder, bazısı yer altına çekilir

Böylece her canlı mahluk, mecrasına evrilir

Dağların zirvesini sararsa koyu bir sis
Kışa ramak kaldı diye yapılabilir bahis

Beyaz kefen giyerse dağlar, taşlar, ovalar
Bil ki artık doğada çetin, sert bir kış başlar

Her yıl tekrarlanadurur bu güzellik şöleni
Her gün bir şeyler eksiltip yaşlandırır beni

Sabri derki; ben Dünya'ya, Dünya da bana aşık
Öyle girift ki ilişkimiz, zihnim karmakarışık

07.12.2021-Bingöl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403359/gercek-dunya.html>

HEY FELEK HEY

Hey nankör felek hey! Neler görüyoruz neler
Ne köleler ne hanım efendiler ne bey efendiler
Kötü olsa da zaman, bunlar zamana direnirler
Nasıl davranılacağını, yaşanacağını çok iyi bilirler

Hey gidi zaman hey! Neler gördüm de neler
Nice hainler nice dalkavuklar nice yüzsüzler
Bazen çağırsan da gelmezler, bazen davetsiz gelirler
Aslında neye hizmet ettiklerini çok da iyi bilirler

Ah zalim felek ah! Kimleri gördük kimler
Yalnız kalan masumlar, mazlumlar, mahzunlar
Şedit olan zalimler, tekfurlar, despotlar
Bunlar mutlaka kendilerini bir şeylere bağlarlar

Hey gidi felek hey! Nelere tanık olduk neler
En şiddetli baskılar, işkenceler, zulümler
Hoşgörüsüz, kişiliksiz, idraksiz şahsiyetler
İkinci elden yönetilen bunlar, kendilerini iyi bilirler

Hey felek hey! Kimler geçti bu alemde kimler
Eve, barka, ekmeğe muhtaç, hasret gidenler
Asalak olup da altından ipekten giyinenler
Biz bunları, onlar da kendilerini çok iyi bilirler

Ah bedbaht felek ah! Neler öğrendik neler
Zevk ve sefaları için insanları paramparça edenler
Susuz hayvanlar gibi çıkarına takılıp gidenler
Aslında onlar da kendilerini bu şekilde bilirler

Ah acımasız felek ah! Nelere aşına olduk neler
Nice baskılar, sürgünler, kıtaller, darbeler
Asimile, soykırımı uygulayan devletler
Bu zalim despotlar, kendilerini çok iyi bilirler

Ah kalles felek ah! Neler yaşadık neler
İnsanların sırtından asalak asalak geçinenler
Emeklerine, gözyaşlarına hiç değer vermeyenler
Aslında onlar insan olmadıklarını çok iyi bilirler

Sabri derki; Dünya'da değil, dünya ile yaşadım
Hiçbir beniâdemim kötü vaadine kanmadım
Hak, hakikat uğruna tüm ömrümü adadım
İnsana hayat hakkı tanımayanı asla insan saymadım.

10.12.2021-Bingöl
[ikiyanayasa][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404181/hey-felek-hey.html>

BİZİM NESLİN DESTANI

Demokrasi denen oyunu
Çağdaş diye geçinenlerin soyunu
Kurtlaşmış olan koyunu
Tanımayan geçmişin çocuğuyum

Haksızlığa tahammülü
Sönüp yanan ampulü
Harabede öten bülbülü
Sevmeyen geçmişin çocuğum

Adalettir, şiarım
Caymam, kesin kararım
Düşkünlere yanarım
Unutulan geçmişin çocuğuyum

Kötülüğe kapalı
İnsanlığa vefalı
Dünya için yararlı
Geçmişin çocuğuyum

Zihnim açık ve berrak
Kirlenmeyen alnım, ak
Hayatımda olmaz kör sokak
Geçmişin çocuğuyum

Kula kulluğu bilmem
Gururu, kibri hiç sevmem
Yalan sözü söylemem
Geçmişin çocuğuyum

Yanlışlar, akmaz bana
Hakikati, atmam yabana
Sadece ama sadece Yaratana
Boyu eğen geçmişin çocuğuyum

Doğruluktur, mayamız
İyilik, kazancımız
Güzel işlerde varız
Geçmişin çocuğuyuz

Bizin sözümüz sözdür
Yalan söz, bize közdür
İnsan olmayan bize molozdur
Geçmişin çocuğuyuz

Ahdimiz, bize namus
Karanlık, bize fanus
Görmeyiz kötü kâbus
Geçmişin çocuğuyuz

Bizim aşkımız, saf temiz
Çarpmaz karaya, gemimiz
Hayat hikayemiz, tertemiz
Geçmişin çocuğuyuz

Helalinden yer içerdik
Hep doğruyu seçerdik
Saf doğada gezerdik
Geçmişin çocuğuyuz

Yoktu bizde kin, nefret

Yanlışlar bizde direk ret
Her birimiz ayrı mert
Geçmişin çocuğuyuz

Bize uzaktır dedikodu
Tanımayız tilkiyi, kurdu
Yeryüzü bize insanlık yurdu
Temiz olan geçmişin çocuğuyuz

Olmayız bilgisayara, telefona müptela
İnsanlığı görmek istiyorsan, bizleri ara
Merkeze koy geçmiş, koyma asla kenara
Pak olan geçmişin çocuğuyuz

Karanlığa yakarız çıra
Hakikat için beklemeyiz sıra
Yönümüz, çöle değil bayıra
Dürüst olan geçmişin çocuğuyuz

Bizden sudur etmez ihanet
Kavramlarımız arasında yoktur cinayet
Dağıtırız, biriktirmeyiz servet
İnsanlığa aşık geçmişin çocuğuyuz

Kırmayız, çürük olan cevizi
Hiçbir kötülük gelip bulamaz bizi
Asla takip etmeyiz yanlış olan bir izi
Zihni berrak olan geçmişin çocuğuyuz

Bizden nefret değil, şefkat sudur eder
Her şeyimiz emanet, asla edilmez heder
Teslimiz yaratana, bilmeyiz biz gam keder
Doğruluktan ayrılmayan geçmişin çocuğuyuz

Hep dorukta dururuz, güvenimiz zirvede
Kalmaz hiçbir işimiz, yarım yamalak yerde
Uyuşukluğa taviz vermeyiz, kalkarız hep seherde
Karanlığa kapalı, geçmişin çocuğuyuz

Dünya devam ettikçe, devam eder soyumuz
Problemleri çözmede, aşılmaz hiç boyumuz
Hiç kimse kapatamaz, hep açıktır yolumuz
Sorunların üstesinden gelen geçmişin çocuğuyuz

Sabri derki: Ben hep doğrularla yarıştım
Henüz emekleme döneminde iken kendimi aştım
İnsanlığını öne çıkaran, herkes ile barıştım
Antika altın gibiyim, geçmişin çocuğuyum

12.12.2021-Bingöl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404335/bizim-neslin-destani.html>

KENDİNİ KEŞFET

Dünyayı merhale merhale yaratmış Rabbimiz
Biz aslında Dünya'nın hiçbir şeyine sahip değiliz
Neyimiz irademiz dahilinde hareket eder
Kendimiz için neyi feda edebiliyoruz ki seferber

Ey çocukluktan gençliğe, yaşlılığa evirilen insan
Aklını kullanan, Yaraticısına edebilir mi isyan
Görüyorsun, hayat oyundan eğlenceden ibarettir
Bu oyunların bizden öncekilerden kaldığı sabittir

Hangi nimetlerle donatıldığımızın farkında mıyız
Niye hep eğri büğrüdür, bizim çizgimiz
Robotlar bile görevlerini eksiksiz yaparken
Biz beynimizi kullanmanın hangi noktasındayız

Ne zaman keşfedebileceğiz ki kendimizi
Biz keşfetmezsek, kim gelip keşfedebilir bizi
Kendi kapasitemizi gerçekleştiremezsek
Nasıl geride bırakabiliriz, doğru bir izi

Sen ki eşrefi mahlukatsın, mükemmel yaratık
Beynini bile henüz keşfedememiş insanlık
Haşa! Kim senin benzerini yapabilir ki
Kendine gel insanoğlu, fazladır bu kadar saflık

Problemlerin çözümünü hep kendinde ara
Beynini iyi kullan, olma asla fukara
Görevini, sorumluluğunu yerine getirirsen
Dünyada da Ahirette de düşmezsın asla dara

Ömür trenin istasyona sürekli yaklaşmakta
Aklın, nefsin ile daima savaşmakta
Galebe çalarsa aklın, azgın nefisine
O zaman, gerçek insanlığın ortaya çıkmakta

İnsana verilen vade, her saniye tükenmekte
Kimi alemleri ervaha gelirken kimi berzaha gitmekte
Dünyanın çarkı hep böyle devam eder
Kimi beyninde yara alıp gider, kimi de yürekte

Yüz yıl yaşasan da misafirsın ey insan
Nice gelip giden insanları, kabileleri an
Düşün, taşın, hayatını sorgulayarak yaşa
Akıp giderken, seni hiç dinledi mi zaman

Gördün işte ömür takviminin yaprağı bir bir bitti
Bak, senin yerine başka jenerasyonlar geldi
Dünya var olduğundan beri devam eder bu kaide
Zaten, asılda bunu emrediyor bize gerçek akide

09.01.2022-Ankara

[italik][italik][ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409608/kendini-kesfet.html>

FİTNECİNİN FESADI

Ah! Sona vardığım şu ömrümü
Seninle neşelendirebilseydim
Dünyada çok sezilmeyen varlığımı
Senin ile canlandırabilseydim

Geçti hayat üzüntüyle, ıstırapla
Göremedik mutluluğu, neşeyi
Git artık! Kime saplıyorsan sapla
Bıraktım senin ile ilgili her şeyi

Sınırlı olan ömür çabuk çabuk bitiyor
Nerde ergenlik nerde gençlik yıllarımız
Bazı fırsatlar bizlere bir defa veriliyor
Değerlendirmesek, sorgular vicdanımız

Yaklaşırken ölüme, gözlerim hep arkada
Film şeride gibi geçer, hayat beynimden
Yapılanları masaya yatırıp, sorgula da
Ta ki rahat geçesin, sırat köprüsünden

Hayatımız, üzüntü, hicran ile yoğrulmuş
Her tarafta bir hüzün her taraf acı keder
Yaralı olan gönlümüz, hainlerce vurulmuş
Vücudumuzun zerrelere hep buna isyan eder

Hayat dediğin ne maldır ne de mülk
İnsanlık emaresi, huzur, mutluluk, erdem
Dirayetsiz beyinde asla bitmez hiç sülük
Açıktır hastalıklara, en başında da verem

Hangi insan, geleceğini heder eder haine
Hangi insan hayatının içini boşaltır
Kim kalleşlikleri hep çeker sinesine
Kim hayatı boyunca, yüreğini patlatır

Ey koca ömürleri zehirleyen bedbahtlar
İnşaAllah Allah'tan bulursunuz, belanızı
İnşaAllah hain beyniniz sizi yerden yere yuvarlar
İnşaAllah her tarafınızı kaplar çetin, elemli sızı

Dünyanı zehir edene hakkını etme helal
Roj-i mahşerde, bırakma yakasını
Çektiğin sıkıntıların hepsini başına sal
Ta ki yaptığı hiçbir şeyin gömesin faydasını

Ya rabbi, niyetlerine göre nimetler ver insana
Kalleş, hain insanları, hepten hepten zelil et
Ta Hazreti Ademden günümüze dek bu yana
Fesatlık yapanları rahmetinden mahrum et

25.01.2022-Trabzon

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412937/fitnecinin-fesadi.html>

İNSAN DENEN MEÇHUL

Kim der, yaşlanırım tutmaz elim ayağım
Etkinliğim biter, söner benim varlığım
Her gün bozulmakta gide gide sağlığım
Hey aynalar söyleyin kaşınızdaki ben miyim

Neşe, sevinç, heyecan, dikiliydi bahçemde
Aranılan biriydim, geniş olan çevremde
Her yerde görünürdüm, duramazdım yerimde
Hey aynalar söyleyin, gösterdiğiniz ben miyim

Atik, hareketli organlarım, gittikçe yavaşlıyor
Dinç, dik duran vücudum, sanki yere düşüyor
Beynim, eskisine göre, üçte bir çalışıyor
Hey aynalar söyleyin sizde görünen ben miyim

Gözlerimdeki ferler, çoktan geçti inişe
Zayıf düşen organlarım, geçiyor direnişe
Ey zalim felek, gel de bak bir şu işe
Hey aynalar söyleyin yansıttığınız ben miyim

Güvenle baktığım gelecek, sinsin sinsin yıprattı
İleriye götüren yıllar, zamanla geri attı
Zaman, yıpranan organlarımı hurdacılara sattı
Hey aynalar söyleyin yıpranın bu kişi ben miyim

İnsan bu, doğar, yaşar ve ölür
Nüfus kaydının son tarihi "öldü" diye düşülür
Tüm organları, kemikleri, topraklarda süzülür
Hey hayat söyle, sende yaşayan ben miydim?

06.02.2022-Konya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414631/insan-denen-mechul.html>

DÜNYADAKİ YAŞANTIMIZ

Kaderin bizi karşılaştırdığı gün
Şimşek çaktı beynimde, gözüm kamaştı
Sonrasında asla hiç unutmadım
Kalbim de yüreğim de hep sana yanaştı

Aradım durmadan gece ve gündüz
Çıkmadın asla düşüncemden, düşümden
Her kapıyı çaldım, her taşı kaldırıp baktım
Adın yükseliyordu yürüyüşümden

Sana ulaşmak, cennete kavuşmakla denkti
Dünyanın ilk mutluluğunu hazzını o zaman tattım
İnsanın ayrı cinsten niçin yaratıldığını
Anladıkça, yoluna tamamen yattım

İlk kez duyduğumda ince nazik sesini
Mest oldum, lal oldum, kendimden geçtim
Onurlu, kibar bakışını görüncü
İlk aşk şarabımı o zaman içtim

Çok gençtin, ama olgunluğuna hayrandım
Bozmadın, yıkmadın, söküp atmadın
Yüz güzelliğın huyuna o kadar sirayet etmişti ki
Beni, kendine tamamen vurgun bıraktın

Her görüşmemiz ayrı bir bağımlılık yaptı
Hafifletip hafifletip hepten uçurdu
O kadar zevke, sefaya daldım ki
Beni en mutlu insanların başına koydu

Seninle başladı, en mutlu sürecim
Sevinçliydim, heyecanlıydım, yirmi dört saat
Gece uyuyamasam da seni düşünmekten
Ayrılmayacağıma dair kendime ettim vaat

Ben dünyadaki cennetimi bu dönemde yaşadım
Her gün ilerledim, Cennetül alaya doğru
Cennetin tüm aşamalarını bir bir geçerek
Sende asla bulmadın hiçbir kusuru

Ta ki piyasaya çıkıncaya kadar mel'un
Adeta her şey süt liman gibiydi
O kadar birbirimize alışmıştık ki
Birleşip tek vücut olsaydık, yeriydi

Öyle bir fitneydi ki bu ailenizi birbirine düşürdü
Seni tek bıraktı, sersemleştirdi, bunalttı
Küçük ve gencecik olan bedenini, düşünceni
İçine atırarak toplumun tümüne kapattı

Rabbim kahretsin, perişan etsin bu mel'unu
Kararttı aydınlık doğan ayımızı, güneşimizi
Geçmişimize, yalnızlığımıza, karamsarlığımıza
Acımazsızca tekrar döndürdü bizi

Herkesi dolduruşa getiriyordu bu fitneci
Yalan, yanlış, asparagas haberlerle
Zaten mesleği buydu, bu bozguncunun
Biraz taviz verdiğiinden, uğraştı bizlerle

Mutluluğumuz, neşemiz karanlığa gömüldü
Dünyamız da doğamız da tam cehenneme

Yeknesak oldu sağlığımız, psikolojik yapıımız
Yaşasak da psikolojikmen götürdü ölüme

Cennet olan dünyamız, olmuştu zindan
Biz ise içinde gezen adeta bir berduş
Beynimiz, zihnimiz tam allak bullak
Her şey bize hastalık, her şeyimiz nahos

Ayrılık, dünyamızı başımıza yıktı
Yıkıntıların altında kaldık, ezildik
Bir daha asla kendimize gelemeyerek
Kendimizi de her şeyimizi de birden yitirdik

Devam etti bu sefil hayat, bir ömür boyu
Her gün ömrümüzü yedi, bitirdi
Süründürdü, attı ayrı yerlere
Her seferinde Mahkeme-i Kübra'yı gösterdi

Ahiret aleminde bekleriz, ilahi adalet
Alınsın hakkımız, ömrümüz kadar
En kötü cezaya çarptırılınsın bozguncu fitneciler
Çeksinler inşaAllah ebedi zarar

Ta ki herkes tükürsün bunların yüzüne
Bükük olsun başları, asla kaldıramasınlar
Boyunlarına ateşten fermanlar takılarak
Ebedi cehennem cezasına çarptırılınsınlar

Biz, Ahirette kavuşalım tekrar birbirimize
Firkatin, bozgunculuğun olmadığı yerde
Her türlü dedikodudan bozgunculuktan uzak
Özlemimizle, sevgimizle olalım, cennetimizde

07.02.2022-Konya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415119/dunyadaki-yasantimiz.html>

DEVİRAN

Dünyanın hayatı, hep devran devran
Tüm akıllı insanlara bu durum ayan
Sen de idrak et, ey bey ey bayan
Yuvarlanarak gidiyoruz sona, an be an

Hud Kavmi, Lut kavmi, Ad kavmi
İbret almamız için bunlar yetmez mi
Gidip dönmeyen, bu kaçınıcı gemi
İnsan hayatı boyunca hep kalır mı acemi

Ders almak istiyorsan, bak hep geçmişe
Bir kendini bilene bak, bir de serkeşe
Hangisinde sıkıntı hâkim, hangisinde neşe
Anla!.. Niye insan hep meyletmekte gevişe

Kimi ölenin namı kalır, kiminin semeri
Bazıları doğduğu yerde durur, gitmez ileri
Bazılarını nefis kuşatmış kaldıramaz çeperi
Ekseriyeti de fark etmez, içindeki cevheri

Herkes geçer, gider birçok badirelerden
Kimi malından geçmezken, kimisi geçer serden
Bazıları kalbe girerken bazıları uzak gözlerden
Akıllı kişi kendine sorar, nedendir bunlar neden

Kimler yaşadı şu fani Dünyada, kimler
Feylesoflar, düşünürler, peygamberler
Hepsi de inançları uğruna mücadele ettiler
Ve sonunda davalarının bizlere devrettiler

Şimdi Dünyada yaşayan sensin, sorumlu sen
Öyleyse kalma gerilerde, hep davran erken
Müşteşrik düşüncesini pazarında satarken
Utanmaz mısın! miskin miskin oturur iken

Sana verilen vaden de devranın da bitiyor
Ey ahmak! Niye hep boş yaşamışsın diyor
Bitti ömrün, işte ecel seni orada bekliyor
Unutma! Ebedi hayatını amelin belirliyor

Sana verilenler senin değil, sana emanet...
Amacına uygun kullanmak için göster metanet
Hakkın hakimiyeti için çalış ve de sabret
Seni beklemektedir, cehennem ile cennet

Sabri derki; yeter artık, kalk derin uykudan
Bak! Atı alan gidiyor, ta Üsküdar'dan
Hakkını teslim et, sen de geçme hakkından
Sürekli seni gözetmektedir Yüce Yaradan

16.02.2022-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416595/devran.html>

DÜNYA KİMLERE EMANET

Hep güçlü hâkim ise, farkımız olmaz ki hayvandan
Zulmü seyretmek, hiç beklenir mi insandan
Biz amaçsız, hedefsiz, nötr mü geldik Dünyaya
Yoksa sorumlu değil miyiz yapılanlardan

Mazlumun dini sorulmaz, inancımızda
Zalimler top oynatmamalı yanı başımızda
Ne zamandan beri insanlığımızdan istifa ettik
Başımız, niye daima gömülü durur kumda

Müstekbirler niye baş, mazlumlar niye kuyruk
Hani bizlere yüklenen ulvi, ilahi buyruk
Kendimizi de sorumluluğumuzu da unuttur olduk
Uyuşuk, idraksiz, şuursuza, tabi ki atılır yumruk

Sairin başarısı, performansı çenemizi yoruyor
Egemen güçler bizlerle sürekli oyun oynuyor
Bizler her seferinde birine alet olduğumuzdan
Burnumuz kötü şeylerden bir türlü kurtulmuyor

Hani ileri görüşlülüğümüz, hani feraset yanımız
Yoksa ceddile övünüp, inancından olandan mıyız
Acaba sistemleştik mi, sistemlerin içerisinde
Niye mankurt misali efendileri takip etmekteyiz
Biz yaşıyorsak, rahat nefes almalıdır insanlık
İnsan düşmanları, insanlığa yapmamalı çobanlık
Bizler sahip çıkmazsak, topluma, cemiyete
İşte o zaman asıl kokmaya başlar balık

Temel konuları unuttuk, birbirimizle uğraşmaktan
Ecnebi mahallindeyiz sanki, geçerken sokaklardan
Yabancılaştık hem kendimize hem kültürümüze
Hep bakakaldık emperyalistlerin arkasından

Yok oldu adalet, eşitlik, hak, hukuk
Yetişmeliyiz mazlumlara hızlı ve çabuk
Aslımıza, benliğimize döndüğümüz gün
Yeryüzünde kimse kolayca yapamaz yamuk

Tekrar özüne dönmelisin, ey Asımın nesli
Olmamalısın asla pısırık, korkak ve de yesli
Kendine gel, küllerinden yeniden doğ
İçine kapanma, haykır hakkı, hukuku, sesli

Zalimin zulmüne dur de, engel ol
İlimde de irfanda da hep en başta ol
Dünyaya geliş amacını unutmazsan
Ancak o zaman bulabilirsin, asıl, gerçek yol

03.03.2022-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419496/dunya-kimlere-emanet.html>

DÜNYA KİMLERE EMANET

Hep güçlü hâkim ise, farkımız olmaz ki hayvandan
Zulmü seyretmek, hiç beklenir mi insandan
Biz amaçsız, hedefsiz, nötr mü geldik Dünyaya
Yoksa sorumlu değil miyiz yapılanlardan

Mazlumun dini sorulmaz, inancımızda
Zalimler top oynatmamalı yanı başımızda
Ne zamandan beri insanlığımızdan istifa ettik
Başımız, niye daima gömülü durur kumda

Müstekbirler niye baş, mazlumlar niye kuyruk
Hani bizlere yüklenen ulvi, ilahi buyruk
Kendimizi de sorumluluğumuzu da unuttur olduk
Uyuşuk, idraksiz, şuursuza, tabi ki atılır yumruk

Sairin başarısı, performansı çenemizi yoruyor
Egemen güçler bizlerle sürekli oyun oynuyor
Bizler her seferinde birine alet olduğumuzdan
Burnumuz kötü şeylerden bir türlü kurtulmuyor

Hani ileri görüşlülüğümüz, hani feraset yanımız
Yoksa ceddile övünüp, inancından olandan mıyız
Acaba sistemleştik mi, sistemlerin içerisinde
Niye mankurt misali efendileri takip etmekteyiz
Biz yaşıyorsak, rahat nefes almalıdır insanlık
İnsan düşmanları, insanlığa yapmamalı çobanlık
Bizler sahip çıkmazsak, topluma, cemiyete
İşte o zaman asıl kokmaya başlar balık

Temel konuları unuttuk, birbirimizle uğraşmaktan
Ecnebi mahallindeyiz sanki, geçerken sokaklardan
Yabancılaştık hem kendimize hem kültürümüze
Hep bakakaldık emperyalistlerin arkasından

Yok oldu adalet, eşitlik, hak, hukuk
Yetişmeliyiz mazlumlara hızlı ve çabuk
Aslımıza, benliğimize döndüğümüz gün
Yeryüzünde kimse kolayca yapamaz yamuk

Tekrar özüne dönmelisin, ey Asımın nesli
Olmamalısın asla pısırık, korkak ve de yesli
Kendine gel, küllerinden yeniden doğ
İçine kapanma, haykır hakkı, hukuku, sesli

Zalimin zulmüne dur de, engel ol
İlimde de irfanda da hep en başta ol
Dünyaya geliş amacını unutmazsan
Ancak o zaman bulabilirsin, asıl, gerçek yol

03.03.2022-Ankara
[ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419861/dunya-kimlere-emanet.html>

İMTİHANIMIZ

Mükemmel yaratmış insanı Mevlam
Milyonlarca nimeti ihsan ederek
Akıl ile fikir ile donatmış
Doğru yolu kendin bul diyerek

Bir anlık sağlık değer bütün Dünyaya
Hangi varlık, sıhhat kadar önemli
Gaflet uykusuna dalıp uyanmayana
Bunca delille rağmen, ne denmeli

Yürümek, düşünmek, konuşmak
Ne büyük bir nimet ne büyük bir vergi
İnsanı diğer canlılardan ayıran özellik
Mutlak bir algı, mutlak bir sevgi

İnsan, insanlıktan çıkınca
En büyük vahşi, en büyük canavar
Bünyesinde o kadar kötülük oluşur ki
Hangi kötülükten bahsetsen hepsi var

Kâmil insan; akıl, fikir, irfan sahibi
Bu meziyetlerin daha iyisi yok ki istesin
Bilir ki yaşantısı, amelinin karşılığı
İlahi adalette eksiklik yok ki itiraz etsin

Ey gafil insan, aciz insan, biçare insan
Sen, senden istenilenin neresindesin
Hangi hilenin hangi oyunun hangi yalanın
Batağına girmiş de debelenmekte

Ekmeli mahlukat isen, eşrefi mahlukat ol
Beşeriyetten çıkıp, insanlığa yüksel
Bu dünyada çalışıp, kazanmazsan
Ahiretinde olmaz ki seni yücelten eser

Hiçbir iyiliğin, kötülüğün kaybolmadığı
Bir aleme doğru yolculuk yapmaktasın
Seni bekleyen son menziline
Ramak kalan, bir yerde durmaktasın

Bitti Dünyadaki hapis hayatın
Farklı bir şafak ile uyanacaksın
Yaptıklarının değerlendirildiği
Mahkeme-i Kübra'da yargılanacaksın

Artık Dünya bomboş, insandan arındırılmış
İyiliğin de kötülüğün de kökleri kazınmış
Ey bu dünyada yaşayan, insan oğulları
Hepimizin imtihanı buraya kadarmış

15.04.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427455/imtihanimiz.html>

KADERİMSİN

Geçmiş, canlandırıyor ruhumu
Gizliden gizliden çağırıyor onu
Her gün birkaç saat yapıyor bunu
Ölüm gelmeden bitmez aşkımın sonu

Kaybedemez onu haftalar, yıllar
Her gün birkaç defa beni yıkar da yıkar
Hem de cendereden çok fazla sıkar
Her gün inadına tepemden bakar

Beynimin içinde durmaz, zonk eder
Hiç ileriye götürmez, hep geri iter
Bana; "senin geçmişindeyim" der
Bütün hücrelerimi eder seferber

Hayali, hafızamdan çıkmadı asla
Ne zihnen kovabildim ne de bir kasla
Sürekli bana der, "gel baştan başla"
Hep kalakalırım, gözümde yaşla

Ömrümü yedi bitirdi ama doymadı
Tutuştura tutuştura ateşinde yaktı
Vücudumun tümünü en baştan sardı
Kül edinceye kadar da hiç bırakmadı

O olmadan yaşayamadın ne sevk ve safa
Ömür boyu mutluluğumu kaldırdım rafa
Çok şeyler düşündüm, hem de birkaç defa
Esir aldı beni, salmadı hiçbir tarafa

Ondan başka kimseyi görmedim Dünyada
Hep hayali durdu yanı başımda
Hangi taraf gittiysen durdu karşımda
Aslında hep onunlaydım tüm zamanımda

Bu yaşantım ile geldim ömrümün sonuna
Ondan da ecel sorar mı acaba bana
Ölsem acep o da gelir mi yanıma
Keşke mahşerde de olsak yan yana

İşte dünya hayatım böyleydi benim
Hayatımda bir tek oydu sevenim
Aslında ben oydum, olmadım kendim
Tüm ömrümde hep kendime yenildim

Ölüm vaki oldu, artık cennetteyim
Onu yeni makamıma beklemekteyim
Her gün Rabbime arz etmekteyim
Hiç değişmedim, ahirette de böyleyim

Birlikte yaşayalım güzel nur yüzlüm
Temiz fitratlım, yumuşak huylum
En taze fidanım, en zarif boylum
Senin cennetin ne ise işte ben oyum

İnsanlar ölse de ruhlar ebedi
Dünya'daki kötülerin tümü geberdi
Cehennemde onlar, buraya gelmedi
Artık ayrılmaz ruhumuz, ebediyen birleşti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1428777/kaderimsin.html>

KAHREDEN SEVDAMIZ

Terk ettim sılamı, gezerim diyar diyar
Bir köyümü bir de yârimi özlerim
Aklı arkada kalan ben miyim sefil seyyar
Hayalimde canlanan yârin peşinden giderim

Aklım başka yerde, bedenim başka yerde
Benim gibi derbeder başka yoktur çevremde
Yârim olmayınca, duramam ki yerimde
Her gün başka diyarlara başım alır giderim

Hiçbir yer köyümün, yaylamın hazzını vermedi
Başkalarına bakmakta iken, yârim bana direndi
Gönlüm hiç kimseyi yârim kadar sevmedi
Güzeller içinden geçerken gözüm kapalı giderim

Bedenim dağ başındaysa, ruhum da bulutlarda
Yârimi seyrederim, elimdeki aynada
Bütün güzel günlerim, yarla olduğum çağda
Yaşım ilerlese de ben gençliğime giderim

Bazen yağmur olup, inerim bu dünyaya
Yârimin hayaliyle dalarım hep rüyaya
Yârimi koluma alıp, götürürüm saraya
Hayaller kura kura başka yerlere giderim

Yârim yaşadıkça, çorak olmaz hayatım
Sensiz derbederim demedim, budur tek kabahatım
Her gün her gece hayali ile yattım
Ona varmak üzere, kendimi bırakır giderim

Köyümün yeşil dağları hep burnumda tütüyor
Sen oranın insanısın, ne işin var burada diyor
Yârimden uzaklaşsan da hep peşimden geliyor
O bana doğru gelir iken ben de O'na giderim

Mesafe çok kısa olsa da birbirimize varamıyoruz
Hiç konuşmadan sadece birbirimize bakıyoruz
İkimiz de birbirimizin kalbine akıyoruz
Ben hayatımın sonuna, ölüme böyle giderim

Mevla'm yazmayınca, kul ne yapabilir ki
İstedığımız her şey bize mi bağlı sanki
Yürek yakan, beden çöktüren derttir benimki
Kaderin sürüklediği yere sürüne sürüne giderim

Ya Rabbim, indinde kaybolmasın bu sıkıntılı çilemiz
Görüyorsun birbirimize ne kadar sevdalıyız ikimiz
Etkilenmeyen kalmadı ne bir hücremiz ne de zerremiz
İkimizin de ajandası doldu, sana doğru gelmekteyiz

08.06.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436515/kahreden-sevdamiz.html>

DÖNECEM SANA

Senden ayrıldığımdan bu yana
Bitti yüreğim hep yanan yana
Yeminim var, tekrar döneceğim sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Kuru çiçekler, çiçek açınca
Hainler def olup, savrulunca
Karanlık, aydınlığa varınca
Sözüm var, mutlak döneceğim sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Gelincikler tomurcuk verince
Gurbettekiler köye gelince
Aşıklar, görüşüp sevinince
Ben de gelip, sarılabacağım sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Cırcır böceği sesi duyulsa
Koro kuşları, ayak uydursa
Herkes sevgilisine kavuşsa
Ahd olsun, ben de varacağım sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Kartallar gökten yere süzülse
Kör düğümlerin sırrı çözülsün
Yaylalar baştan başa gezilsün
Vad olsun, gelip görüneceğim sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Filiz verse ekilen sebzeler
Çiçeklerle yarışsa güzeller
Yine görünse o nazik eller
Bil ki dayanmam gelirim sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Yağmurun güle damlası gibi
Yaşam tarzımın sensin sebebi
Dayanmaz buna dost ve ecnebi
Beklersen eğer dönerim sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Olan bitenden haber ver bana
Bak yüzüm, tamamen döndü kana
Kalbim artık dayanmaz sevdana
Ölsem, tabutum gelecek sana
Ancak yağmurlar bittikten sonra

Yüreğim sana yetmez demiştim
Seni özümde de çok sevmiştim
Firkatten sonra çok gerilmiştim
Öldüm ya! artık görünmem sana
Yağmurlar yağsa da yağmasa da

Düğünümüz Ahirette olacak
Sevdiklerimiz de bulunacak
Melekler de bize katılacak
Asıl o zaman varacağım sana
Ancak Melun geberdikten sonra

21.06.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438554/donecem-sana.html>

DÜN GECEKİ RÜYAM

Dün gece yine geçmişimizi deştim
Gezdim sokaklarımızı, yollarımızı
Her birisindeki anılarımızı, yaşantımızı,
Yine altın tabaktaki zehirden içtim

Dün gece yine eski hallerimize gittim
Sohbetimize, muhabbetimize, konuşmamıza
Yıllar sonrası için yaptığımız planlarımıza
Kendimi de geleceğimi de bu ahvale verdim

Dün gece yine anılarımızla uyudum
İlk buluşmamızdan, firkatimize kadar
Düşündükçe kalbim halen güm güm atar,
Rüyamda yine tek başıma kalıyordum

Dün gece yine geçmişime savruldum
Hep sabit telefonlarla görüşüyorduk
Sabaha doğru yine uyukluyorduk
Ve iş yerime yine geç varıyordum

Dün gece yine sesini duydum
Mest etti, mutlu etti ve de eritti
Dirilmeme de canlanmama da yetti
Hep kahrolduğuma tanık oluyordum

Dün gece hayatımızın filmiyle uyandım
Tek başımıza yemyeşil bir doğada
Ele ele dolaşıyorduk güzelim yaylalarda
Koluna girip seni bırakmıyordum.

Dün gece yine kabuslar gördüm
Hainler karıştırıyordu ortalığı
İkimiz de üzgün duruyorduk bayağı
Senin benden uzaklaştığını seziyordum

Dün gece melül oluşuna tanık oldum
Firkatin pişmanlığı vardı üzerinde
Büyük bir yas vardı yaşadığın evde
Ben yine bir türlü sana varamıyordum

Dün gece gözyaşına şahit oluyordum
En yakınındaki uzaklaştırıyordu seni benden
Arkana bakıyordun, benden uzaklaşırken
Sonunda görünmeyip, kayboluyordun

Dün gece dünyamızın tamamını gördüm
Her iki ucundan birlikte tutmuştuk
İkimiz de dedikodulardan çok yorulmuştuk
Yıldızın söndü, ben de yıldızımı söndürdüm

Dün sabaha doğru üzgün üzgün uyandım
Rüyam bitmişti, sen berhava olmuşsun
Gömülmek için ta mezarlıkta durmuşsun
Peşinden geldim ama ölüne sarılamadım

İşte böyle, rüyada bile birleşemedik
Oysa birbirimiz için çok direnmiştik
En büyük naneyi en yakınımızdan yedik
Hayatın aşamalarından bu şekilde elendik

Yaşadık ama buna yaşantı denmez ki
Hep üzüntüydü, kederdi hayatımızdaki

Hayat bitti, Şimdi 6l6md6r sıradaki
D6nya yalan, asıl ahiret hayatıdır tatbik6

11.07.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1441725/dun-geceki-ruyam.html>

ÖLÜM

Ey ölüm, ne kadar yakınsın bize
Henüz yeni konuştuğumuz canlarımızı
Aramızdan alıp götürdün
Görünmeden saman altında su yürüttün
İnsanların tümünü ürküttün
Nice vücutları, beyinleri çürüttün
Bazılarını götürürken bile büyüttün
Birçok kralı, padişahı yokmuşcasına küçülttün
Birçok insanı yaşarken çıldırttın
Nice insanları yaşamaktan soğuttun
Bazılarını erken alıp yuttun
Bazılarını birazcık unuttun
Bırak bu sinsiliği, aşikâr davran ölüm....

Ne kadar oldu, ayırdığın sevgililer
Sayılmaz ki tarumar ettiğin yerler
Nerde evlat, nerde baba, nerde anneler
Kaçınıcıdır yıkıldı, hüküm süren devletler
Hani "en güçlü benim" diyen cengaverler
Nerde o mamur, düzenli, güzel çevreler
Ne zalim kaldı ne de münevverler
Hani o birbirimizden ayrılmayacağız diyenler
Hani ilahlık iddiasında bulunan gafiller
Hani yeryüzünde tekebbürce yürüyenler
Hani Dünyada zevk-ü sefa sürenler
Hani Maddiyata tamamen boyun eğenler
Hani sahabeler, hani peygamberler
Hani feylesoflar, hani düşünürler
Hani Dünyayı aralarında pay edenler
Hani her çeşit nimet içinde yüzenler
"Allah'ım" diyen Firavun, Nemrutlar neredeler
Vallahi ne iyiler kaldı ne de kötüler
Hepsi de bir bir bu alemden göçtüler
Neticede bütün insanlar, şerbetinden içtiler
Hepsi bir bir tekrar kara toprağa girdiler
Asıl adaleti öldükten sonra gördüler
Kalubelada verdikleri sözleri dinlediler
Mahkeme-i Kübra'da birbirine hesap verdiler
İlahi adaletin önünde günahlarına tanıklık ettiler
Hayatlarının filmine itiraz edemediler
Bazılarına defterini soldan, bazılarına sağdan verdiler
Böylece kimi cennete, kimi Cehenneme gittiler
Şikayetçi olsak da sensiz olunmaz ki ölüm
Ancak seninle biter, her çeşit zulüm

Kafir seninle kendine gelir
Müslüman seninle rahata erir
Asıl pişmanlık sendedir
Ama ne ağlamak ne sızlamak çaredir
Herkes günahıyla sevabıyla baş başa kalıverir
İşte asıl yaşam, senden sonra gelir

Hal böyledir, kendine gel ey gafil insan
Adaletten ayrılma, Allaha etme isyan
Hazır ol edebi olan hayata
Korkma, seni ebediyete götürecektir memata...

20.07.2022-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443042/olum.html>

TÜKENMEYEN AŞKIMIZ

Geldim yine aşkımızın mekanına
Aradım aşkımızın izlerini
Defalarca arşınladım gezdiğimiz sokakları
Güller doldurmuştu aşkımızın izlerini

Ne sen, sen kalmıştın, ne ben, ben
Aşkımız uğramıştı mutasyona
Yoktu eski heyecan veren duygular
Onlar bizden önce mi ölüp girdi mezara

Nerde bizi kor gibi yakan aşkımız
Buz gibi suyla mı yıkanıp yok edildi
Oysa biz onu nasıl besleyip büyütmüştük
Kimler süpüre süpüre götürüp sele verdi

Kalpten sökülüp atılmaz ki aşk yarası
O hep iri, canlı ve de yepyeni
Asla terk etmez yerleştiği gölümü
Her sabah kalbime yeniden bağlar seni

Seninle beslenirim doyururum kendimi
Sensiz hayatım anlamsız, pejmürde
Ayrılısam da aşk mekanımızdan fersah fersah
Düşümde yaşarım aşkımızı bıraktığımız yerde

Ruhum çıkmadan, öldüğünü duymadan
Asla kaybetmem ben ümitlerimi
Dünya'yı ancak seninle severim
Seninle kodladım ben, her yerimi

Sensin dünyamdaki varlık sebebim
Sensiz benim yaşama şaksım yoktur ki
Gezsem de dünyanın en güzel yerlerini
Vermez sendeki zevklerin binde birini

22.08.2022-Bingöl
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448211/tukenmeyen-askimiz.html>

YENİ NESİL

Serbest bırakıp salmışız çayıra
Nasıl yolu bulsun şimdiki nesil
Nereye adım atsa, batar çamura
Beynindeki zehri silebiliyorsan sil

Her tarafı fuşiyât her tarafı mel'anet
Emanet verilenler eder hıyanet
Her sorduğumuzda, denilir sabret!
Anlatmazsak eğer nasıl anlasın gafil

Gözümüzü kapatacak noktaya geldik
Edebi, terbiyeyi harcadık, bitirdik
Etrafımızdaki münkirleri def edemedik
Gün be gün haddini aşmakta cahil

Kimi ateist, kimi Tengrici, kimi agnostik
Taze beyinlere hep bu düşünceleri ektik
Hakkı, hukuku piyasadan çektik
Gemini çekmezsen, anlar mı Kabil

Sevgi, saygı mı dedin, artık raflarda
Nadiren durur insanlar, güzel saflarda
Ahlaksızlık yaşıyor, tüm sokaklarda
Utanmasını beklesen de utanmaz rezil

Modernlik değil bu, tam modernite
İnandım diyen ile münafık aynı surette
Mazlum ile zalim ortak niyette
Bu minvalde durum, etmezsek tevil

Ya özümüze döner ya yok oluruz
Özünü kaybeden nesli, nasıl koruruz
Birbirimizle uğraşır birbirimizi vururuz
İnsanlığını kaybedene, denmez mi fosil

Ey insanoğlu! olup bitenlerin farkında ol
Ne kırılınsın bacaklar ne de kırılınsın kol
Düzenli yaşasın insan, yaşanmasın karambol
Ta ki yeryüzünde insanlar olmasın asla zelil

10.09.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450563/yeni-nesil.html>

GENÇLİĞİMİ İSTİYORUM

On sekizindeki gençliğimi istiyorum
Dünya'yı kaldırıp yeni bir dünya inşa etmeği
Gökyüzünden tüm Dünya'yı seyretmeği
Kızıl ötesini gezmeği, görmeği
Masum ve karşılıksız sevmeyi
Hür ve bağımsız düşünmeyi
Balıklarla birlikte yüzmeyi
Okyanusların en derinliğine inmeyi
Abı hayat şerbetinden içmeyi
Kâinatın tümünü keşfetmeyi
Ve kendimi tekrar bulmak istiyorum

On sekizindeki gençliğimi istiyorum
Tıpkı güneş gibi ışık saçmayı
Ay ile birlikte yol almayı
Uzay boşluğuna yerleşip oturmayı
Kâinatın tüm seslerini duymayı
Dağların en zirvesine çıkmayı
Gelmiş geçmiş tüm insanları tanımayı
Bulut dağındaki karlarda kaymayı
İstedğim saniyede menzile varmayı
Zalim ve despotları en alt derekeye atmayı
İnsanlığın huzuruna vesile olmak istiyorum

Nerde! anne, babadan hür doğan çocuklar
Kimler gelip kendilerini esir aldılar
Kendilerinde bu hakkı nasıl buldular
Onların yerine nasıl kanaate ulaştılar
Niye fitratlarını bozmaya çalıştılar
Neden hep onların aleyhine davrandılar
Güzel, iyi hasletleri niye hep avladılar
Niye hep kafatasçılık yapaya uğraştılar
Allah dışında niye başka nesnelere taptılar
Niye gittikçe insanlıktan uzaklaştılar
Dünyamızı fitneden temizlemek istiyorum

Bir araya gelip birleşin ey mazlum millet
Zalimlere engel olun ki size bulaşmasın illet
İlla geçirilecekse, onlar geçirsin cinnet
Ta ki adil bölüşülsün yeryüzündeki nimet
Dünya yaşanır olsun, herkese olsun cennet
Sana düşeni yaptıktan sonra da sabret
Gücünle, gayretinle zalimleri kahret
Kötülüklerin kökünü kazı, Dünya'dan def et
Hakka, hukuka karşı direnen olursa gebert,
Bütün zalimlere karşı ol vakarlı ve sert
Böylece adalet, şefkat hâkim olsun diyorum
BEN, insanların insanca yaşamasını istiyorum.

Eylül-2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1452482/gencligimi-istiyorum.html>

KARARAN HAYATIMIZ

Nerde bulayım sendeki nezaketi, sıcaklığı
Sebep olanları Rabbim kahretsin
Ummansız yaşayabilir mi yunus balığı
Sevinecekse, köpekler buna sevinsin
*

Silinmez zihnimden şeklin, şimalin
Unutulmaz bendeki hüsnü kemalin
Rüyalarımı süsler kibar ellerin
Mani olan şeytanlar, yere serilsin
*

Sensiz güneşim mat, dünyam karanlık
Sen olmadan, gözüm görmez aydınlık
Bizleri ayıran, beş kuruş çaplık
Rahat yüzü görmesin, çarمیha girsin
*

Zehir oldu bizlere, bu cennet dünya
Çakıldık yere, kaldık hep yaya
Ne hana girebildik ne de saraya
Hainlerin canı, cehenneme gitsin
*

Tatmadık biz mutluluğu, sevinci
Üzülmemektedir bizlere, ihtiyarı, genci
Yüzüne tükürülmüş, dolaşıyor fitneci
Canı çıkmasın, daim çekişsin
*

Dünya hayatımız hiç olmadı ki
Ölüler de yaşasınlar diye yaratıldık sanki
Ağlamaktadır bizlere, yer ve gökteki
Engel olanların hepsi ateşe girsin
*

Kaç kişi yaşadı bu sefil hayatı
Her gün yaşayan var mı ayrı sıratı
Çok sıkıntı yaşadık, hem de kaskatı
Karıştırıcıların tamamı nara verilsin
*

Ya Rab elimi açıp yalvarıyorum sana
Senin çaren dışında, yok çare bana
İnsanları yarattığın tarihten bu yana
İhanette bulunanları affetmeyesin

28.09.2022-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453072/kararan-hayatimiz.html>

BEN ASLINDA HEP BUYUM

İmtihan yerimizdir Dünya
Her saatimiz imtihan her dakikamız imtihan
Ne yaparsa yapsın diyemem çapulcuya
Hadsizlere asla bırakamam meydan

Bir yönüm duygusal, bir yönüm diğergam
Kimseye boyun eğmem, kimseye demem ağam
Eğer insanlığa olmayacaksa faydam
Fark etmez benim için ne saray ne de zindan

Kabalığa gelemem, haksızlığa eğilmem
Kimsenin hatırı için asla boyun eğemem
Zalimle, despot ile bir araya gelemem
Tüm malım, mülküm olsa da ziyan

Batılı batıl bilip, hakkı hak bilirim
Benmerkezci insanı, bir kalemde silerim
Hukukullah uğruna, delik deşik ederim
Mazlumu, garibanı, kimseye vermem kurban

Vizyonum adalet, misyonum adil olmak
Helal lokmadan yiyip, temiz havayı solmak
Hakkın hâkim olduğu bir ortam oluşturmak
Kelimetullah dışında kimseye diyemem yan

Doğruluğa müdavim, yanlışın düşmanıyım
İnsanlara yandaşım, canavardan beriyim
Aklım yerinde benim, dünyada seferiyim
Görmedikçe, kimseye besleyemem suizan

Bir münkeri gördükçe, karşı çıkar dururum
Hakkı başım üstünde, tutarak savunurum
Canım pahasına da olsa masumları korurum
Kirli emeli olanlara ben asla demem yaman

Ey insan, ey insanlık beni artık tanıyın
Bir insan tanıdık, adı Sabri'ydi deyin
Hakikatte birleşin, uğruna da can verin
Uyanık olun ki geçmesin boşa zaman

Ta ki adalet terazisi, daim dengede dursun
Helal rızıktan yensin, temiz hava solunsun
Hastalısız tohumlar, toprağında can bulsun
Tüm insanlar birbiriyle kardeş olsun an be an

Ey hakperest insan! artık geçit verme zalime
Söz hakkı tanıma, etmesin tek kelime
Can çekişsin sürekli, olsun hep lime lime
Ta ki ayakta duramasın, bulamasın hiç derman

09.10.2022 Ankara-Düzce-İzmit yolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455722/ben-aslinda-hep-buyum.html>

İNSANLAR EŞİT DOĞAR

Her birimiz ayrı yerlerde geldik Dünya'ya
Muayyen bir süre verilmiş bize
Bazen binek ile gezeriz, bazen de yaya
Bazen dağlara koşarız, bazen denize

İnsani duygularla mücehhez yaratıldık
Ahlak, akıl, vicdan, izan ile birlikte
Hep hayata kendi penceremizden baktık
Baktıkça, kendimizi gördük ağır sıklette

Asıl kimliğimiz, insani kimlik
Irklar, boylar, toplumlar sonradan gelir
İster kırkında olalım, ister seksenlik
Sonunda herkes ameliyle yere serilir

Yeryüzü, tüm insanların tapulu malı
Bu minvalde insanı yaratmış Allah
Bırakalım ırklarla ilgili üstün masalı
Bütün insanlar özgür doğar, her sabah

Barbarlık, kibirlilik tamamen hayvani
Tevazu, adalet, güzellik yakışır insana
Zalim, despotların esamesi varsa, hani
İnsanlık, vahşet ile gelmez yan yana

Dünya'ya damgasını vurur, adil olanlar
Rehber olur, örnek olur tüm insanlığa
Bu insanları arar, sonradan yaşayanlar
Onlarla çıkmak isterler caddeye, sokağa

Dünya'da olup bitenler bizi ilgilendirir
Kimse yapılanlara 'neme lazım' diyemez
Kimi şeytan, kimi melek kılıfını giyinir
İnsanlıktan çıkanlar vicdanlara giremez

Unutulmaz, kendini insanlığa adayanlar
İnsanlar var oldukça, onlar da yaşar
Lanet ile anılır, saire tuzak kuranlar
Sonunda dümdüz yerde yolunu şaşarlar

Ne mutlu insani kritere uygun yaşayanlara
Bunlar her daim her yerde baş tacı edilirler
Kendileriyle yürüyenleri çıkarırlar bahara
Bütün acılara, meşakkate göğüs gererler

Ya birlikte iyi olalım ya da hep yok olalım
Hiç kimsenin sırtında olmasın parazitler
Gideceğimiz yöne doğru, el ele tutuşalım
Ta ki hayatımızda olmasın sıkıntılar, gelgitler

24.10.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1457235/insanlar-esit-dogar.html>

DEPREŞİR DUYGULARIM

Her sabah kalkarken geçmişime giderim
Gençliğimin, aşkımın masumiyetine
Mutluluk, neşe, sevincimi orada ararım
Hemhal olurum ruhuma işlenmiş silüetine

Hayatımız o çağda başlamış o çağda bitmiş
Bütün güzelliklerini, o dönem nakşetmiş
“En zevkli yaşantınız bu çağdadır” demiş
Onun için giderim hep o çağdaki düğüne

O dönem âşık oldum, dağa, taşta, bayıra
O dönem uzanırdım uzun boylu çayıra
O dönem beklerdim, bize gelsin diye sıra
Kısa bir süreden sonra göz açtırmadı ki fitne

Benim asıl yaşantım, ancak dört beş aylık
Yemyeşildi dünyamız, olmazdı hiç karanlık
Dostumuzdu bizlere, bütün kâinat, varlık
Küçükler kardeşimizdi, büyükler baba, anne

Mazimiz aydınlıktı, geleceğimiz toz pembe
Sairlere bakınca, ederdik hemen tövbe
Birbirimizi yitirince hemen oynardık körebe
Ta ki bize bulaşıp ayırincaya dek fitne

Kıskanıldı hayatımız, devreye girdi şeytan
Bizlerden erken kakıp, görev yaptı şafaktan
Durmadan hep çalıştı, usanmadan, bıkmadan
Amacına ulaştı, en sonunda ibne...

Böyle karardı bizim aydınlık yarınlarımız
Tersine döndü, mutluluğa giden hızımız
Pörsüdü, parçalandı, ruhlarımız, canımız
Buradan başladı bize en çirkef kötü sahne...

Bundan sonraki hayatımız oldu bize işkence
Mutluğumuz mazide kaldı, ulaşmadık sevince
Ne gündüzümüz gündüz oldu ne gecemiz gece
Her şey bize yabancılaştı, her şey oldu köhne

Ayrılık bitirdi bizi, cismen hayatta bulunduk
Biz mazimize değil, hep atimize ket vurduk
Uçurumlardan uça uça bu günlere savrulduk
Sıkıntı, meşakkat bize, biz de ona abone

Bu minval üzere ömrümüz bitti, bitiyor
Mutlu olmamız için geçmişini gösteriyor
Sair insanlara da “bundan ibret al” diyor
Unutmayın! Dünya size fırsat sunan hazine

Kararınızı vermek için acele etmeyin, ey gençlik!
Nefsinizle hareket etseniz, size verilmez beylik
Kişiliğinizden vazgeçmeyin, kalsanız da metelik
Kullanabilmeniz için illa bulursunuz done...

Dünyanızı yaşayın, her şeyi bırakmayın Ahirete
Adaleti, sürekli havale etmeyin kıyamete
Dünya’da da Ahirette de giriverin cennete
Başarısızlığınıza uydurmayın asla bahane....

30.10.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1457873/depresir-duygularim.html>

SAMİMİ AŞKLAR KAYBETMEZ

Senden ayrıldığıım gün dünyam kararı
Sen beni, sensiz mutlu mu sandın
Kabuslar beni çepeçevre sardı
Ömür boyu ben sevdanla yandım

Zorlamaydı benim sensiz yaşantım
Hayalinin beynimden gittiğini mi sandın
Seninle görüştüğüm aynı yerde kaldım
Gönlümle her gün baştan savaştım

Hiçbir zaman ayrılmadın ki benden
Sensiz, gözüme uyku girdiğini mi sandın
Zevk almadım yaşadığım bunca seneden
Her gün ciğerimden, bir parça aldın

Hangi yöne baksam seni görürüm
Gözümdeki senin bittiğini mi sandın
Her seher, buluştuğumuz yere yürürüm
Nereye gittin sen, Fizan'a mı vardın

Tırmalar beni; cilvenin, nazın
Sevda bahçemizi harap mı sandın
Beynimi her gün zonklar sazın, avazın
Yoksa ütöpic düşüncelele mi daldın

Yerde göremeyince, uçtum ben göğe
Gökte iken, seni unuttum mu sandın
Ekmeğim iken sadece, döndün böreğe
Almaya gelmeyeceğim, yoksa kanadın

Hangi kuytu yerdesin hangi mahzende
Artık hiç buluşamayacağımızı mı sandın
Unutma, ipimizin ucu halen elimde
Zaten yüzde elliden fazla bende kalmıştın

Eski şevkin, çevikliğınle tekrar kalk artık
Düşenin bir daha kalkamayacağını mı sandın
Bak, kötü rüyaları, düşünceleri pazarda sattık
Çabuk gel bekliyorum, niye geç kaldın

Korkma! Bak geldim, elin elimde
Eski gücümü, hızımı kaybettiğimi mi sandın
Yeter! Dolaşmayalım artık halkın dilinde
İşte bu; bende kazandım sen de kazandın

05.11.2022-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1458807/samimi-asklar-kaybetmez.html>

DÜNYADAKİ AHVALİMİZ

Şu geçici, şu fani Dünya'da
Her şey seninle güzeldi, seninle renkliydi
Yeşillikler içinde olduğumuzu görürdük rüyalarda
'Tıpkı cennetteymişiz gibi yaşadık' desek yeriydi

Kalbimiz rahat, yüreğimiz rahat
Vücudumuz, bir kıl kadar hafif idi
Sevgimiz, gün be gün büyürdü kat kat
Uçuşurken sanki cennet vadisindeydi

Aşkımız, engellerdi gelecek kaygımızı
Yolumuzdaki kırıntıları süpürür, temizlerdi
Vücudumuzda ne ağrı hissederdik ne de bir sızı
Ruhumuz, adete mutluluk, sevinç içinde yüzerdi

Dünya'ya denkti bir gülüşün bir tebessümün
Moralimin zirvede olmasına yeterdi
Sevinç göz yaşları akardı her iki gözümün
Bir anımız bile kocaman bir ömre bedeldi

Bu yaşantımız ile güzelleşirdi dünyamız
Varlıkların her zerresi bizlere meylederdi
Sarmaş dolaştılar gök kubbede canımız
Acı bile 'en leziz yemek' gibi gelirdi

Güzelliğin yansıdığı bütün nesnelere
Her varlık, senin kılığına girerdi
Adın, bulaşmıştı bütün sözlere
İlham kaynağım diye seni bana verirdi

Bu hayatın bitişi bize ölüm demekti
Sonraki hayatımıza zaten yaşantı denmez ki
Ondan bütün sıkıntılar bütün meşakkatler
Bize doğru akarak, ta evimize kadar geldi

Bedenimiz görünse de ruhumuz azaptaydı
Her şey bize ters istikamette bakardı
Bütün mutluluk, bütün sevinçlerimiz
Bizlerden uzaklaşarak ayrı yerlere aktı

Bundan sonraki hayatımız andırdı cehennemini
Bize yol göstermeye çalıştı, şaşkın olan acemi
Uzaklaştırdı bizi birbirimizden koca bir gemi
Darmadağın etti, sevgiyle kurduğumuz düzeni

17.11.2022-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1460627/dunyadaki-ahvalimiz.html>

KENDİNİ TANI

Eşref-i mahlukat olarak geldik Dünya'ya
Bazen vasıta ile gezdik, bazen de yaya
Bazen katılaştık, sanki bir kaya
Zaman zaman meylettik koca saraya
Unutma! Canlıların en efendisisin sen
Keşke ölmeden önce kendine gelebilisen

Dünya'nın cazibesine aldanma sakın
Düşünürsen anlarsın, sonun çok yakın
Nereden istiyorsan, git oradan bakın
Sonunda kendini mutlaka bulursun sen
Eğer Sırat-ı Müstakime dönebilirsen

Ümmeti Muhammed'sin, dik tut başını
Helal yoldan kazan, paylaş aşını
Haksızlığa boyun eğme, yap savaşını
Hak, hukuk kollayan Müslümansın sen
En ulvi görevin budur, görebilirsen

Olup biten her şey ilgilendirir seni
Ya hak söyle ya da kapat çeneni
Uyandır uykudan, aval aval gezini
Yeryüzünün asıl davetçisi sensin, sen
En hayırlı görevin budur, eğer bilersen

Hız Adem'den günümüze yaşayanlar nerde
Herkes bir şekilde bulaşır, ila da derde
Kimi Dünya'yı, kimi dünyalığı sevse de
Gerçeği haykırmakla mükellefsin sen
Asıl sorumluluğun budur, düşünebilirsen

Mihengisin sen, tüm insanlığın
Adalet dışında, olmasın kimseyle bağın
Tamamen insanlık koksun, senin sokağın
İnsana düşman olanlarla düşmansın sen
Sana yüklenen görev budur, sezebilirsen

Senin sayende başkaları rahat etmeli
Sana, 'işte kâmil insan budur' denmeli
Herkes örnek olarak, seni göstermeli
Güzel işlerin başında sen olmalısın, sen
Eğer yaşantın ile bunu gösterebilirsen

Hakkı yayar iken hiç kimseye aldırma
İyi hasletlerin başında ol, asla geride durma
Terazinin düzgün olsun, hiç kimseyi kayırma
Toplumun danışılan insanı sen olmalısın, sen
Eğer cemiyete gerçek güveni verebilirsen

Bilirsin, sana verilen emanet ağırdır, ağır
Batıla sırtına dön de hep hakkı haykır
Zalimin üzerine git, gerekiyorsa bağır
Nerede, nasıl davranacağını bilmelisin sen
Eğer üzerine farz olanları öğrenebilirsen

İşte görevin bunlardır insan olarak
Bazılarının işi kara olsa da seninkisi ak
Davayı yaymak için gez sokak sokak

İnsanların en makbulü, en eşrefisin sen
Eğer kendini insan olarak tanıyabilirsen
Ve görevinin kutsallığını anlayabilirsen

19.11.2022-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1460894/kendini-tani.html>

SENİNLE HAYATIM

İlk kez görünce bir etkinlikte
Unutmadım tam koca bir sene
Her gün aşkın canlandı yüreğimde
Gittikçe sarmaladı beni çepeçevre

Araştırdım seni, gece ve gündüz
İnişler, yokuşlar bana oldu düz
Düşüncemin tamamı olmuştu gürbüz
Yaşamaya başladım dertsiz, pürüzsüz

İlk görüşmemizde hayatım durmuştu
Bakışların kalbimi içten vurmıştu
Beynim, hayatımın anlamını bulmuştu
Ruhum da bedenimden savrulmuştu

Adeta ip ile çekerdim akşamları
Yakınımda tutardım çalarsın diye telefonları
Haberini alamadığımda, kesilirdim sapsarı
Ortaya çıkman için özlemler beklerdim baharı

Sen olmayınca harabeydi Çevlik çarşısı
Hep oradan bulaşırdı bana, aşkın aşısı
Gözümde tüterdi, evinizin çıkış noktası
Bu devrededir yaşantımın kalitelisi, hası

Senin ile olduğum dönem, asıl yaşantım
Geri kalan hayatım çöplüktü, çöplüğe attım
Ömrüm boyunca bu dönemle yattım, kalktım
Sen olmayınca hayatımın tamamını kapattım

Sensizlik, hayatımda hep kaldı ukte
Seni soldum adeta aldığım nefeste
Gariban bir kuş misali kaldım kafeste
Ufalıp ölüme gittim, her serzenişte

Şimdi bitmek üzere, çilekeş ömrüm
Artık ne geleceğimi ne geçmişimi görürüm
Geri kalan ömrümde ancak çürürüm
Ümidim, aydınlık olmasıdır ahiret günüm

08.12.2022-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1464022/seninle-hayatim.html>

HAYAT SENLE ANLAMLI

Uzaklaştım, seni unutayım diye
Ancak aşkın kaldı bende hediye
Zihnimin esaretinden gidemedim ileriye
Duyar isen çabuk gel, çabuk gel beriye

Halen kulaklarımda çınlar, o ince sesin
Devamlı ensemde durur, en son nefesin
Seni hiç unutmadığımı bütün alem bilsin
Kıskananlar varsa, tez zamanda gebersin

Anlamsızdır sensiz bu fani Dünya
Senle süslüdür, her gördüğüm rüya
Hani ayrılmıştık birbirimizden güya
Ben geriye döndüm, sen de gel buraya

Zira hayatımın çarkı ancak senle dönüyor
Sen olmayınca da tamamen zehirliyor
Her şey kâbus olup, üzerime geliyor
Birlikte yaşamıyorsanız birlikte ölün diyor

Yanımda olur isen, göğüs gererim her şeye
Yoksa soyutlarım kendimi, çekilirim köşeye
Sıkıntı, meşakkat içinde elveda derim neşeye
Ve koca dağa yerleşip, sığınırım meşeye

Hayvanların çoğu iyidir birçok insandan
Bıktım artık insanların hilesi, yalanından
Seyrederim seni, dağların son noktasından
Her gün izliyorum filmimizi, en başından

Hainlerin barkı yıkılsın diye yalvarırım Rabbime
Seni dağda, taşta görürüm, nakşederim kalbime
Bütün mesajlarını bir bir eklerim ciğerime
Artık terk ediyorum Dünya'yı, yerinde kal, gelme

Burada kurdum Dünya'da kuramadığımız düzeni
Yarınları ipe çekiyorum, beklemekteyim seni
Tıpkı ilk görüşmemizdeki halin ile gelmeni
Rabbim mükafatlandırsın hem beni hem de seni

Aralık 2022-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1464624/hayat-senle-anlamli.html>

BİNGÖL YAYLALARI

Hayalimdedir soğuk sularınız, temiz havanız
Her mevsimde muhteşemsiniz Bingöl Yaylaları
Sizinle asla bitmez bizim gönül bağımız
Muhkem durun, koparmayalım aramızdaki yuları

Dünya'nın neresinde var, berrak sularınız
Güneşiniz dışında hangi güneş yakmaz ki insanları
Kucağınız tüm canlılara, herkese pusulanız
Hayat sizde başlar, sizde biter Bingöl Yaylaları

Tabiatın en yüksek yerleridir, sizin yeriniz
Meşelerinizin tamamı, geçmiştir koca çınarı
İnsanlara karşı bitmez, sevdanız, şefkatiniz
Özel donatılmışsınız, Bingöl yaylaları

İlkbaharda çiçekleriniz süsler bütün Dünya'yı
Sizlerden şifa dağıtır tüm kâinata, bal arıları
Bilmem sizlerle ilgili anlatsam hangi rüyayı
Herkesi ilham kaynağısınız, Bingöl Yaylaları

Yaz mevsimde tüm canlılarla dolup taşarsınız
Siz var iken, kim isteyebilir ki mavi deryayı
İneklerinizle, koyunlarınızla hep aynı yaştasınız
Yeryüzünün yaşam merkezisiniz, Bingöl Yaylaları

Tabiatın tüm renkleri oluşur Sonbaharınızda
Sanki cennetin yeryüzündeki birer sarayı
Masum meleklerin halleri var davranışlarınızda
Asaletiniz yeter insanlığa, Bingöl Yaylaları

Kışın Dünya'nın can suyu, kar deposusunuz
Siz olmadan, tabiat yeşerip getiremez baharı
Yeryüzünün tüm insanlarınadır dostluğunuz
Ayrılık gayrılık olmaz sizde, Bingöl Yaylaları

Tüm genç kızlarımızın çıkınımı, gergefisiniz siz
Çiçeklerinizin rengi kırmızı, mavi, yeşil, sarı...
Ah nasip olsa da bağrınızda tekrar gezebilsek biz
Benim asıl sevgililerim sizensiz, Bingöl Yaylaları

İsimlerini saymakla sığdıramam bu kısacık şiire
Yine de saymaya başlayayım sizler için son kere

Şerefidir yeryüzünün, Solhan'ın Şerafettin Yaylası
Masmavi göğü, yemyeşil coğrafyası da onun cabası

Benzeri asla olmaz ki Kiğı'daki Dağın Düzü
Burası insanlığın mayası, anatomisinin gerçek özü

Yeryüzünün en değerlerindedir Genç'deki Çotla
Bu yaylayı duymayanları, Dünya'dan bile şutla

Güneş ile kardeştir Karlıova'nın Hırhal'ı, Çavreş'i
Kâinatı seyretmeye çağırır insanı, hatta herkesi

Medenidir, mülayimdir, Adaklı'nın Karer'i
Ay, güneş olmasa bile aydınlatır her yeri

Şerevdiñ ve Dest Yaylaları Bingöl'ün akciğeri
Burada bulamazsınız hiç kimseyi serseri

Yayladere'nin, Yedisu'nun her köyünde var yaylası
Saymaya kalkışsaksak eğer, bitmez asla sırası

Hasar Yaylasını herkes bilir, bütün yaylaların hası
Bu Yaylaya uğramak farzdır, zaten yoktur kazası

Benim saydıklarım Bingöl yaylalarının birkaç tanesi
Buradaki yaylalar, Dünya'nın öz be öz öznesi

Buralara uğramayan insanlar bulmaz asla selamet
Ve yaşadıkları müddetçe de hep duyarlar nedamet

20.12.2022-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1465586/bingol-yaylaları.html>

GAFİLDİR İNSANOĞLU

Dünyanın geçmişini deştikçe
Nice yıkılmış medeniyetler görürüm
Tarihin üzerine, üzerine gittikçe
Yalanın, talanın içinde kaybolurum

Gücüne güvenen birçok insanın yerinde
Şimdi yellerin estiğini görürüm
Şan, şöhret peşinde koşan nicelerinin
Nasıl yok olup, silindiklerine tanık olurum

Nerde o yaşanmışlıklar, aşklar, şatafatlar
Sadece kalıntılarını, çürümüş kemiklerini görürüm
Dehşetle geçerken zamanın tünellerinden
Bazen hayretimden, bazen hüznümden dururum

Upuzun geçmişi varken insanoğlunun
Aklının bir karış havada olduğunu görürüm
Ders almamış birçok bedbahtların
Feci sonuçlarına bigâne kaldıklarını anlarım

Hani krallıklar, hani imparatorlar, padişahlar
Hepsinin yerle yeksan olduklarını görürüm
Her çeşit gururun, böbürlenmenin, kibrin
Tuzla, buz olduğuna şahit olurum

Her şey geçici, sadece insanlık baki
Ben, insanlığın medeniyet izlerini sürerim
Ey beşer! insan olduğunu iddia ediyor isen
Beşer perdesini yırt, insanlığa yüksel derim...

21.01.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470567/gafildir-insanoglu.html>

MASUM ANADOLU ÇOCUĞUYUM

Yeşillikler arasında doğan köy çocuğuyum
Doğamdan kaynaklanır karakterim, huyum

Rengarenk iekler ile aynı anda büyüdüm
Bağımsızlığımı, özgürlüğümü onlardan aldım

OĞlaklarla, kuzularla oyun oynadım
ŐirretsizliĐe, masumluğa bunlarla vardım

Her Şeyim en doğru, her Şeyim en içten
YokuŐu çıktığım gibi öyle indim iniŐten

Kurbağa ile yzdm aynı berrak sular da
Tüm canlılarla yaşadım kardeŐe bir arada

Kuş bakıŐı bakmayı öğrendin uçan kuŐtan
Arı gibi çalıştım, hem de asla durmadan

Bydm her gün biraz tam da fidan boyunda
Dümdüz yol yürüdüm, durmadım sağda solda

Hayatımda yapmadım hileyi, kurnazlığı
Melek gibi yaşadım, hem de tam basbayağı

Tıpkı doğa gibi saftı bütün aŐklarım
Her gün bu hayatımın en başından baŐlarım

Ulaştım dağın, tepenin en zirvesine
Bindim hayatımın yürüyen gemisine

aktım zalimlere hayatın sert sillesini
Ellerinden kurtardım mazlumun her birini

Kurmaya başladım, adil, ilahi nizam
Kendim de çektim, vardı idiyse bir cezam

İnsanlığı kurtuluŐa götürmektir asıl görevim
Rabbimin yüklediği budur, benim devim

Bağlıyım, bana yüklenilen her türlü işe
Şimdiki zamandan bağ kurarım geçmişe

Ya Rabbim beni hayatı anlayanlardan eyle
mrmn sonuna kadar sağlam durayım böyle

21.01.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1472295/masum-anadolu-cocuguyum.html>

MARAŞ DEPREMİ

Merkezi Maraş Pazarcık olan zelzele
Tıpkı bir kurşun gibi saplandı kalbimize

Öyle bir afetti ki bu, beynimizi durdurdu
Bizi, tam can alıcı noktamızdan vurdu

Haber geldi Maraş'tan Meriç öldü diye
Öyle ağırdı ki bu haber çekemiyorduk sineye

Yerle yeksan olmuştu güzel memleket Hatay
Ne gecekondular ayaktaydı ne de bir saray

Malatyalının bulunmuyordu yine eşi
Bu sefer başka doğuyordu ayı güneşi

Nemrut bile ağlıyordu Adıyaman'a
Mecali kalmamıştı hükmedemiyordu zamana

Yırtınıyordu, bağırıyordu Antep Kalesi
Enkazdan yükseliyordu Şahin'in titrek sesi

Düz ovada çırpınıyordu Osmaniye
Çamur olmuş, akıyordu derin vadiye

Çukurova'ya gömülmüştü koca Adana
Ayakta duramıyordu binaları yan yana

Halil İbrahim, Urfa'dan sesleniyordu
Bu tarihte gördüğüm en büyük afet diyordu

Diyarbakır hapsolmuştu tarihi bedenine
Bir not daha düşüyordu, acılı tarihine

Bir acı haber de geliyordu Kilis'ten
Orda da oynamıştı küre-i arz yerinden

Acılar, feryatlar yükseliyordu ayyuka
Koca devlet yaşamaya çalışıyordu düşe kalka

Yollar yarık, dağlar çatlak, gök karanlık
İlk kez bu kadar büyük şaşkınlık yaşıyordu insanlık

Ülkenin nabzı bir olmuş tek yürekte atıyordu
Tüm göz yaşları birleşip tarihine ağlıyordu

Seferber oluyordu çoluk çocuk, genç, ihtiyar
Ruhumuz enkazlarda gezer hep, diyar diyar

Ülkenin tüm insanları aynı derece depremzede
Hepsi aynı anda kalkacak kalmaz bu ulvi ruh yerde

Ey insan! gördün tüm acılar, sevinçler bulaşıcı
Birlik, beraberliğimizdir asıl bize nefes açıcı

Tüm insanlar yaşasınlar düzen içinde, kardeşçe
Böyle yaşamak için vicdan yeter sadece

Ya Rabbim bir daha gösterme böyle bir musibet
Tek dayanağımız, tek yardımcımız sensin elbet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1473685/maras-depremi.html>

ÇEŞM-İ BÜLBÜL VE SEN

Çeşm-i bülbül gibisin, ince ve zarif
Tarif etmeye çalıştım edemedim tarif
Düşümde görürüm o melek yüzünü
Takdim edemiyorum, çünkü çok naif

Çeşm-i bülbül sanatı ruhumu okşar
Güzel düşüncelerin tümü hep bana koşar
Moral bulabilirsem eğer birkaç gün
Ruhum da bedenim de o zaman coşar

Naziksin, çıtkırıldımsın, çeşm-i bülbül gibi
Benim kırılmamın, üzülmemin sensin sebebi
Sefalet içinde geçti, sensiz hayatım
Tıpkı her yıl kuruyan çaresiz yaprak gibi

Bir yanımda çeşm-i bülbül bir yanımda sen
Ne ona dayanırım ne de sana ben
Kımıldayamam, tam araftayım
Sevgi en güzel şeydir, eğer bilirsen

Şeffaftır cam, lekeleri bir bir gösterir
Onun için benim kalbim hep cama erir
Bütün aşklar uzaktır, yalan, dolandan
En ufak hilede bile yakayı ele verir

Kırılığandır aşk, tıpkı cam gibi
İncelik ister güven ister samimiyet ister
Dikkatlidir, kontrollüdür aşkın sahibi
İçinde güzellik, titizlik, heyecan besler

Firkat cehennem, vuslat cennettir insana
Tıpkı cennet bahçesi, cehennem çukuru gibi
Sıkıntı, güzellik ile gelmez yan yana
Zaten olmazdı bunun meşru sebebi

Cam kırılmayı, aşk, ihaneti af etmez
Aşıklar ayrılığa asla, kata sabretmez
Ey fani ömür; ne çabuk bitmektesin
Yaşanılan hiçbir süreç asla geri gelemes

03.04.2023Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1481863/cesm-i-bulbul-ve-sen.html>

LİSELİM

Hani ilkbaharda ağaçlar çiçek açar ya
Sen de gözümde böyle idin liselim
Hani bülbül çiçekler içinde figan eder ya
Ben de figan eden bülbülün idim liselim

Aşık idim, elbisenden saçlarına kadar
Gece hayalinle kıvranırdım sabaha kadar
Bağrım halen o günkü ateşin ile yanar
Halen verdiğin ışık ile yaşıyorum liselim

Teneffüsü iple çekerdim, seni görürüm diye
Bilirdim ki sana âşık olmak Rabbimden hediye
Okulun bahçesinde arardım, bakar idim her yere
Bir bakışın aylarca beslerdi beni, liselim

Müptelaydım, yürüyüşüne, boyuna
Tüm dualarım senin ile gelmek idi yan yana
Seni yazmış idim kalbimdeki zamana
Dünya'yı sen diye görür idim, liselim

Doyamazdım ki tatlı tatlı sözüne
Erirdim, biterdim, bakar iken yüzüne
Canımı verir idim bana bakan gözüne
Sen benim Dünya meleğim idin liselim

Dersim sen, yaşantım sen, nefesim sen idin
Dünyanın anlamı tek bu bile olsa yeterdir derdim
Sensiz bir lokma ekmeği bile zehir diye yerdim
Yaşamamın tek kaynağı sen idin liselim

Ömrümün sonuna geldim ama unutamadım seni
Karşıma çıktın ya, halen şanslı sayarım kendimi
Keşke tekrar bu hayatı yaşasaydık başından beri
Kalbime yerleştiğinden, hep o çağdasın liselim

Hayatım boyunca dönüp lise çağımıza baktım
Her gün yeniden ta o çağlarımıza aktım
Hayatımın sonunda gözlerimi senin ile kapattım
Ancak ölüm olunca, sensiz kabristana vardım
Şimdi orada beklemekteyim seni liselim

Bir aşık geçti bu Dünya'dan desinler
Dünya hayatı geçici, ahirette seni bana versinler
Kalbimin her atışına adını nakşetsinler
Ta ki ebediyen birlikte yaşayalım liselim

10.04.2023 Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1482181/liselim.html>

GÖNÜL YARASI

Zaman ile geçmez gönül yarası
Hayat devam ettikçe, yaşar çırısı
Hayat ile eşittir onun sırası
Yaşadığımızca bitmez gönül yarası

İyileşmeyen tek yaradır gönül yarası
Birleşme olmazsa, olmaz kazası
Hayatın üçte ikisi de onun cabası
Hayatın asıl problemidir gönül yarası

Demokles'in kılıcı gibidir gönül yarası
Sıfır uzaklıktadır Azrail ile arası
Her an gelebilir ölüm sırası
Sürprizlere gebedir gönül yarası

Görünmez sinsi hastalıktır gönül yarası
Veremdir aslında adının kabacası
Naza gelmez, sıradan olmaz öyle şakası
Patlamaya hazır bombadır gönül yarası

İlk günkü gibi tazedir gönül yarası
Sürekli nakıs kalır taşıyanların çabası
Aslında budur bütün yaraların öz babası
Tam da vücudun iç kurdudur gönül yarası

Beynin baş kemiricisidir gönül yarası
Yaralı kalplerin budur asıl cezası
Eksik kalır yanında, ölüm mayası
Hayattan mahrumiyettir gönül yarası

Hayatın çığılığı, feryadıdır gönül yarası
Teslimiyet, mahkumiyettir onun rüyası
Karman çormandır çözüm masası
Hüzünlerin gerçek anasıdır gönül yarası

Tabipçe bilinmez, tanınmaz, gönül yarası
Arşı aladan duyulur avazı, narası
Masum duyguların en lezzetlisi en hası
Aslında hep hayatı öğretir gönül yarası

24.04.2023 Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1484584/gonul-yarasi.html>

İNSAN BAŞIBOŞ DEĞİDİR

Neler yaşar insan, ömür sermayesini bitirir iken
Ömrün sonunda anlar her canlı, yapması var gereken

Geçmişse ömür boş boş, elde bir şey yoksa
Fark etmez yirmi, kırk veya seksen yıl yaşanmışsa

Yaşıyorsan, sayende rahat etmeli insanlık
Yoksa kısa mı uzun mu yaşadığının hepsi saçmalık

İyilikleri teşvik et, kötülöklere engel ol
Hayatında olmasın, bunun dışında başka yol

Yetimlere, yoksullara kanatlarını ger de ger
Bil ki sonsuz sıfır da yazsan, sonucu sıfır eder

Hakka, hakikatte sarf et gücünü, kuvvetini
Kötülükten kaç, iyiliğin ise sorma nedenini

Güzel bir seda bırak, şu gök kubbe altında
Başka söze gerek kalmasın, sözlerinin yanında

Yaptığın işlerde aklına, vicdanına danış
Hiçbir eyleminde olmasın, olumsuz bir kapanış

Bak bakalım, gençliğin, olgunluğun nerede
Sonsuzluğa giderken, yüzdün kaç derede

Kaç eylemin, kaç çalışman, seni etti tatmin
Geriye baktığında, kaç tanesine dersin 'âmin'

Yaptığın kaç işin sana pişmanlık vermiyor
Kaç tanesi 'iyi ki yapmışım' kategorinde duruyor

Ayak bükülmeden, bel eğilmeden, akıl kısılmadan
Muhasebeye çek kendini, geçirdiğin bunca zamandan

Yüzleşeceksin yarın, gerçekleştirdiğin her şeyle
Söyleyeceksen bir şeyi, gözlerin kapanmadan söyle

Günbegün bitiyor ömrün, sana hiç danışmadan
Kaderin bu olduğunu, kaç kez söylemiş yaradan

Bir gün bakarsın ki vaden bitti, ölümün geldi
Amellerin tamamı gelerek önüne serildi

Her birimizi bekler o büyük hesap günü
Kimimizin azabı olur bu, kimimizin düğünü

Burada artık olmaz haksızlık, hukuksuzluk
Aklı başında olur herkesin, kimse kalmaz çocuk

İşte o zaman başlar, asıl ebedi hayat
Edecekse insan ancak o zaman eder rahat

Sevinir gerçek Müslümanların haline Yüce Allah
Benim büyük hayalim de budur valla billah

Ya Rabbim bizi amacına uygun yaşayanlardan eyle
Hem maddi hem manevi mutlu kalalım böyle

26.04.2023 Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1485175/insan-basibos-degidir.html>

DÜĞÜNLER SENİ ANIMSATIR

Her düğüne gittiğimde, anımsarım seni
Düğüne vardığımda, kahrederim kendimi
Olumsuz taş koyan her kese
Beddua etmek için açarım ellerimi

Rabbim, hain olanları süründürsün inşallah
Zevk almasınlar asla, etsinler hep maazallah
Ahu vahları bitmesin hiçbir zaman
Ayaklarımıza kapansınlar, olmasınlar iflah

Hainlik yapmanın karşılığı Dünya bile olsa
Dünya neye yarar, eğer gülleri yoksa
Hiçbir anlamı olmaz ki böyle bir hayatın
Eğer, yarlar hayattan kovulmuşsa

Sensiz yaşıyorum ama yarı bir ölü gibi
Kahrolsun, perişan olsun bu işin müsebbibi
Kendinden, tabiattan hiçbir tat almasın
Saniyelik bile müreffeh, mutlu olmasın kalbi

Hainler girince devreye, hemen ayrılık koktu
Benim kıyametim de işte o zaman koştu
Kişiliğim, karakterimden taviz vermemek için
Ruhum, bedenimi alıp cenderesine soktu

Firkatle başlayan hayatım, sıkıntılarla geçti
Bazen huzurumu, bazen ruhumu biçti
Kendime gelmek için ne kadar çalışsam da
Hep en başa döndürüp tamamıyla felç etti

Şimdi takat kalmadı, hayata dönmek için
Hep sana odaklandım, yapmadım başka seçim
Mahrum kaldım dünyanın zevki sefasından
Sadece hayalimdeki seninle yaptım geçim

Senin ile başlayan hayatım, senin ile bitti
Tüm hayallerim, geleceğim, ayrılığınla gitti
Ruhum kaybolup, kalınca sadece cismim
Yok olması daha kolay oldu, daha garanti

01.05.2023 Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1485472/dugunler-seni-animsatir.html>

BELKİ DE SON ANINDIR

Dön gökteki yıldızlara bir daha bak avrat!
Belki de bu senin son bakışın olur
İnananlar Ahirette daha çok rahat
Son kez bak, belki sonra gözün kör olur

Ders al doğadaki dengeden evlat!
Bu, mutlu hayatın için daha iyi olur
Ömür boyu yaşantın olmasın berbat
Yoksa karakterin de kişiliğin de kaybolur

Olma nefsinin esiri, zebunu zevat!
Belki de kurtuluşun için son fırsat olur
Eğer hep biriktirir isen kusur, kabahat
Sonunda her şeyin, içlerinde yok olur

Ey sağ ayağım, sol ayağım ile vedalaş
Belki de bu onunla yürüdüğün son anın olur
Kendisiyle kardeşçe, sevinçle dolaş
Her şeyin belki de birazdan ziyân olur

Bütün insanlarla kaynaş, helalleş kardaş
Belki de bu kendileri ile son görüşmen olur
Birçoğu ile belki bir daha olamazsın yoldaş
O zaman üzülürsün, kalbin, beynin kahrolur

Herkesi kendine rakip, düşman belleme arkadaş
Belki de bazıları en samimi en dürüst dostun olur
Tamamen kendine hâkim olup, olsana sırdaş
Bu, senin için de toplumun için de en hayırlı olur

Kendini toplumun yararına ada ey insan!
Belki de yarın vücudun çok zayıf olur
İnsanlığın kurtuluşu için fazlaca dayan
Belki de tüm zulüm, sıkıntılar böyle son bulur

07.05.2023 Eskişehir
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1487838/belki-de-son-anindir.html>

KENDİMİ İKNA EDEMEDİM

Niçin bu kadar bağlandım bilmem
Bir tek o muydu yeryüzünde Azra
Bütün suçu gönlüme yükleyemem
Beynime de soruyorum niye hep götürdün sahra

Olumsuz yazmak istesem de yazamıyorum
Tersine doğru gitsem de hep ona dönüyorum
Hangi yönüme dönersem ben onu görüyorum
Hep kışı yaşadım, hiç çıkamadım ki bahara

Gönlümle mücadele ettimse de söz geçiremedim
'Ondan daha güzelleri vardır' dedirtemedim
Hep kendimle uğraştığımdan kendime gelemedim
Kalbimin içinde yaşadığından, atamadım kenara

Hayatımı onunla paylaştığımdan kendim olamadım
Kendimi çok aradım ama bir türlü bulamadım
Düşe kalka ömrümün son basamağına vardım
Hayatıma girmeseydi, girmezdim ki ben nara

Kalbim buruk, yüreğim buruk, psikolojim bozuk
Tesir etmiyor artık bana ne nasihat ne buyruk
Sıktı, bunalttı beni, acı, keder ve yokluk
Kaderimiz miydi bu, yoksa biz mi geldik nazara

Sevincimi, tat duygumu, düşünce yetimi kaybettim
Hepsini onun uğrunda, onun yolunda tükettim
Bütün artılarımı harcayarak en son bugün bitirdim
Halen yaşıyorsam eğer, bil ki bu yaşantım da kazara

24.05.2023-Ankara

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1488606/kendimi-ikna-edemedim.html>

CEMİYETİMİZİN AHVALI

Görmedim böyle laçkalık, böyle rezalet
Ne kadar kötülü varsa hepsi ediliyor alet
Ne insan kaldı ne insanlık ne de asalet
Hepsi de ters yüz oldular gidiyor son suret

Ancak cahillerde bulunabilir böyle cesaret
Güçlünün zayıfı ezmesi hayvani tıynet

Tüm kötü işler yapıyor insanlık adına
Sadece vicdansızlar ermekte muradına
Zihinler felç, yapılanlar ise inadına
Uğranılmıyor hak hukuk yurduna

Kimseyi inandıramazsın kusurlarına
Yaptığınız dayanıyor hangi kanuna

İlah derecesinde mevki ve makam
Herkes alim olmuş kesmekte ahkam
Baş tacı edilmiş papaz ve haham
Tağşiş edilmiş sayı ve rakam

Neyi sorsan derler bu benim saham
Böyle bir beyin, nasıl olabilir sağlam

Yapılanlar seviyesiz ve de ölçüsüz
Herkes kendini gösterir pürüzsüz
Günahlar aleni, yapanlar yüz­süz
Gençlerin çoğu snop, görgüsüz

Birbirlerine karşı çok tahammülsüz,
İstikametini nasıl bulsun böylesi yönsüz

Ne zaman döneceğiz kaynağımıza
Kirli su mu kaçtı öz mayamıza
Nasıl döndük biz, böyle enkaza
İşlediklerimize karşın olmaz mı ceza

Niye toplum olarak girdik böyle maraza
Ya Rabbim soyumuzu et muhafaza...

Hani neslimiz asımın nesliydi
Birbirlerine karşı hoşgörülü, mütevaziydi
İnsana güven verirdi, sağladı ahdi
Toplumsal menfaate, arkadaydı kendi

Özünüze dönün ey bey efendi, hanım efendi
Acaba hangi şeytanlar bizi böyle esir edindi...

26.05.2023-Ankara
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1489010/cemiyetimizin-ahvali.html>

HAYALİN YETER

Her gün görürüm sanal alemde
Gerçek hayatında acep nerdesin
Sevginin kökleri büyür kalbimde
Sen neler düşünür, neler edersin

Yeterdir bana, görsem düşümde
İşaretin kafidir seslenişimde
Hayaletin halen gezer zihnimde
Dünya'da mı ahiret aleminde misin

Dolaşır gözlerimin önünde gölgen
Mutluluk, sevinç verir kalbime
Caddemden, sokağımdan geçersen
Neşem bulaşır bütün kesime

Yankılanır beyninde nazların, cilvelerin
Ümit verir, neşe verir, can verir
Cennetimdir bana, rüyama gelişlerin
Firdevs kapılarının tümü bana çevirir

Sensiz haraptır İrem Bağları
Çıkmaz kuşların, bülbüllerin sesi
Sana olan sevgim deler çağları
Ferahlatır, rahatlatır herkesi

Zihnimde yer alırsa silüetin
Hamt ederim Allah'ıma, şükrederim
Kıyas edilmez indimde kimseyle kıymetin
Kaybolmazsa hayaletin, ben yeter derim

15.06.2023-Ankara
[ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1492079/hayalin-yeter.html>

NERDE ESKİ BAYRAMLAR

Ortak yemeklerin bir araya getirildiği
Aynı kaplara birden fazla kaşığın daldırıldığı
Küçüğü büyüğü ile herkesin kaynaştığı
Eski bayramlar tadında, bayram istiyorum.

Hani loller, hani yumurtalı çörekler
Hani yağlı mastıvalar, hani tatlı börekler
Hani kurutulmuş meyveler, sebzeler
Doğal olan o gıdalar, şimdi neredeler

Ben eski bayramlar tadında bayram istiyorum
İnsanlığı öğrenmek için kırk yıl geriye gidin diyorum
Şimdiki nesilde, insanlığın kalmadığını görüyorum
İnanın ki insanlık namıma çok üzülüyorum

Nerde çoluk çoğun bir araya geldiği bayramlar
Hani büyük anneler babalar, hangi divandalar
Niye etraflarında oğullar, torunlar yoklar
Ne oldu da birbirinden bu kadar ayrılar

Bayramlık cicili bicili elbiseler de kayboldu
İnsanların hayatı hep özentilerle doldu
Sonunda üzerlerindeki insanlık kabuğu soyuldu
Kelaynaklar birbirlerini işte bu şekilde buldu

Nerde insanlara samimiyet, Allah'a teslimiyet
Bu hangi millettir, bu hangi cemiyet
Allah rızası için yok mu hiç, iyi bir niyet
Memnuniyet yerlerde, göçtü, gitti ümmet

Tatile gider olduk sıla-i rahim yerine
Evlat, torun uğramaz, anne baba semtine
Kimsenin ihtiyacı yok, herkes yeter kendine
Uyarmaya kalkarsan, denir hemen 'sana ne'

Doğallık bitmiş, ruh gitmiş, tek başınadır madde
Rüzgâr yerine, bu fırtınayı bizler ettik herhalde
Huzur evlerindedir yaşlı nine, boynu bükük dede
Kediler miyavlar, köpekler havlar şimdiki ailelerde

Kalmadı muhabbet, yok artık eski sohbet
Her şeyi televizyona, telefona ettik emanet
Bitti hoşgörü, küflendi şöhret
Tükendi zaman, diyemezsin sabret

Ölçümüz, kriterimiz tamamen meta
Ahlaki değerler bitti, kalmadı kata
İnsanlık çürüdü, tutmaz cıvata
Sağ kalan yok, gömülmeyi bekler mevta...

29.06.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1493417/nerde-eski-bayramlar.html>

İLK AŞK HARLIDIR

En ağır aşk, ilk yaşanan aşktır
Çapı büyük, değeri büyük, kıratı büyük
Sarsar, titretir, sersemleştirir
Hayatta yüklenilen, en karmaşık yük

Görünmeyen ıstırap, masum görünümlü
Öyle bir duygudur ki dünyamızda en ünlü
İçi diken olsa da dışı kırmızı güllü
Tek yüzü görünür ama birden fazla yüzlü
Her daim canlı yaşar, değil asla ölümlü

Çok aşırı bir istek, çok içten gelen sevinç
Heves asla yaşlanmaz, ömür boyu kalır dinç
Her anı ayrı güzel, her anı ayrı ilginç
Bazen o kadar etkiler ki kalmaz aşıkta bilinç
Ey yiğit, bayan kardeş, gel de biraz da sen iç

Hem vuslat hem firkat yerleşir hayallere
En güzel halılar, serili verir yerlere
Yârin ismi yazılır, sokağa, caddelere
Tüm arzu, nefsi şeyler, hazır durur sefere
İnsanın hayatında, ancak yaşanır bir kere

Kavuşulması cennet, ayrılığı cehennem
Yaşamayan insana, insanoglu diyemem
Bir anını, saniyesini Dünya'ya değişemem
Sonuç ya mutlak keyif ya ölüm ya da verem
Böyle işlerde, kimsenin günahına giremem

Çok parlak bilinse de aslında içi kapkara
Ne kadar şirin görünse de onarılmaz bir yara
Çaktırmadan götürür, kızgın harlı bir nara
Molası yok, asla vermez hiç ara
Süründüre süründüre, götürüverir mezara

04.07.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494055/ilk-ask-harlidir.html>

EBEDİLEŞEN AŞKIMIZ

Ukde kaldın içimde, çıkmadın hiç kalbimden
Gönlümden sökeyim derken filizlendin yeniden
Ahlarla, vahlarla, biter iken hayatım
Seninle dirilmiştim, seninle yanıp söndüm

Kaplayıverdin dünyamı, esir aldın beynimi
Azalmadı hiç sevgin, alevi hep yepyeni
Aşkımız hiç dinmedi, tıpkı ilk günkü gibi
Gördüğüm her nesne karşıma çıkardı seni

Ne köyüm kaldı ne yurdum ne de yar
En pürüzlü yerde bile ayaklarım kayar
Buz gibi sudan da içsem, yüreğimi yakar
Hayvanlar bile bana, acıyarak bakar

Sevdama asla vuramazsın ki gemi
Boşaltabilirsen, kendin boşalt kalbimi
Öyle bir mecraya girdik ki bizler
Leyla, Mecnun bile yanımızda acemi

Yarsız kalmak, yetim olmaktan beter
Halim bilinmez ki denilsin artık yeter
Günbegün çoğalır bendeki acı, keder
Yarin adı bile beni heder eder, mahveder

Zevk alamazsın ki Dünyadaki zerreden
Başın sürekli dumanlı, kurtulamaz dertlerden
Yarin hayali akseder çıkmaz asla zihninden
Mutluluk uzak durur, evine bile giderken

Kesilince iletişim, son bulunca nameler
Geçmişte yaşananlar, gelip kalbimi deler
Zihnimde dolaşır, gezdiğimiz tüm yerler
Kısır döngü misali, önüme serilirler

Geçmiş, pranga olmuş bağlıyor her seferde
Yapışmış, bırakmaz zihnimi ne akşam ne seherde
Dona kalmışız ikimiz de dururuz aynı yerde
Kaderimiz böyle imiş belki buluşturur mahşerde

Biz de yeryüzündeki aşklara damga vuranlardanız
Dünya hayatımız boyunca, durmadı hiç sazımız
Kısa bir münasebet dışında her gün yandı canımız
Döküldük, yaşlandık ama bitmez intizarımız

Elveda Dünya, elveda bizi yakan aşk
Bak kapladı bizi, içimizde yeşeren başak
Hayat bitti, bitiyor, işte geldi son şafak
Sıkıntı, meşakkat derken sona erdi bu durak

26.08.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1501415/ebedilesen-askimiz.html>

KENDİMİZ OLAMAYINCA

Bitti muhabbet, sevgi, kesildi nameler
Biz miydik o kadar birbirimize tutkulu, bağılı
Nerede o cendereleri patlatan aşırı sevgiler
Birbirimizden ayrıldık, içimiz kin kaplı
Dünya'da mutlu edemez bizi hiçbir yalı

Hani kıyamazdık birbirimize bakmaya
Dumanı görülmesin diye ateş yakmaya
Mahalle pazarında dedikodu satmaya
Dik durduğumuz halde biziz tasalı
Kaderimiz mi ki hep kalalım gamlı

Hani olmayacaktık, ben sensiz sen bensiz
Hani aşkımız Dünya'da olacaktı benzersiz
Hani ikimiz de aynı anda göçecektik, kefensiz
Niye hayatımız boyunca hep kaldık yaralı
Cefanın tamamı bize mi ki, kalalım cefalı

Bu Dünya aşıklar, aşk yurdu değil miydi
Hani yüreklerimiz aşklarımız ile yüklülerdi
Hani nabzımız, nefesimiz aynı bedendeydi
Hangi sille bizleri vurdu ki olduk karalı
Niye bize karşı da çıkmadı hiçbir vefalı

Hani bizsiz her yer karanlıktı, zindandı
Hani bizim yaşantımız bizlerle vardı
Hani aşkımız bizi hayat boyu sarardı
Niye yaşadığımız sürece gözümüz yaşlı
Niye hayatımızın tamamı tozlu, dumanlı

Hani gerçekleştirmek istediğimiz güzel hayaller
Hani neşe kaynağımız tebessüm, gülümsemeler
Hani birbirimize verdiğimiz ahitler, sözler
Niye Dünya hayatımız hep geçti gamlı
Niye her eylemimiz oldu saplı, samanlı

Başkası olunca, kendimiz olmaktan çıktık
En büyük uçurumlara, kayalıklara çarptık
Korkunç akıbetimizi biz hazırladık
Böylece hayatımızın tamamı oldu marazlı
Bütün organlarımız mevta, kalmadı canlı

Şimdi bakıyoruz ki hayatımız geçmiş ser sefil
Zaten bizim dışımızda kimse bize olamazdı kefil
Hayatımızda ne gül oldu ne de karanfil
Hep kendimiz ile savaştık, kanlı bıçaklı
İnan ki kimse suçlu değil, biziz sabıkalı

Bizsiz geçti hayatımız, bitiyor işte
Dile getirdik bunları her serzenişte
Umutlarımız, hayallerimiz kaldı geçmişte
Hayatımız boyunca hep olduk haklı
Ama mahvetti bizleri başkalarının aklı

02.09.2023-Ankara
[italik][ikiyanayasa]

Kaynak:

İNSAN OLMAK

Dünya tarihinde olmamış böyle vahşet
Nerde insan, nerde insanlık, nerde ümmet

Ya Rabbim niye bu kadar aciz kaldık
Oysa kendimizi de insan sanmıştık

İnsanlıktan nasip almayana niye bırakıldı meydan
İnsanlar öldü mü? Niye sesi çıkmaz hiçbir yandan

Kadın sesi, çocuk sesi çınlıyor kulaklarımızda
Hiçbir şey yapamıyoruz, taş kesildik adeta

Gözlerimizin önünde katliam yapıyor lanetli kavim
Ayaklar atına alınmış, çiğneniyor Kur'an'ı Kerim

Emperyalistler gözdağı veriyor bütün Müslümanlara
Korku, hepimizi sarmış, bir bir atmış kenara

Masum halkın başına toplanmış Dünya'nın zalimleri
Kahrediyor bizleri, Müslümanların pısrık idarecileri

Kandan, gözyaşından beslenir bütün müstekbirler
Etrafa korku salıp, tüm halkı sindirirler

İnsanlık öldükten sonra bu Dünya neye yarar
İnsan, kaybolan insanlığını hangi çöplükte arar

Bu Ümmet ne zaman ölüme tercih etti zilleti
Hani, ya biz yaşamazdık ya da yaşatırdık adaleti

Mustaz'aflara diken batsa benim yüreğim kanar
İçimdeki dünyanın tamamı tutuşur, yanar

İnancımızda, töremizde el kaldırmayana vurulmaz
Alçaklarda, zalimlerde böyle acıma hissi olmaz

Bizim inancımızda dini sorulmaz mazlumun
Yaşama hakkı vardır yaratılan her toplumun

İnsanlığını kaybetme ey insan! Kardeş, bacı
Kaybedildi mi bulunmaz bir daha insanlık harcı

Ey İnsan, olsaydı azıcık vicdanın, merhametin
Empati kurardın, bu halleri bilirdin

Aynı familyaya ait hayvanlar bile birbirini korur
Hayvanlardan aşağı olanlar ancak neslini bu kadar vurur

Tükürün bu müstekbirlerin, despotların, zalimlerin yüzüne
Asla itibar etmeyin hiçbir muamelesine, hiçbir sözüne

Yok edelim bunları elimizle, sözümüzle, kalbimizle
Bu şekilde başarırız, bir araya gelip tutuşursak el ele

Ya Rab kendimizi bulmak, başarılı olmak için güç ver
Hakkı, hukuku savunanlarla muvaffak olalım beraber

Ya Rab insan olduğumuzu, insanca yaşamamızı bize hatırlat
Cesaretimizi, imanımızı artır sürekli, kat be kat

14.10.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508938/insan-olmak.html>

GAZZE İMTİHANI (Çocuklar ve Yöneticiler)

Bunca devlet arasında küçük bir örgüt
Sahip çıkıyor ümmetin namusuna
Şatafatlar dışında yaşayan züğürt
Meydan okuyor Nemrutların şahına

Maddeten bağımsız fikren esirler,
Hiç hükmedebilir mi cihana
Şerefin 'Ş'sinden anlamayan şerefsizler
Hareket edemez Müslüman adına

Ders vermekte bize, minik çocuklar
'Bağlıyım' der Yüce Kur'an'a
Başı dik durup hiç eğilmeden
Hakkı haykırır bütün cihana

Müslüman toplumlara çullanmış başlar,
Ağbabaları emretmeden dönmez bir yana
Zalimlerin boyunduruğunu kabul edenler
Efendilerinin emirlerini koyar çantana

Bazen elindeki taş ile tüfeğe karşı
Cesur bir kız çocuğu çıkar meydana
Diri, onurlu, güvenli tavrıyla
İnsanlığı çağırır asıl mizana

Tahtı dışında emeli olmayanlar
İnsan olduklarını söylemesinler boşuna
Nefsinin zebunu, tutsağı olanlar
Karakteri olmayan ayarlı makina

Seçilmiş bir grup tüm küfre karşı
Haykırır tamamen insancasına
Fitratına uygun hareket ederek
Ulaşmaya çalışır tam sevabına

Bu hadiselerden ders çıkaralım beyler
Bir olalım hepimiz hak hesabına
Özümüzle, sözümüzle kendimiz olup
Girmeyelim zalim, münafık grubuna

Tertemiz mazimiz, inancımız varken
Uymak yakışır mı, kâfir domuzuna
Rahmet Peygamberimiz durur iken
Nasıl sığınılır küfrün patronuna

'Ancak akıl sahipleri ders alır' deriz ya
İmtihandayız, hayatımız tam bir fırtına
Allah'tan geldik, tekrar O'na döneceğiz
Biz iman edenlerdeniz, AMENNA

15.10.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509430/gazze-imtihani-cocuklar-ve-yoneticiler.html>

KÖLELER, AĞALARI İÇİN YAŞAR

Kölelerin yaşama hakkı ağalarının müsaadesi kadardır
Ölümün, açlığın ilk sırasında hep kendileri vardır

Ses çıkaramaz, 'ben de varım' diyemez ağaya karşı
Direk bakma hakkı da yok, yandan, alttan bakar şaşı

Ey insanlar! Bilin bakalım kimlere denilir köle
Kendini idare edemeyen, kendisi olmayan, yazın böyle

Ne iradesine ne de vicdanına olabilir hâkim
Kendisi için hiçbir zaman yapamaz tahkim

Yapmak zorundadır kendisine havale edileni
Niçin yaptığını sorgulayamaz, soramaz nedenini

Talimat bekler, emir bekler, tıpkı robotlar gibi
Görüşü yoktur, kendisinin değildir asıl sahibi

Sahibine danışmadan gidemez sağa, sola
Yorgunluktan ölse bile, izinsiz veremez mola

Korku da zamanla insanı köleleştirir
Hakkından vazgeçer, başkalarına verir

Farkına varamaz, kanıksar mankurtluğunu
Düşünemez insanların tamamen hür doğduğunu

Günümüzde köleliğin olmadığını söylemeyin asla
Hür ve köleliği; yaşayanlarla yapın kıyasla

Haksızlığa ses çıkaramayan, köledir işte
Bizim dile getirdiğimiz budur, her serzenişte

Güce köle, makama köle, maddiyata köle
Böyle gelmemiş, asla gitmeyecek böyle

Kuzu masumluğu ile yaşanmaz kurtlar diyarında
Herkes efendisi olmalı kendi öz vatanında

Köleliği, boyunduruğu kabul etmez bizim kültür
Yapılacak ne varsa hepsini inançla, insanca yürütür

Kendine gel, asıl fitratına dön ey insanoğlu!
Başka da yoktur insanlar için hakikat yolu

Sen sağlam durursan, rahat yaşar bütün insanlık
Yoksa herkesin geleceği, olur hep kapkaranlık

Tek başınıza bile olsanız kabul edemeyin asla zilleti
Def edin, yanaştırmayın hiçbir insana melaneti

Zeki olun, yiğit olun, ilkeli yaşayın, cömertçe, mertçe
İnsanlık düşmanları rahat etmesin ne gündüz ne de gece

Sen, Ümmeti Muhammed'sin, değılsin şucu bucu
Seni terbiye etmeye kalkışamaz birkaç çapulcu

Duruşun ile adalet, heybetin ile korku sal zalime
Bilsin ki her hareketin kendisini gönderir cehenneme

19.10.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509764/koleler-agalari-icin-yasar.html>

ADINI NE KOYALIM EY VAMPİR

Dünya'ya hâkim olmayı planlamakta küffar
Kabul etmez bu zilleti Ümmet, savaşa savaş
Meydanı asla boş bulamayacak bu pis canavar
Öyle eskisi gibi de kendine bulamaz yandaş

Kâfir canını feda ediyorsa bizim çoktan hazır
Bizden daha cesaretli olamaz asla hınzır
Mescidi Aksa nazırsa, biz inananlara nazır
Zalimler, artık kendilerine bulamaz asla yoldaş

Bunlar insanlıktan çıkmış medeni (!) vampirler
Ne kadar vahşi olduklarını tüm insanlar bilirler
Dünya menfaatleri için geberir, yerlere serilirler
Artık eskisi gibi her yerde kuramazlar bağdaş

Çocuk, kadın kanında boğulacaksın pis mahlûk
Artık hiçbir insanoğlu sizden bekleyemez doğruluk
Bütün insanlarla arana öyle bir girdi ki soğukluk
Hiçbir devlet artık senin gibi rezille olamaz sırdaş

Yaptığın erkeklik değil, en büyük kancıklık
İnsanoğluna asla yakışmayan alçak aptallık
Hareketlerin hayvanlar âleminden de aşağılık
Yüzüne tükürmeli, sana diyen varsa çağdaş

Dünya varlığıyla kirleniyor ey necis siyonist
Hayvanlığındandır kendini gördüğün narsist
Kavmin lanetlenmiş güruhu, en büyük faşist
İnsan olan hiç kimse seninle olamaz soydaş

Bundan sonra Dünya da, Ahiret de cehennemindir
Atık hiçbir yerde, mekânda olamazsın muktedir
Çocuklar seni ezmek için olacak koca koca silindir
Şimdiki yarıdakçılar bile sana olamayacak paydaş

Bizim kaybedecek bir şeyimiz yok ya şehidiz ya gazi
Sen ne halt yersin ey İbni Sebe soylu rafizi
Artık yeryüzünün hiçbir yeri sana olmayacak mevzi
Ve de hiçbir topluluğu, devleti bulamazsın sınırdaş

Yok olup gideceksin ey insanlığını kaybeden yaratık
Ne bir canlı ne de bir cansız seni barındırmaz artık
Vurduğun çocuklarla seni cehennem çukuruna attık
Orada yamyamlar, zebaniler ile olabilirsin, davadaş

22.10.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510364/adini-ne-koyalim-ey-vampir.html>

FİTRATIMIZI KAYBETTİK

Ya Rab o kadar aciz kaldık ki
İçimiz kan ağlıyor
İslam'ı o kadar uzaklaştırdık ki
Dinsizlik kol geziyor

Meyvesini veriyor asırlık düşünceler
İç ve dış düşmanlar tamamen beraberler
Hepsi birlikte ezmeye gelir, harap eder giderler
Kendilerinden olmayanı, dostu kabul etmezler

Kendi çoluk çocuklarına değdiremezsin el
Müslüman çocuklarına yapar bin türlü engel
Desen ki, 'çocuk çocuktur' biraz insafa gel
Hayır derler 'bunların tamamı suçlu potansiyel'

İnsanlığı yok sayan büyük emperyal güçler
İnsan kanını içmede, hiç tereddüt etmezler
Bunların kulu, kölesi olan ruhsuz işbirlikçiler
Onlara her türlü maddi, manevi desteği verirler

Kafirler ırkçılığı içimize soktuklarında kaybettik
Onlar uzaktan seyrederken, biz birbirimizi yedik
Birbirimizin veryansına değil, kıtallere sabrettik
İnsanlığın kırıntısı kalmadı, hepsini bir bir tek ettik

Kafir canından vazgeçiyor da biz niye geçemiyoruz
Niye en büyük darbeleri hep kendimize atıyoruz
Onlar mezalimi işlerken, biz niye seyrediyoruz
Hani biz on kişiye, bazıları dünyaya bedel diyoruz

Hangimiz memnunuz dünyadaki yaşantımızdan
Yerin dibine girmiyor muyuz, utancımızdan
Tüm kutsallarımız sayılmaz mı öz yurdumuzdan
Geriyne ne kaldı dinimizden ne kaldı imanımızdan

Küfre saplanmışız tam boğazımıza kadar
İçimizdeki hainler, bizleri habersiz satar
İdealsiz kalınca, başımız kuma batar
Ruhsuzsa Müslümanlar sürekli yerde yatar

İnsanlığını kaybetmiş ey insan kılıklı yaratıklar
Bazı Yahudiler kadar bile duyarlı olmayan varlıklar
Ey ölmüş ataları ile övünen beyinsizler, omurgasızlar
Bilin ki tarih sizleri bu pinti, pısrık ahvalinizle anar

Ya Rabbim, bizlere şuur ver, bizlere idrak ver
İçine düştüğümüz bu durum, ders için bize yeter
Hepimiz hak için hukuk için olalım ki seferber
Ta ki sevinçli günümüz olsun, bizi bekleyen mahşer

28.10.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511195/fitratimizi-kaybettik.html>

GILL MAHLÛKLAR

Savaş istemiyoruz der, gill gruplar
Ancak Müslüman devletler müstesna

Çocuklar ölmesin der, sahte aydınlar
Ancak Müslüman çocukları istisna

İhtiyarlar rahat yaşasınlar dese de çapulcular
İnandırıcı olamazlar, yaptıkları curcuna

Barış isteriz derseler de dinzorlar
Kendileri dışındakiler için bunlar tantana

Samimi olamazlar ki insanımsılar
Hareketleri başkaları için fırtına

Eşit davranamazlar ki omurgasızlar
İnsanlığını kaybetmiş, tam da zilzurna

Kendine öğretileni tekrar eder papağanlar
Yaptıkları, zaten başkalarının hesabına

Dik duramaz ki kemiksiz solucanlar
Kişilik yok ki, dursunlar usulcasına

Uçmak istese de, uçamaz tavuksular
Çünkü ekseriyeti hep veledizina

Kendileri oldular, yaptığınız çobanlar
Artık her şeyi yapıyorlar, ustacasına

Atını oynatamaz eskisi gibi haçlılar
Hükümleri geçmez hiç bir dakikasına

Büyüdüler artık o küçük torunlar
Ders vermeye başladılar, baş ustasına

Tekrar toparlandı, geliyor akıncılar
Giremez artık zalim, masum yurduna

Sıra mazlumlarda, onlar vuracak yular
Adalet saçacaklar adeta adamcasına

Biti artık, insanı satın alamaz dolarlar
Bütün tavırlar artık insancasına

Sular berraklaştı, eskisi gibi çağlar
Her şey yerli yerinde, kibarcasına

Kirli su kalmadı ki, gizlenemez timsahlar
Kimse istediğini yapamaz artık barbarcasına

Meydan boş değil ki oynasın maymunlar
Olmaz artık kimse avanakcasına

Gözler açıldı, görüyor artık yarasalar
Oynayamaz artık kimse şeytancasına

Malına sahip çıktı insanlar, öcünü alacaklar
Hareket edemezsiniz artık mağrurcasına

Ömrünü tamamladı, bitti kafatasçılar
Hiçbir şey yapılamaz artık hunharcasına

Torunlarınız artık sizi bataklıkta ararlar

Haydi, yerleşiniz, cehennemın tam ortası

30.10.2023-Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512261/gill-mahl-klar.html>

BU HALE Mİ DÜŞÜCEKTİK

Merhamet bekliyoruz vuran zalimden
Yeter bu kadar vurduğun, acı, der gibi
Yardım gelmiyor hiçbir kardeşten
“Öl de, Ahirette mükâfatını al” der gibi

İnancımız sahte, fikirlerimiz ruhsuz
Değerlerimizi savunanlar hem aç hem susuz
Mücahitler şuurlu, devletlerimiz şuursuz
Hakkın hâkimiyeti için savaşırılar ashap gibi

Ne kardeşliğimiz kaldı, ne de insanlık
İnsan haysiyeti olmuş tam beş paralık
Kamil iman yoksa, başlar korkaklık
Onurunu tamamen yitirmiş mahlûklar gibi

Rüyana girmiyor mu, katledilen çocuk
Kendini savunamıyor ki bırakmasın boncuk
Şeker tatmadan ölüyor, sen yerken sucuk
Bakma hakkın yok öyle, masumlar gibi

Kâfir, münafık, senden daha kahraman
Sen, celladından dilemektesin aman
Asrı Saadette var mıydı sahabeden yaman
Sen de şahlanmalısın, Bedrin aslanı gibi

Kâfirler birleşip savaşmakta, davaları için
Sen safını belirlemede bile yapamıyorsun seçim
Eğer peygamber (sav) Zîşan’a diyorsan elçim
Korkusuzca kükremelisin, Hazreti Aliler gibi

Ne kendimize yaradık ne de insanlığa
Kardeşlerimiz için, sadece çıktık sokağa
Zalimler dağa dayandılar, bizse batağa
Ne idiği belli olmayan meymenetsizler gibi

Öldük bizler, gömülmeyi beklemekteyiz
Bu Dünya’da artık olmaz asla yerimiz
Ahirette de bilmem kiminle beraberiz
Belki de Araf’ta bekleyen canlılar gibi

05.11.2023-Kahramanmaraş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512722/bu-hale-mi-dusucektik.html>

FİLİSTİNLİ ÇOCUĞUM

Elim, kolun bağlandı, kurtlar sürüldü üstüme
Ben, etrafıma bakıp, insanlar arıyorum
Vahşi yaratıkların bombası, saplanıyor kalbime
Belki de Dünya’da insan kalmadı, göremiyorum

İnsan olsaydı yüreği dayanır mıydı manzaramıza
Gelmez miydi bizi kurtarmak için yanımıza
Hiç bir insan yetişmedi bizim zamanımıza
Etrafımda vahşeti izleyen hayvanlar görüyorum

Canavarlar elimden aldılar, annemi, babamı
Sonradan gelip götürdüler kardeşimi, bacımı
Benim dışımda, kimse hissetmedi benim acımı
Etrafımda hislerini kaybetmiş robotlar görüyorum

Tamamen ateş çemberi içine aldılar beni
En güçlü bombaları ile delmekte ler sinemi
Çocuğum, gücüm yok ki, taşıyabileyim mermi
Vücudumun parçasını izleyen ruhsuzlar görüyorum

Siz hiç Filistin’de çocuk doğup, çocuk yaşadınız mı?
Bütün aile fertleriniz öldürülüp yalnız kaldınız mı?
Canınızı kurtarmak için hep karanlığa sığıştınız mı?
Etrafta bu empatiyi yapabilen kimseyi göremiyorum

Başıma yağmaları, siz yağmur mu, dolu mu sandınız
Acaba “insan” mıydı sizin Dünya’daki adınız
Eğer böyle iseniz, insanlık adına neler yaptınız
Ben, sadece insan kılığında olan mahlûklar görüyorum

Bu anlayışla ben siz, siz ben, olmamazsınız
Artık kendinizi insan yerine koyamazsınız
Bu şekilde nefsinizle, münkerle savaşamazsınız
Etrafta yaratılış amacını yitirmiş zavalılar görüyorum

Hayvanların aynı familyaları bile birbirini korumakta
Zalimlere karşı, güçlerini birleştirerek savaşmakta
Barbarların kötü emelleri ancak bu şekilde son bulmakta
Günümüz insancıklarında bu içgüdüyü bile göremiyorum

Ben ölüyorum zalim, Dünya’nın tümü kalsın sana
Sen de geleceksin elbet bir gün benim dünyama
Hakkımı senden alamayacağımı düşünme, sanma
Etrafımda cehenneme yakışan simalar görüyorum

Oysa ben, Dünya insanlara ait diye gelmiştim
Gözlerimi Dünya’ya açınca da çok sevinmiştim
Sadece birazcık annemin dizleri altında yetiştim
Artık insancıklardan hiç merhamet beklemiyorum

Şerefsiz, haysiyetsiz, Dünya’da yaşasa da yüz sene
Tek söyleyeceğim şey “canı gitsin cehenneme”
Sakın bana: “Bu kadar hakaret, beddua etme” deme
Bunu, insanlığını kaybetmiş herkese söylüyorum

Yahudi çocuğu ölse, dünya ayağa kalkar
Ben öldürülürsem, herkes uzaktan bakar
Dünya’da fazla olduğumu gelip başıma kakar

Mazlumu, ayağı altında ezen despotlar görüyorum

Ey kanımı içen, seyreden, pis mahlûklar
Görevini yapan şehitler, şimdi cennet yurdundalar
Sizin gibi pısrık, korkaklar, bu işlerden ne anlar
Nebî'nin yanında sadece yiğit insanları görüyorum

11.11.2023-Kahramanmaraş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514234/filistinli-cocugum.html>

GÜÇ İMANDADIR

Toplanmış Dünya'nın zalim güçleri
Bir avuç mücahidi yok etmek için
Müslümanım diyen ülkelerin çıkmaz sesleri
Uşaklıkta birbirleri ile yarıştıkları için

Selam sana mücahit toplum, mücahit kardeş
Çağında, sana asla bulunamaz bir eş
Güvendiğimiz dağların çoğu karlı, çoğu kallesiz
Bedir aslanlarından sonra, tarihe sen yerleş

Müslüman ümmetin namusunu, temsil edensin
Tarihte en büyük direnişin timsali, sensin
Şehitliğin tarihe kazındı, bitmez hiç sessin
Dünya'da da Ahirette de hep yüceleceksin

Kıyamın, cesaretin diriltti tekrar bizleri
Dünya'nın son nesline kadar sürer artık izleri
Tüm Peygamberler kucaklarını açmış bekler sizleri
Dağtın, sadece laf ebeliğini yapan itleri

Dava yürümez, iş olmaz yarım adamla
İman gücü varsa cihat edilebilir sapanla
Kutsal toprakları suladınız gözyaşınızla, kanla
Dize getirdiniz dünya emperyalistlerini sırayla

Utancından yerin dibine girsin iki milyar insan
Sıkıntınız sürdükçe mutlu olmasınlar hiçbir an
Unutulmayacak mücadeleniz, hiçbir zaman
Tarihi mücadeleniz, dünya kadar kocaman

Allah'tan geldik, Allah'a döneceğiz dediniz
Dünya'ya en güzel dersi, yine sizler verdiniz
Kartondan kaplanları, eleğe çevirdiniz
Dünya değil, Cennet-i Ala'dır asıl yeriniz

Şahittir şanlı direnişinize bütün âlem-i beşer
Saldırırınız emperyalistlere, birer ikişer
Gebertilenler bir bir esfel-i sâfilîne düşer
İşte ulvi mücadele, işte en büyük mahşer

Mükâfattan, hak edenler ancak payını alır
Kimileri ön saflarda, kimi geride kalır
Asıl insanlar, böylesi zamanlarda anlaşılır
Samimi ve sahtekârlar işte bu şekilde ayrılır

15.11.2023

Maraş, Adıyaman, Malatya Yolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514729/guc-imandadir.html>

SILA SEVGİSİ

Valizim elimde, gezerim diyar diyar
Bir yârimi, bir de sılâmı özlerim
Gurbette yaşayanlar, yaşamaz asla bahar
Bir tabiatı, bir de kendimi dinlerim

Ne güzeldir hep beraber yaşamak
Üzüntüyü, kederi hep birlikte anmak
Dosta, ahbaba sonuna kadar karışmak
Hayatım boyunca, hep bu anı beklerim

Ömrüm bitti, ama yollarım bitmez
Gurbet bana asla rahat veremez
İnsan hiçbir yerde sılâdaki kadar sevilmez
Nereye gidersem, hep bunu net sezerim

İnsanı, doğayı özümsemek, öyle kolay olmuyor
Bütün dertler, sıkıntılar gelip seni buluyor
En güzel taamlar bile sana lezzet vermiyor
Doyasıya yemekleri, ancak sılâmda yerim

Gurbette teksin, her şey sana yabancı
Söyleyemezsin kimseye içinde varsa sancı
En yakın dostun, seni ağırlayan hancı
Bu ahvalimi, ancak kendime söylerim

Her şey garip, etrafındaki dağlar, taşlar garip
Hele şarklıysan, tamamen yabancı gelir mağrip
Etrafındaki nesnelere, cisimlerin hepsi sana acayip
Bunların içinde kaybolur, aval aval gezerim

Yabani görülünce, acayip acayip bakılır ya
Etrafımı bu şekilde izler, varırım Ankara'ya
İçimdeki köyümü asla değiştirmem saraya
Koca koca binaları üzerime geliyor gibi izlerim

Bedenim gurbette olsa da, ruhum sılâmda
Bu iki yanımı da, tüketemezdim burada
Ey Azrail! önce gurbetteki kapımı çal da
Sonra, seninle birlikte sılanın yoluna girerim

03.12.2023-Bingöl-Maraş yolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521338/sila-sevgisi.html>

SEYRU SEFERİM

Çıkış Ankara, hedef Kayseri
Önce geriye baktım sonra ileri
Hava çok puslu, hava çok kasvetli
Der ki 'ben anlaşılmazım ey serseri'

Yerler ıslak, dağlar duman
Kaman burası, 'aman aman'
Herkes kendine der Süleyman
Her şey yalan, her şey talan

Dağ, taş sesleniyor bana
Der 'bizi bırak git yabana'
Dünya, mal, mülk olmaz sana
Bunu böyle sok kafana

İnsan vardığı yere yuva yapmış
Zaman zaman hep çatışmış
Mazlum olmuş, zalim olmuş
Ağzı var ya hep konuşmuş

Bereket sunar, bize doğa
Her şey verir, elma, ayva
Sırtmaz ki hiçbir ova
Her taraf bakraç, her taraf kova

Dosttur herkese, bitki, ağaç
Yeter ki sen gönlünü aç
Yaptığın her şeyi yazar sayaç
Bıktıysan karadan, denize kaç

Tabiat değil, sensin nankör
Bir gözün açıksa, bir gözün kör
Bubi tuzağını önce kendine ör
Empati yap da hayatı gör

Kar da var, yağmur da vardır
Dünya hem geniş, hem de dardır
Aklını başına toplaman ne zamandır
Uyanmazsan, kendini biraz daha kandır

Hem çok gezdim, hem çok gördüm
Her davranışa bir ağ ördüm
Araştırdım, beyin yordum
Ne aç kaldım, ne de doydum

Aşığım ben, dağa, taşa
Her nesneye ederim temaşa
Olmaz bende asla maşa
Kötülükler için çıktım savaşa

Gece de hoş, gündüz de hoş
Anlamayana her şey bomboş
Ayakta gezenlerin çoğu sarhoş
Hayat ne tam hoştur, ne de nahoş

Her şey bizim beynimizde
Huy, karakter özümüzde
Can vereceğimizi biliriz de
Acep, aklımız neremizde

Dünya boştur, biz biliriz
Bunu birbirimize hep söyleriz

Patavatsızca gezeriz
Ömrümüzü böyle tüketiriz

Ne mahlûkmuşsun insanoğlu
Kabul etmedin asla çoğulu
Geçti hayatın hep buğulu
Eşit saymadın kendine hiçbir kulu

Ölürsen anlarsın asıl hayatı
İzlersin, işlediğin kabahatı
Ah bilseydik insanlığın sanatı
Yaşar mıydık hiç, sekeratı

Beynim yorgun, ruhum yorgun
Yapmadım ben hiçbir vurgun
Olmadım ben asla durgun
Yaşadım ben, hep en uygun

21.01.2024 Ankara-Kayseri yolu

Kayseri'den tekrar döndüm geri
Arkama bakmadan giderim ileri
Artık doğa demiyor bana, ey serseri!
O da anladı, herkesin var illa bir ederi

Hayat bazen ağlar, bazen hüzün verir
Bazen de yaşantıyı terse çevirir
İnsanoğlu kendini atsa da sağa sola
Sonunda mutlak yere devrilir

Hayat dosta dost, düşmana düşman
Kendisi ile barışık olmayana vermez aman
Kendisine nasıl bakılırsa o da öyle bakar
Aydınlıksan aydınlık, dumansan o da duman

30.01.2024 Kayseri-Ankara Yolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528868/seyrü-seferim.html>